

~~Hoort~~ Hoort zich nu geringen lof, en in alle
 figuren vergeten ook niets meer dan een mathem.
 extract welken zien (wat daer, juist omdat ze
 mathematisch beschaafd in gewi. ~~helder~~ zijn, niet als
 directe copie van het echte meer kan worden gevold
 En nu is de bepaling de wiskundige betrekking
 niets dan het door de bekendste geleerde middel;
 (dit is te, bij samen gezette betrekkingen naar ge-
 split in een heelbaal onderdeelen), dat komt
 bij het stille doel ~~het~~ een onderdeel van het leven,
 dat onder alle wetenschappen zit

De onder drie jaren de wiskunde zij hang naar
 het goede, niet naar of verstand.

Het zoeken naar de "gronden" sluit noodzakelijk
 in, dat het ~~verrijden~~ "vershardheid" wordt
 verlaten, zoodat de kwestie voor een "promotie"
 debat moeilijker wordt.

Het wiskundig zien van een verduidelijking in
 mathem. plausie — ook al is het een directe
 visie — is het doortrekken van de redelijke visie
 hoovaardig met de menselijke intellectuele beleving.

Alle gelijkheden der rekenkunde zijn een projectie
der werkelijkheden, waaraan de bewijzingen aansluiten,
op het tussentussig punt.

$7+4=20$ is een projectie op het middelste deel: ~~het~~ ^{het} ~~ste~~ ^{ste} ~~deel~~ ^{deel}
(„tellen” van gelijkheden; sprake van 4 gelijke 7allen, dan 2 gelijke 10 tallen in nog 8)

Gelijkheden in wiskunde zijn trappen van de doel-middel
vlucht, waardoor alles, wat in het steekel wordt
getracht, direct wordt meegenomen.
(Gewoontlyk is by dien vlucht Keus, dat is keusver,
gchied tusschen Verschielde Daven.)

Dit alles is een betyking van het wetenschapabe,
dijf op mit het moreel, dat is het eenige
dijf hoovaardig-menschelyke.

Het wetenschapelyke doel-middelsteekel vraast
vooral mogelyke dimensies (vraag & Voringen) in
zich op te nemen; toech blyff altyd
nog een onvinding aan talp & voringen.

Sterk is altyd eenvuldig: en zyn altyd in elcke
mogelyke, wanten (en toech weestad mit
alleen machteloos, maar zulpe inderst evokis,
(hard go, maar de zon?)

6

~~dit punt~~
 D. meest onderbrekkingen der wijskunde (ook de
 Lof. en Riem. Geometrie) op de markt brengen
 van "wel aardige" waas. En evenmin hiermit
 kan rekenen, als niet de vrije concurrentie
 en volam in de liberalen waas woude.

[De groot ontdekking in de wijskunde zijn
 gedaan naar, zonder geldelijkheid, maar
 daarna maakt het een er niet van meeter,
 om haalt ze binnen het gebied der analyse,
 waas buiten het centrum reukig een ken
 worden geraschikt.

Het is der men den begreep naar soetheid,
 die in de belevingsruimte der ruimte leeft de
 multimedie homogeniteit, en er de multimedie
 ruimte in pleat.

Al den dingen kan ik niet bevirgen, maar
 ite vraag is retiner u, en je zult het zien.

De multimedie ruimte is de eenheid van
 de verscheidenheid der wereld en de menshelte
 niet tot maet, gestempeld door de 3 opstelling

[(Gotha) "Solche Leute gehen im Fortum
 fort, weil sie ihm ihre Eisen verdrücken"]

De mathematische logica ontstam aan de mistende alle
 illusie van „waarheid die het leven raakt;“ en men
 merkt, met niets anders dan met een hersen acties
 te hebben geventet; ~~met een~~ en heroverwinning
 extract, dat op de werkelijkheid is, toespraak
 men haar niet raakt ~~dat~~ ^{de Euclidische „Wet“ is niet}
^{te maken niet als een openlijk}
^{professioneel zedelijk, of daarmede}
^{niet wordt te weten, vooral p. 10}
^{het ~~aan~~ ~~aan~~}

Dat zelfs en deillieën moet komen bij het zoeken
 der „grondlagen“, spreekt van zelf; Weg
 die was men gewaan zijn gang yeguen in de
 praxis, in het subjectieën, zoo gaam men niet
 zich wil inkeeren tot de „objectieën“ waar heil
 van het gekuntzelle, Blijft het aan
 objectieën waarheid kol te zijn.

En alle denken, dat niet leerd wordt gevond
 door de lichamelijke daad, kan niet anders, dan
 ten slotte hopeloos verschromt, zich zelf op-
 heffen, „er men uitbreiden“

[Het willen zijn vermaat, en heekmaat een.
 En het primair in de menschen, ~~de~~ ~~aan~~ ~~op~~
~~aan~~ ~~de~~ ~~aan~~ ~~op~~ ~~de~~ ~~aan~~
 om alle te willen vergelijken. Het meentide
 hoort Wet „bij de ~~aan~~ ~~aan~~ ~~aan~~ ~~aan~~“

De projectie met beide handen
 en zich buigende handen; ze is overigens
 niet meer geschikt, dan de gewone meetmethode
 en om nu dat meetbed ook en plaats
 te geven in de projectie met beide
 handen, is wel een aardig kunstje, maar onnuttig;
 een goed als het onnuttig is, om het gewone
 meetbed en plaats te geven in het algeheelste
 verhoudingsstelsel, zoals de meetbeden met
 scheps doet.

Wat men ook doet, en lijft van de reis,
 kanke niets over, dan een spel van
 verbeelding, en verbeelding door gemeenschap,
 (door de stille kunstjes, die men kent.)

[In debatten mag niets worden aange-
 roerd, wat door den gewonen leke
 onbegrijpelijk is. —] Non zym.

[Ten slotte gaan we toch niet van de
 "dimensionale" "Maasbestemming" als
 gegaan, onafhankelijk of reëllipisch,
 hyperbolisch of parabolisch is.]

De juist. blif. op de basis der wiskund. kennis
hoe te lay her, niet in jezelf, maar naar die
gokke omstandigheden.

(Klein een puntjes onder diff. q. punt). Wie
is nu de "ruinspalt" zwischen der Differential-
rechnung und der Beschreibung anders zu erklären als
durch meine Annahme von der Ungenauigkeit der
Anschauung? / Man die "werkelykheid", die niet
de aanschouwing in ~~3~~ ² ~~zelf~~ zou zijn, is niets als
een zelfgemaakt verschenen.

3 van kunnen zijn
"3 van kunnen zijn" d.
"3 van kunnen zijn" d.
"3 van kunnen zijn" d.
"3 van kunnen zijn" d.

[Het rationaal getal is een h. B. 8. Hoornis op
de niet tot inwijzing van de maat-voetheid.]

Een interessant, maar filosofisch onbelangrijke
vraag is: Is het mogelijk de ^{Statische projectie} geometrie op
te bouwen uit enkel logische principes en
het endimensionaal continuum? (En misschien
zelfs, om het dat endimensionaal continuum niet
logische principes op te bouwen?)

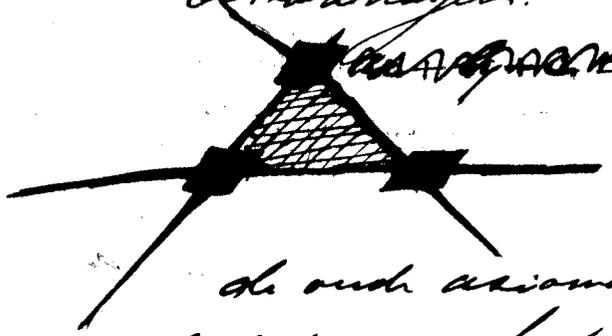
De vraag is natuurlijk bevestigend te beant-
woorden: denkt men aan de analytische methode
met ^{met (logische coördinaten)}

Hier wordt [zie Verreken] met het endimensionaal

10

~~Continuïteit~~

sieneal continuum ~~of~~ het multidimensionale met
zijn "rechte lijnen" opgebouwd, als lineaire
Betrachtungen.

Maar dan met het
ook mogelijk zijn, de
met hen op te bouwen
onder axioma's; ~~en~~
de oude axioma's zijn dan slechts opper-
schakelige feiten met een dieper grond.

Wat het is, duidelijk is, dat men alle "kan op"
bouwen uit een d. continuum met ^{of "geminde"} ^{of "geminde"} ^{of "geminde"}
axioma's.

Beide kan men noemen "werkhypothese" ten ver-
klaring van eenzelfde natuurverschijnsel;
Beide moeten op gelyke abstrakte meer zijn
terug te voeren.

En het tweede punt gebruiken we alleen het
getal; en men ook alleen dat in de metkunde
in, de mate, dus de irrationale getallen blijven
weg.

Wat het is alleen die mate d.i. vergeten
van ~~getallen~~ ^{en ook in uitdrukking van op "reel" (lijn)} op vaststellende lijnen, die dan enkel
aanneembaar blijven, die de irrationale getallen hebben
invoren (in de werkelijkheid, b.v. de kristallografie,
regelmatig men ook alleen getallen op eenzelfde
lijn; en ook de ~~proportie~~ metkunde doet dat
alleen)

(Irrationale getallen, worden in orthogonaliteit komen samen)

1) d. w. z. lijnen
afwijking, want
met afwijking
van de rechte
lijn bij de
aanpakking
van rechte
op verschillende
lijnen zoals de
aanpakking
doet op een
lijn weg.

De menschen zien met twee ogen, en dan zien, hoe zij zien met drie kerntege, 3-dimensionale oogen.

De drie afbeeldingen zijn er, als een eenzijdig kant van de ruimte, maar alleen omdat zij er is door een ziele in het gebruik (een rechte van de punten), en nu het is alleen op die ziele kant er van.

Als byzondere geval van al de logische opbouwde komen de gevormde rechte kant en de gevormde ruimte.

~~Als byzondere geval van al de logische opbouwde komen de gevormde rechte kant en de gevormde ruimte.~~

Gewoonlijk de projectieve ruimte opgebouwd, dan is er maar een, met twee tussen verschillende soorten. Maar men kan er de naam van de maat over verdelde van Eucl., Lobatch, of Riemann.

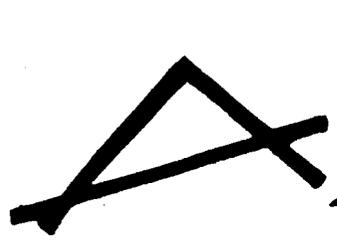
Het projectieve systeem is bepaald door 3 verschillende dingen, men kan er punten noemen of niet, men in elk geval kan men er continue in. Althans laten we zeggen, en wel byzondere zijn bepaalde manieren.

~~Het was een misvatting de Euclidische meetkunde geheel
 als een erweining teat; hier wij de opmerking
 sal proficiet op een stelling van eenige proef.
 (waar projectief n.l.), dan zien we direct, dat
 een lijn een evenveel driehoek ^{ziet} is, want dan
 hebben we met ^{elk} ~~te~~ ^{met} ~~de~~ ^{met} ~~ander~~.
 Het is vrij die opmerking te zeggen.~~

~~Vraag. Geldt de projectieve meetkunde niet al
 goed voor de afmeting? En misschien voor elke
 willekeurige oppervlakte, als we een
~~met de afmeting~~ ^{het} ~~met~~ ^{met} ~~is~~
 elke van zijn delen gelijk te worden is?~~

Het axioma der projectieve meetkunde [en zijn platte
 vlakken, d.w.z. vlakken π , dat een rechte lijn,
 die er twee punten niet gemeen heeft, er geheel
 in valt, en door 3 punten gaat er een], gaat
 door voor elke baan van oppervlakte $af_1 + af_2 + af_3 + af_4 = 0$.
 Men kan ook de verhouding $f_1 : f_2 : f_3 : f_4$ als een punt,
 dan gaat ~~er~~ elke 3 punten een vlak, en door
 die 2 punten een ^(aan, boldend en trouw) ~~betreffing~~ ^{lijnen} ~~van~~ ^{de} ~~af~~, dus een rechte
 lijn, want door de ~~aan~~ ^{aan} ~~van~~ ^{van} ~~de~~ ^{de} ~~oppervlakte~~ ^{oppervlakte} ~~loopt~~.
~~En~~ ~~de~~ ~~2~~ ~~lijnen~~, die twee punten met een oppervlakte

[Man geeft drie verschillende dingen uit de tweevoudige
 breedtegraad van het punt te bepalen, en wil dan
 poveren en wet, volgens welke rechten lijn
 en platte vlakken kunnen worden gevond.
 Van wat wil men echter niet spreken]

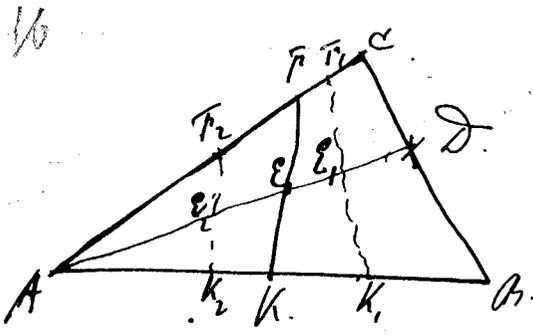
De punten en lijnen op verschillende lijnen
 kunnen niet worden vergeleken, dus
 niet op elkaar worden betrokken,
 de als volgt:

Stel op beide lijnen van de zwaartepunt
 idee, en neem 2 punten op een lijn als
 grondpunt aan, ~~en een ander~~ en op
 een ander punt hiervoor, met welke
 twee gerichte der grondpunten het
 de draait om te wijzen; maar nu kan
 men geen gewicht van verschillende
 punten (b.v. kleinste afstand) vergelijken
 en daarom krijgt men pas een bepaald
 als men begint bij dubbelverlating, als
 een te vergelijken.

$$\frac{A \cdot B}{C} \times \frac{D + E}{F} = \frac{G}{H} + \frac{I}{J}$$

$$\frac{K + L}{M} \cdot \frac{N}{O} = \frac{P}{Q} + \frac{R}{S}$$

$$\frac{T + U}{V} \cdot \frac{W}{X} = \frac{Y}{Z} + \frac{A}{B}$$

Lijn A... B... C. de drie
 loodloodpunten, en
 stellen we daarin de
 zwaartepunt betrekking
 of lieven de zwaartepunt
 mogelijkheid te zijn 2 willek. punten. (dat
 komt nuer op het zelfde, als de mogelijk-
 heid van een continue overgang, door
 menging van vast aard. de meth.
 plaats der zwaartepunt (of mengingspunt)
 uit 2 punten noemen we rechtte lijn.
~~En~~ dan is het duidelijk, dat Lijn AD
 een mengingspunt van B en C, dan is
~~AD~~ en een mengingslijn AD, en willek.
 keuring punt E waarvan we kunnen beschouwen
 als mengingspunt van 2 punten F en K,
 gelegen op AC en AD. Verhoogen we
 nu van alle punten F en D oprichtte van K
 het gewicht in dezelfde rechte, dan is het
 duidelijk, dat de meth. plaats der
 punten E alle onderling mengbaar
 blijven, dus blijven liggen op een
 rechtte lijn.

Zoo blijft dan Teven de dubbel-
 verhanding projectief te zijn.

Als de eenheden (de ongelijksoortige) in de ¹⁷¹
3 hoekpunten eenmaal zijn gekozen, zijn
ze natuurlijk in alle punten, als men punten
daarvan ook bepaald.

Men kan het best de drie hoekpunten
beschouwen als 3 stoffen: water, ether
en olie: dan komt de betekenis der
rengpunten en meniglijnen (rechtlijnen)
het duidelijkst voor den dag.

Wij zien zoo de meer dimensionale methode
ontstaan, zoodat nu eenzelfde maat
voor verschillende stoffen behoeven
in te voeren.

Is de dubbelverhanding op de rechte lijn
projectief gebouwd, dan volgt
op van zelf de betekenis van de
dubbelverhanding in den \mathbb{P}^2 vlakke.

De projectieve meth. in K_3 om O is op deze
manier identiek met de rechte platteland.

Weg en vordiger staat de heel planimetric op als
 een staat van verhouding van drie ongelijksoortige
 dingen, dus niet niet te drukken door een getal
 verhouding $a:b:c$; alle door $\frac{a':b':c'}{a:b:c}$.

Op die manier vallen vanzelf alle onvrij-
 dige getallen weg; en krijg allen $0:1:a:b$.
 Dat onvrijde komt er, dat allen in, als een
 bij de maat-invoering merken, dat een $1:0$ een
 $1:-1$ een onvrijde grote maat wordt.

En definieer de dubbelverhouding in twee
 lijnen k en l in den bundel van a en b , als
 de dubbelverhouding der overeenk. punten van
 perspectivisch met elkander doorloopen segmenten
 van e en l opz. van de overeenk. punten der
 daarmede eveneens perspectivisch doorloopen segmenten
 van a en b .

Wat is een afpraak in de projectieve geometrie, om allen
 van kwaliteit (niet kwantitatief) te spreken.
 Men kan men over de wijze van samenhang nog
 allerlei afspraken maken — dit is een geheel nieuw
 degenit — en kan er zoo soowel een boloppewerk
 als een Pro van bouwen. Want het kan reeds
 vooraf aan elk punt 1 of 2 of meer plaatsen
 te nemen, of aaf doming een, aan adre meer,
 hoe krijgen die de geen gevallen van regelmatig (enz.)
 behoren te onderscheiden.

In de voorgaande methode wordt telkens de theorie "verdiept", dat is men geïnteraliseert, maar dan als terugwerking met een weer, verschikkelijk uitgebreid, met door de nieuwe centralisering als veralgemeening zijn allerlei nieuwe veralgemeeningen buiten de oude mogelijk geworden.

Projectieve eigenschappen zijn onafh. van het fundam. driehoek (van twee punten komt dan ook alles voort de $\frac{x_3}{x_2} : \frac{x_2}{x_1} : \frac{x_1}{x_3}$).

Metrische eigenschappen zijn met afmeting van het fundam. driehoek; dan tracht op de $x_3 : x_2 : x_1$ op te bouwen. (d.w.z. $\frac{x_3}{x_2} : \frac{x_2}{x_1} : \frac{x_1}{x_3}$)

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20

System aldus: Twee kwadraten } 1. van projectiviteit en ~~metrische~~ met.
 } 2. van samenhang.

Eerst wordt 1 opgelost; met behulp daarvan neem men de Euclidische afmeting als regelmatig lichaam als reken hulpmiddel, en ~~de~~ werken met behulp daarvan uit de samenhang kwadraten.

De drie ongedij hoekpunten in het projectieve
 contour hebben ieder twee tegenoverstaande "sinen".
 (aan 6 of pos. en neg.) Zijn die sinen P_1, P_2, Q_1, Q_2
 R_1, R_2 . Dan is er een continuïteit van P naar Q sinen
 door (P_1, P_2) heen en een door (Q_1, Q_2) heen.

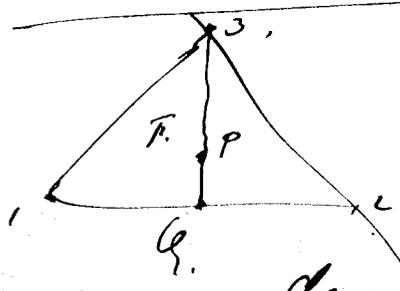
We kunnen die continuïteit afbilden op een
 bol, door het projectieve vlak op te bouwen
 op de een bolhalf uit het middelpunt, en de
 te projecteren dan gelijk te tekenen met
 de stralen ~~van het vlak~~ ^{van het vlak}. Zoo wordt dan het
 projectieve vlak tweemaal op den bol
 afgebeeld (het elliptische vlak er op uit gebogen).
 (Zoo wordt de elliptische rechte lijn tweemaal
 afgebogen op den cirkel om een stralenbundel.)

Zoo kan ik het projectieve ^{van twee dimensies} vlak
 in elke ^(van elk punt elk punt te maal over) samenhang, maar het is de vraag
 of ik het als ik een ~~andere~~ ^{andere} formule voor
de opstel, dan nog wel kan afhangen op
 een platte Euclidische ^{alleen in die samenhang} P_3 . En in 7 bijvonden
 is het de vraag, welke openl. met andere formule,
 dus met constructie verooming, kan ik afhangen
 op een platte Euclidische Tege Wille samenhang,
 zal ik daarbij vinden?

24

Hierin richt de aandacht op de cartografie hebben wij nu algemeen. Wat is het byzondere van twee waardelooze en van? Het hebben van een afbeelding van een speciaal deel van het al op grondprincipes, dat is grond-versterkingen in 't hoofde, van onze logica.

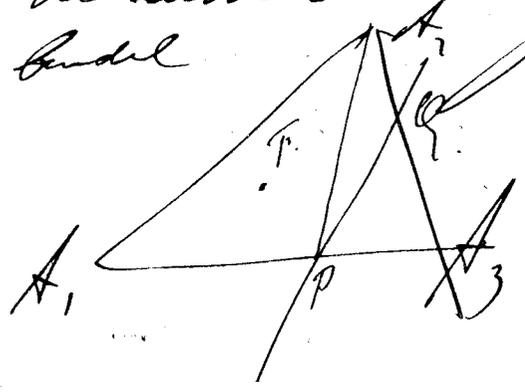
[Tweede definieering der coördinaten van een recht lijn in proj. wördin.

Voor een punt P vereenig ik eerst met 3 en ik het punt Q weet ik dan over den weg, omdat daer het fundam.

punt intalwiskel geeft. (dat geeft allen intalwiskel op de zijden van den driehoek)

Mer met de v. lijn: ik bepaal eerst A over het Q met 3 en A , en bepaal de ^{ontbinding} de ~~dubbel~~ verhouding in den zoo gevonden bundel

als de dubbelverh. van PQ en PT t. opz. van PA_2 en PA_1 .

[dat wordt de ontbindingssverhouding van PQ op PA_2 en PA_1]

Dedekinds getallen theorie is niet een volledig
inzicht van de intellectuele verwording van het
leven tot het steeds meer centralisierende gewis
door middel van het dood;

maar niets dan een zoo overzichtelijk
mogelijke (zo pedagogisch mogelijk) beschrijving
van dat centralisierende doodstelsel.

De definitie van het oneindige bij Ded.
kint bewijst, dat we niets hebben,
dan een klein aantal, d.i. intellectueel
georganiseerd, gebouwd systeem, waarin
zoo het oneindige optreedt. (Metoneindig)

Want „zinnen“ doet zich dat bij ons
alleen op als de notie van een gebied, waar
zich de werkelijkheid van onze eindige arrestaties
begreep. (Bij dood, bevestiging der zinnen
en.) Het ~~is~~ komt als onmogelijk kind
van het intellect om op zichzelf te
blijven leven.

De getaltheorie van Dedekind is niet de
nagay van de opvolgende partitivering of associatie
dat tot het rekenen hebben gevoerd, dus ook
niet het centralisierende stelsel der „middelen“, dat
altijd nog intuïtief is; maar een kunstmatig gevoel

naar dat laatste, een ruimer logisch systeem,
 dat, van de wereld afgescheiden, is opgebouwd;
 waarbij het slechts een vraag probabilistisch is,
 dat het parallel zal loopen met het
 centralisierend systeem; maar niet direct zelf
 is gevormd als centralisierend systeem (zoals
 Zoo's ding niet mist tot omgrypen en
 veralgemeening van zelf door de menschen
 wordt gemaakt.)

Want nu wordt er met
 onvoorstellbare definities, die
 een deurels zijn.

Wiskundige proefdragen zijn even droomig
 als proef draai-loopen op de kermis en loopen
 in aan met dat, is voord bien studen

Zoo's niet gebreken logica van Deduktien
 Bewijs de alle, dat de vraag logica
 tot de aans dwang in de de. Maar
 de ruime gryp er een poet naast!

Er zijn geen fit of was beden; zulke
 dingen zijn allen poet, om menschen hoof
 te handen in be pa den zin.

Deduktien is ook daarom knacivels, omdat
 het man oordelen vel over alle elemente
van een systeem, ook voor in oerindig
systeem met te met ke de de de
in zijn was delling, man weeren!

26

20

De wil tot syllogisme is de wil tot "lijke telling van doel en middel."

Een heel ander kenmerk is, dat een wetenschappelijk systeem dikwijls ook afgescheiden van het doel, waarvan het gemaakt werd, op zichzelf een waarde kan vinden.
[B.v. Stellingen van Dedekind over de groepentheorie.]

~~Als voorbeeld van een "lijke telling van doel en middel" zie het "lijke telling van doel en middel" in de projectieve meetkunde.~~

Je waakt er is je leven werkt, waarin de grootste kracht eerst komt in den ouderdom. Maar je filosofieer bleef het je allen in je jeugd: zorg dus te diep, die niet te leven.

De universiteitswis kunde begint die van de H. O. S. en begint breed over van voor af. Zoo begint ook later de wis kunde van den wis kundige na de universiteit over van voor af.

Er bestaat een
~~De menschen niet kende, symbolische logica en. is~~
 een werkelijke zinnigheid en vervolmaking van
 de menschen. [Maar ten koste van de andere
 deelen des leevens niet.]

Lois en luis een vervolmaakt vol
 maatschap van de volbrevenen goddelijken.
 De ruimte, die hoeken, maatschappijen en
 mijn naam den dinnel in gewone bezettingen
 men niet. Maar ga ik die een alleen
 logische betrekking, den gebruik ik
 setig ban by die logica niet als een
 doord gesanten betraat van die dingen, wat
 de by het en wordt gein verd en vervol
 komend (mattem. logica en.)

Analoog gebruikt de menschen kunde
 en boden in de natuur, dat is die doord
 verstandelijken logische gingen in. Ten
 koudere de de natuur zinnigheid en vervol
 komend en dat is logische redenen,
 (scheikunde, kunstmatige redenen.)

De mattem. logica is als een aanwinstende
 hypothese, vooral de moleculair theorie en
 de mechanica in de natuurwetenschappen.
 (En menschen wil niet weten in, den
 niet.)

~~The ...~~

De R_3 - geometrie is ook als een
methode, die van op de werkdag
heid toepassen.

In de elliptische meetkunde is de
overheidslijn "gestoten" (als in een
ruimte) en zal rondlopen, en
dan gaat ook de rotatiestelling door.

A

$$\begin{aligned}
 & \text{of } B. \text{ Ditzelfde type } \text{Lage } \text{of } B \\
 & = \int \text{rot. over opp. rechts} \\
 & \quad \text{van } \text{of } B \\
 & + \int \text{rot. over opp. links} \\
 & \quad \text{van } \text{of } B.
 \end{aligned}$$

de distributie

H_2 onder divergentie, heeft
~~... ..~~
~~... ..~~
 de stelling: rot. dist. = en bepaald
 rot. dist. + en bep. div. dist.
 gaat algemeen door.
 (over de)

(over de)

(over de)

[Onderzoek de functie $\frac{1}{z}$ in ell. m.,
 en onderzoek of het bij die, het bij een
 andere en een divergentie ∞ heeft
 buiten het afspiegelpunt]

d.w.z. buiten
 de 2 eigen punten,
 want in ell. m. alle
 komen de eigen
 punten altijd
 gepaard.

en eenmaal vagoan
 wat is U van

div. $U = \infty$ op een bol?

[Dat om primum ons met andere leeren,
 ook op grootte afschanden, dan: dan de U
 van afwijking = 100° ; ~~dit~~ is niet mogelijk,
 daar het concept de Euclidische meet.
 kunde is gebaseerd met een notie ook
 van een grootte afgetrokken.]

Het is een projectie van de met
 der eenige gerichtheid, dat
 de ruimte elliptisch is, het blijft
 voor goed als de aard rond.

Het komt maar met eenige kennis,
 en het onnuttige of ~~de~~ als
 veridnis ook gebreken; men er
 moet er geen zijn, waarom de

Vroeg was de misstanden veel als leke
 (dit is het probleem van de ijking / dat was overigens - alle
 cultuur.) Maar nu in een zwaarte wordt bedreven,
 is het hoggele dreevig.

Wie hande wordt dan in het spel van afgewijzen
 en het volk / bedreven in met de handhaving
 drag of down eenmaal.

~~Deze tekst is gecorrigeerd en wordt niet meer gebruikt.~~

Men denkt zijt soms "opgevolgde" kennis,
 doch bedenk dat in het begin slechts werken
 van opgevolgde van opgevolgde.

[Spreek tot de leke, maar niet uitbair en
 buiten af, maar kan hem zelf met van
 oordel toe.]

[Ziedt niet wel, dat zijn niet-wetenschappelijkheid
 in verband kan oordelen, dan
 de wetenschappelijkheid.]

Dat by langzaam afstijft.

Om het geluk der onbepaaldheid in aanpakking, d.w.z.
 droomen te bewaren, heeft de tegenwoordige
 afgedwaalde noodige bepaaldheid, b.v. boeken.

Ziekten men een heel bij versch. verschijnselen (b.v.
 behand. v. prod. sooth. wanten temperatuur, behand. van energie), dan
 zal men haar zien dan tot

~~De "ant-slaven" die riep, dat de "ant-slaven" "laten voor"~~
~~lechten, ze zijn slaven van L'entree, al weten ze het~~
~~niet.~~

Wil je de natuur schap in haar waarde voor het
 leven toestaan, dan moet je zulke populair voor-
 drachten als van L'entree laten.

Van Verroum lees je niets meer, de bij: "reclame la
 priovite absolu."

Wat de natuur wetenschap betreft, bedenk
 men eens, dat alles ten slotte niets is, als
 actie op den waarnemer, waarna dus een gelijke
 en onbekerde reactie uit gaat. En die laatste zijn de
 meeste waarnemers
 geven maar schijn van schijn
 met niks te zeggen of
 En die actie op den waarnemer wordt "L'entree"
 is geïllimigeneerd in de geschiedte in de verstaadshouding
 niet ~~gelijk~~ (als van: een steen, die ik opbil,
 en die ik zie op H. l'entree).

~~Wat~~ Sommige dingen zie ik alleen, en ander veel ik?
 Ooh, het hoort is een A. B. reactie, waar het leven in
 't hoofd niet meer gaat, eigenlijk moet ik ook den
 hemel voelen, niet zien.

~~De~~ ~~geen~~ ~~principe~~ ~~ge~~ ~~geend~~ ~~droop~~ ~~schakel~~ ~~dat~~
~~gal~~ ~~het~~ ~~ze~~ ~~niet~~ ~~tot~~ ~~hereniging~~ ~~reun~~ ~~helpt~~!

Constatie in de elliptische ruimte geen restorevelot
 denkbaar is, dan met (dwi. 20) zullen we wel
 geen afspraak moeten aannemen, maar een
 verschuiving (dwa. 20) is de enige ding die als grondvorm voor het meten geldt indien
 verloop tot een pooligen.

36

Het is toch een bepaald oppervlak: in de elliptische ruimte twee punten a en b; uit a een vector pos. uitstrooing; uit b een even groot ^{negatieve} negatieve uitstrooing. Hoe is daarbij de vector der trekking, als er een potentiaal moet zijn?

Voor een bol is het analoge vraagstuk: twee uitstrooing op punten aan de uitkinder van een middellijn en twee in uitstrooing op punten aan de uitkinder van een ander middellijn

Matematische mathématiciens procédent donc, "par construction", ils "construisent" des combinaisons de plus en plus compliquées. Revenant ensuite par l'analyse de ces combinaisons, de ces ensembles, pour ainsi dire, à leurs éléments primitifs, ils aperçoivent les rapports de ces éléments et en déduisent les rapports de ces ensembles eux-mêmes.

(1) C'est
et essent
d'un caractère

"L'induction mathématique n'est que l'affirmation d'une propriété de l'esprit lui-même."

~~La seule propriété des énoncés qui intervient dans leurs raisonnements, c'est celle de se trouver avant ou après tels autres énoncés; elle doit donc seule aussi intervenir dans la définition.~~

[P.] La seule propriété des énoncés qui intervient dans leurs raisonnements, c'est celle de se trouver avant ou après tels autres énoncés; elle doit donc seule aussi intervenir dans la définition.

"des mathématiciens n'étudient pas des objets, mais des relations entre les objets: il leur est donc indifférent de remplacer ces objets par d'autres, pourvu que les relations ne changent pas. La relation leur importe, la forme seule les intéresse."

[Theorems depend on the relations
rather, not math. things themselves]

"Afbelden" (Dedekind), wat is dat al niet
 en samengesteld begrip (d.w.z. een van het
 centrum). En met behulp van zoo iets, wil
 hij veel samengestelden ^{geven} ~~opgevoeren~~, als
 de primair.

En als Mammery zegt, dat hij moed want
 het op logische heeft toegepast, stelt
 hij zich niet het aantal buiten het aantal.
~~Maar~~, er is een geen logische grondlagen van
 mis kerk, alleen moede. Logische moet
 je doorzagen op zelf-gesteldheden, gedruwen
 door de duivelsche logica.

Zoo is er ook de wil tot plichtheid, die de
 maatvergelijking heeft ingesteld; maar
 ook maar een rond eind, maar toch niet meer,
 die; hoe het zou gaan, als ik maar altijd
 doorging, dat hebben we er niet bij gesteld.

De geduld ^{partij} van een zelfgesteldheid is, dat
 de woorden ingordend in een logisch systeem;
 intusschen hebben ze ∞ veel factoren, en elke
 fact kan in een logisch systeem worden
ondergebracht.

En De mathem. logica is onleidend, ~~gevolgd~~
~~door de werkelijkheid~~; ~~want~~ ~~dat~~ ~~de~~ ~~aanpak~~ ~~van~~
~~het~~ ~~stabiliteit~~ ~~(~~ ~~want~~ ~~het~~ ~~is~~ ~~er~~ ~~by~~ ~~)~~ ~~in~~ ~~de~~ ~~zelf~~ ~~geen~~
~~verdoemen~~, ~~en~~ ~~naar~~ ~~bestaan~~ ~~tegen~~ ~~verlangt~~
 Zy ~~den~~ ~~voort~~, dat de Staat niets is dan administratie.
 Hy is de administratieve loggepart op haar tegen
deel, en als voordang levent.
 En zoo is de wis leide levent, als het is logica
tegenpart op haar tegen deel.

Men op rukt van herinnering, omdat men het
 verleden afschijdt, anders was het in het heden;
 herinnering is de scheiding van verleden en heden.
 De meeste entiden van tegen dele zijn dit: dat
 men in licht trijning hied iets afschijdt van het
centrum, en daar door in gelegenheid wordt
geopend, om het afgeplaatst op het overgebleven
~~afgeplaatst~~ te loopen tegen de wanden, wat en
 soort van tegen deel van de oorspr, scheiding is.
 Het is veel onvert in ik kelij te, ji te verdiepen
 in al die uits praken van men den die zeggen, hoe
het is; en af en. Dat kun j alleen tegen jezelf zeggen.
 Is er iets flink of verhu in administratie
of inst ruimten? en zijn alleen door goden
in gevonden.

Van het continuüm kunnen we niet gaan,
omdat de menschen er, daarop, voortaan.

Waarheen dan de loop der begripden
des wisfisch geladen waard taekkenen,
dars als kalagovisich agn loops, om den
leerling in te leiden tot het krijgen van
voetste in een reiken groepen bepaaldheden.
Maar, men moet niet rijk op dat middel
niet blijft.

Omdat over het algemeen, die menschen
zich, geest en harscht, daarom moet
men de dan tamen in geïnteresseerd landsheten
wel langzaam men invullen in het ook.
Daarom ook, is eenmaal het keiseren gebied
opend voor natuurlijke allen in heft,
als men mogen verwacht, dat in het
het operatiegebied in het ook gebied
er door zal worden vervuld, da
heft al dat ook gepente men
val in men, hoe de er ten zijn pleken

En zijn grondslag, allen voor men
steeds dieper worden in, om het
systeem te vervullen.

~~Al dat erken van grondlagen is niet dan
een poging, met te vinden bij een gegeven de stellen
om het nieuwste afgevoerd gebied.~~

~~Y wordt het gebied over in gebruik, b.v. met
Lobatchewsky, dan gaan we hand over nieuw grond
slagen zoeken, om het nu ten minste vasten
binnen de grenzen te houden.~~

~~Dus om opene dingen als Panschen Verreken
per miljoen banen, en zijn bovendien gemiddeld
fout~~

~~Waar de gevelde axioma's zijn het gevolg van
het botsen van de niet doorgebrachte axioma's die
niet door het gebied, maar door vaststellen geteld zijn.~~

~~Waar men geweten loom axioma's van zijn
doorgegaan, van het niet van
is de Theorie.~~

~~Voeds de uitbreidde oorspr. geldt over
een beperkt gebied, het ook elke
theorie; loom aan de grenzen, dan worden
nietig gebied, en moet is van alleens
af de beginnend te weten uit het
gevoel "begrijp" "punt" met de andere
gevoeltheorie loom~~

[De potentiaaltheorie der elliptische ruimte van Schering is niet in orde, omdat in by elke puntlading een even groot tegen lading in het tegenpunt onderstelt. En in de gegeven elliptische (zonder tegenpunten) ook dan in elke punt een lading $q=0$ zijn.

We moeten dus nu niet gaan van strooming over een bol, die in 2 tegenpunten gelijke lading heeft. En wel kunnen we dan beginnen met een halve groote cirkel te verdeelen in 2n gelijke delen, en op de deelpunten beurtelings gelijke en tegengestelde lading te zetten; het boloppervlak wordt zoo verdeeld in meridiaan rechte; die elk een afgesloten gebied van de krachtlijnen bevatten; welke krachtveld is te krijgen door conform afbeelding van een plat stroomveld in een ~~andere~~ onzijdige reep.

{ En uit ~~de~~ ladingverthebten is te stellen }
 { elke in ~~de~~ lading samen te stellen }

Dit nu is men een vordig af te leiden met het krachtveld: ~~de~~ $V=0$.

V=0.

Dat gemakkelijck is op te lossen, door een opeindig reeks van beelden te vormen.

De menschen, die voor hun plezier planimetrie vraagstukjes maakten, zijn dichtte bij het wraak idee der wis kende (aesthetisch) d.i. plezier van oetruken in loovanen; dan de eerwillige werkers als Jakobke.

[Het op de vorige pagina aangeduide vlak is afgebeeld
 te zijn, de conform afbeelding van een
 vlak vlak op een bol geschilderd met het
 poolpunt van dat vlak. (Op de
 vorige pagina was gezegd: met het mid-
 delpunt.).] De beelden op die manier
 als 2 aangevonden te en - e met kracht-
 en potentiaalvelden, die cirkels zijn, af:

- 1^e 2 gelijke tegenover. aangevonden in het
 vlak. (wanneer, zoals bekend,
 kracht en potentiaalvelden cirkels zijn)
- 2^e een enkel aangevonden in het vlak
 vlak (d.i. feitelijk 2 te en 1 in het punt en - e
 in de lijn in 1 dimensie, die lijn komt
 echter op den bol in het centrum
 van projectie terecht.)

De opbouw van nieuwe potentiaal-
 velden door conform afbeelding gaat
 goed in 2 dimensies, maar niet in 3 dim.
 Want het stel eigen velden ϕ hebt de pot.
 vlakken en krachtlijnen afgebeeld, en
 het lijnennet is voor een punt P met Δ vermenig-
 vuldicht, dan zou je om de potentialen over te
 brengen den vector met $\frac{1}{r^2}$ moeten vermenigvul-
 digen, maar om dat de flux $\frac{1}{r^2}$ is en de
 kracht om te handhaven, zou je met $\frac{1}{r^2}$ moeten vermenig-
 vuldichten.

~~Het zou gewis, dat in hetzelve artikel
"Van de" niet meenen in "over de",
belangstelling.~~

Heb je 2 stellen orthogon. krommen
 (dat is in part.)
 die heb je nog geen pot. veld, immers
 de vector in A eenmaal bepaald,
 zou je nu niet de best gegeven
 potentiaalniveau's A C E en B D F
 ook de vector in C en E bepaald hebben
 Maar dan negeer de flux ook die in D en F.
 En het is de vraag, of die waarde voor D en F
 kloppen met die gevonden is uit de waarde
 voor B.

Is de potentiaal op de sferen S_2 gevonden,
 kijk dan, of die niet uit de abstr. theorie
 van Cayley's maatregelen van af te leiden
 geweest; en zie dan, of je op der wijze
 het niet zou kunnen appliceren voor de
 hyperesferen S_3 .

Ja, die mathematische logica is gewaand,
 omdat ze het leversch. element van de zinn. kaden
 ontneemt. (Terwijl de logica, die lang en dal
 zich beweegt, alle en hulp middel mag zijn)

~~Al is mischien ook het inzicht op het
 om het inzicht, dat het geen begrip is van
 is, en het recht is voor de logische.~~

Maar zelfs het logische systeem zelf
 is het niet veel. Het is een systeem van
 bestaande uit een aantal logische axiomen, en
 wordt door het systeem gesteld als een soort
 en het systeem. Het is de de benoeming van het
 af te leiden is, of diep de weg te vinden.
 Zijn der dingen niet anders gezegd? Ze
 handelen over het begrip, zijn dus in het
 begrip niet anders te zeggen.

De elliptische meetkunde is daarom ego-
 mori, omdat ze ons gelykheid geeft
 het onzijdige om te begrijpen in ons logisch
 systeem. En dat is in de Euclidische meetkunde
 alleen voor projectieve getallen het geval.
 (niet in de potentiaaltheorie)

(Poincaré) Toen de Krommen zonder rechte Krommen
 heeft men het logische systeem ^{en} niet uitge-
 breid, om het weer eens te worden met
 de intuïtie.

"Stellen loom, wat die Krommen - Axiom -
 met zelf met - natuur het systeem, na zijn postlogische
 byproduct - en - het versta de ding - geene fraai
 systeem."

[De functie zonder diff. quotiënt zullen
 es snel zijn, waarom het st. g. onzijdig
 snel veranderd. dan is er intuïtie toe
 genischelde
 diff. quot.

De metkunde is een reeds gevonden
 verstaan ophouding, gebracht onder het
 abstract begrip als beregtig van de afgegrindheid,
 (met algemeen termen)
 Vrijge bevestiging van effen als een spate in "weg"; een end als een "recht lijn"

De metkunde wordt aldus gevonden
 in de tweevoudig, omdringheid: / die
 in profen ook wel als enkelvoudig omdring
 kan worden gezien, voor een is geant;
 metkund, d.i. (als een complex getal) en
 wordt in gevoel het rechtlijn verband
 (door 2 punten bepaald) op wilkeuning
 (hieraan in het algemeen wijzen wij op de "verhouding")
 wijzen er op dat het afgegrind verband
 dat we altijd kiezen additief en
 minimaal laag de recht lijnen. (Kies een
 we dathand 200 dat het in alle vlakken
 (en in elk vlak op een f. v. de recht lijnen)
 om een) recht lijn analog is (hoo-
 gemint de ruimte), dat is de beweging
 van vaste lichamen mogelijk. ~~Het~~
 We kunnen ook een karakteristiek de recht
 lijn in vorm van de afgetal en de recht
 lijnen definieren als geodesische lijnen.
 (Zie hierover de ophelling van Lie
 Het is dan maar de vraag of we krijgen
 een homogeen en isotroop ruimte.)

over, dan //
 maar 200, dat
 de lijn 27 in 7 vermenig
 het platte vlakken
 nog niet is het me
 Maar wil is het me
 ite bij samen, dat
 niet alle 3 punte
 en vlakken 2 punte
 en lijn bepaal, men
 ook, dat twee lijn
 men en punt, en twee
 vlakken, men en
 recht lijn gemeen
 hebben. (Een recht
 lijn is een lijn
 op een vlak 3 punte;
 in 2 vlak, alle de
 drie vlakken op een
 punt projectie)
 (Kies een in de
 lijnen in de
 door al die punte
 die punt te nemen;
 maar dan hebben we
 naar de gevonden
 projectie metkunde.)

Waarom zou men later niet meer verschijnen
 kunnen omratten, door aan te nemen een
 glimmende ruimte, en was geen lichaam zonder
 deformatie verplaatst kan worden; dat
 kan de waargenomen kracht b.v. niets
 zijn, dan een niet verzetten tegen
 de gedwongen deformatie, waarop een
 bepaalde plaats wordt overvonden.

Zoals de wereld al geheel zijn Calvinstische
 fetschient noodig heeft als concrete; zo
 heeft het ook elke afgegronden vak, als
 de wiskunde, noodig.

Men heeft ook altijd neiging, te zeggen,
 dat de ratten erg knap moeten zijn, d.w.v.
 gebouwen van veel speciaalstudie; men be-
 dunkt, dat al het speciaal toch alleen
 weer in heeft, naarmate het trage,
 wij's telkens op iets meer getraakt wordt
 het robben. En dan mist men het getuigenis van
 dat het centrale moet zijn en niet anders
 dan juist de wijze waarop de ratten werken
 en dan met volle belangstelling naar de
dit is niet kindig met te spreken, is het van
 zijn waarheid ontloen.

(Paincuri pag 71) dit is niet juist, dan ^{voorzicht} ~~over de overal de ratten~~
 wij voelen ^{hoor} niet caperim. physisch coöstatum. De parashoen
~~er drie~~ ^{er drie} ~~aan de ratten~~ tot een ruimte. Verder niet
 omdat we niet verder de drie kunnen tellen.

Overig is het maar een kwestie van standpunt
 of je dit werk „gemachtelyk“ noemt. Het is
 „gemachtelyk“ om lezing te lezen, alle,
 omdat je voortstudie noodig is; maar is de
 voortstudie er wil, dan is het moeilijker dit
 met conscientie te bedrijven, dan je van de
 Kunde.

Men kan met middelmatig keraad voortkomen en
 bestryden; maar het evangelie spreekt van
 „dielden.“ Daarom is ook de wijskunde veroordeeld.

Vouwen je hoeft welke typros al Schub, maar
 aan te hebben, om het pathologische van de
 wijskunde in te zien.

Wat te denken van het verklaren van ver-
 schijnselen, zooals Korteweg's verklaring van het
 verschijnsel van Huygens. Oh voorment zijn
 al die verschijnselen diegenen, door onze williken,
 die zijn eigen mathematische wetten tracht te
 veruiterlijken, zijn ingesteld; evenwel is die
 mathematische williken altijd voor een deel ondoor-
 doacht. Men kan de verklaring ~~zijn~~
 1° betrekking hebben op spouten direct mathema-
 tisch aan. De aan verschijnsels, dan is ze niet als
 een veruiging van het zelf gesteld van ondoordachtheid.
 Hierin heert ook het matulle in het verschijnsel van Huygens.

Tracht te vinden een niet in een verschild te worden ¹³
 projectie uit de richting die voor de parabolische
 draaibepaling niet bedraagt tot $\frac{1}{2} - \frac{1}{2}$
 Zoo is dat de potentiaal van een elliptische ruimte ook
 af te leiden.

~~Op allerlei miskenige kenmerken als conform
 afbeelding hebben we de van J. de L. L. L.
 dan zinnen in richt.~~

En nog iets, wat is te proberen, is
 het volgende:

Er is een potentiaalformule voor de
 stroom van punt P_1 naar zijn poollijn p_1 ,
 En evenzo voor van P_2 naar p_2 .

Degeenerent nu misschien het somveld
 in een van P_1 naar P_2 en een van p_1 naar p_2 ?

M.a.w. zijn de termen van het somveld niet
 geschikt in twee groepen te splitsen;
 de een waarvan is een stroom van P_1 naar P_2
 zonder verdere divergentie?

~~hoops overal, overal in de ruimte
 het zoeken der fundamenteel niet dat
 het onbedachtzaam de fundamenteel~~

[Kritik heeft altijd veel voor hem zelf,
schrijven, omdat de schrijver nooit overvragen
kan zijn.]

(Pond van pag. 100 laatste alinea) Ween, wij
zijn ~~dat~~ dat geheel als van 3 dimensies, omdat
wij te voren al in 3 dimensies daartoe

Daarom zijn we het geheel van plaatspunt
voor de pink gebieden 3 dimensies

Want water ^{spijz} 3 dim. is te zien, is het ook in twee
en in een ~~form het voorbeeld van de puntkanten,~~
~~in één en in 2 dimensies~~; dat, maar aan
een kluis die ontward wordt.

Verklaar kan nooit, allen in heerengrijnsin
als van zelfapubnd. Maar zoo iets is nooit
vies kening mit te den kluis.

Met het jaadsen zien van 3 dimensies gaan wij
steeds allerlei beperkingen, dat is metten, waar,
tegen wij onmachtig zijn, opmerken, die doorbreken,
zoodra wij abbeventen beperking, b.v. in 3 dimensies.

R_3 moet niet worden opgebouwd - dat is
geen hereniging - want primair is R_{∞} .

Wij hebben gepartiteerd tot een ruimte; en een groep
~~van drie~~ de drie heeft niet ~~te~~ geassocieerd, die ruimte
natuur; maar die groep van drie is een getallen met associaties.

[Vertrouwen ken je enkel hem als Poincaré wacht;
da' hadden je geen boeken geschreven.]

En herinnering ons leren, dat de reint
homogeen is? Wij willen, dat om
herinnering ons dat spreekij voorhoudt,
Want wij is er objectief aan herinnering?
Het is ~~vervalst~~ geplaatst in een zelf
juild raam van constant heid als deft
deed van de wisnelij der Leuten, die
in duidels dinst wordt op gemikt,
Want ten opier bewegingen zijn voit glijk;
wij vollen re als glijk, en al omdat wij en bekijking
in ons wisk. systeem de aanname van een

Bij het reken en de fron stagen de reken
wiskunp blij het ook aan de reken en als
zelf stagen wiskunp en reveloien.

Ter als het radium gita veet in het caer van
de maten als fron stagen om heing van de physic
(die nu in het oogen en toch wel weer in een breng en)
men wil haer behouden; want tot nu tot re men;
het licht heft geen waten, omdat en heft geen
daly niet en gewicht afnam; wo keun
ook wel breng worden fron stagen in de Euclidische
me Wand; toch zal men trachten die beelden
te stoppen; omdat er wo makelij men valt te rekenen.

en het werken
met een con-
stante materie
geeft wiskun-
de gewisgemak

11-15

~~Het is willeken om de ruimte te stellen.~~
 Het is willeken om daarin het afstand-
 en richtingsoorbande rechtlijnverbaad te stellen
 dat een Euclidisch groep representant. Z.
 kan die verboden nog hul anders en toch ook
 Euclidisch stellen - maar zal dan waarschuwing
 voor "afstand" en "recht lijn" andere
 woorden gebruiken.

Maak ik de afstandrelaties nog anders,
 dan kan ik ze ook niet euclidisch of
 zelfs heel onregelmatig maken.

En wij stellen nu de mogelijke beweging
 van vast lichaam de norm voor onze experi-
 menten. Voor woon ze daarvan afwijken, schryven
 we dat op rekening van "afwijkingen."

Daarom is de geometrie eigenlijk een fysische
 werkhypothese, waarin vele experimenten,
 b.v. van meten met een lijnhouder goed
 gaan.

~~Het is willeken om de ruimte te stellen.
 Het is willeken om daarin het afstand-
 en richtingsoorbande rechtlijnverbaad te stellen
 dat een Euclidisch groep representant. Z.
 kan die verboden nog hul anders en toch ook
 Euclidisch stellen - maar zal dan waarschuwing
 voor "afstand" en "recht lijn" andere
 woorden gebruiken.~~

Experimenten. Al deze lijnhouder hier gelijk
 zijn dan ook erges anders, enz. Dit de
 experiment. Opmenging der mogelijke beweging
 van vast lichaam en de Euclidische metingen.

[Alleen wij de beving van vast lichamen
 experimenteel voor? Ook, te eerder doen
 we al dat experimenteer niet in het wam
 leven, maar in een droom zucht tot vermits,
 ligking van onszelf of nog eerder onder de
 vrees suggestie van medelen met wat de
 cultuur wereld je heeft overtuigd]

Maar dan is fenomenal experiment ^(gevoel) op een
 herinneren van vroeg bevestigde (n. l. op een
 zijde van een kubus 4 maal een e ^{op afstand}
 maar dat is toch niets als onredwillig om bevestigde
 te vinden — en doen we dat anders, dan
 door een dwang van vrees en medelen gebukt
 met de boer wereld? — en dat bevestigde vin-
 den is het complement van de wil tot

zien van een verandering, die zou weeten
~~verplaatting.~~ <sup>die opnijs gende lichaamsbeweging van
 de afwijking komer geheel actieve in de
 contact plaats achtzaam bij beweging
 de afwijking van de reus blijft phantasma.</sup>

[Ten slots blijft de enige richting, die
 los te maken van de suggestie van de
 wereld om je heen, volgens de vorige lesing]

Als mis te ont w. nog wistelijke ont w.
 (volgens talen wil een niet door droom gongferen)
 was, zou je het niet direct volge ^{over}

Princien van het sloven zijn onderzocht naar de
Grondslagen der mechanica:

"Les masses sont des coefficients qui s'entrent
et commencent à introduire dans les calculs."

De natuur bevoegt zich niet volgens de
wetenschappelijke wetten, maar de menschen
veroorzaken de natuur volgens hun wetenschap,
fictieve wetten (experimenten en techniek), waaraan
van oorspronkelijk in de natuur zeer
weinig is; maar dat weinig wordt door de
wetenschap wel opgemerkt

Gronden der mechanica? Het instrument heeft
niets langzamer hand vervollkomend juist zoal
het gewil. de methode is op de denz juistheid met gebrek
maar haan nu loyis en of te licht, heeft niet
niet in, en is vrij onduidelijk, het heeft een voor-
geschiedenis, juist als Faraday's voor-
staten

de waarde der menschen is groot, in
zooover ze kan betreffende, dus ~~aan~~ ^{aan} menschen ^{aan} menschen ^{aan} menschen
menschenlykeden, die nu op de natuur wil
toepassen, en die ook erproven een voor een
als hieldis doet afvallen. Maar niet in
het hem rekenen is re goed voor het individuen
daar allen voor de samen levig als handelsoort

Kraak (toonder chide in statistica en ~~statistiek~~
d.i. hypothetisch) en massa zijn positieve
versterking om sommige versochtingen
samen te vaten.

11.11.11

Zich niet te drukken maken over de "grondlagen",
en maar reis kende gaan doen;

staat gelijk met:

Zich niet te drukken maken over economie en economische
moraal, en maar gaan handel drijven en geld verdienen
en carrière maken.

En in bleich ken je heel krap zijn en Tacht
een nul.

Het verschil tussen mechanica en geometrie
is hoofdzakelijk dat het systeem van de
~~laats~~ ^{als een geheel en door ieder inge} ~~laats~~ ^{laats} niet meer gecentraliseerd is, dan van de
eerste; maar het verstaard, dat het meer
als ~~form~~ ^{aprioristisch} wordt gezien, de ~~font~~ ^{font} (n.l. van de empirie)
~~aprioriteit van kant.~~

Ik kan achteraf wel de definitie geven van
3 afmetingen, om de verstandhouding daarvan te
houden, maar ik vorm had ik het al in
me, en die definitie is als inzicht waardeloos.
En dat ik merk, dat ik ∞^3 plaatsen met
mijn pink kan innemen, is een grondleggend
experimenteel feit; maar dat ik dat "200"
kan zeggen, is een associatiegevoel van de
ruimte, die er al was, als spreuk, die
die komt uit de bewustwording (die buiten zich
in rechte vastheid stellen) van de ~~ruimte~~
der Eucl. ruimte.

Je moet niet over de grond van den doctores, staand spreken, op het ^{gebede} ~~principe~~ daarvan bemat de waardering van hun waardeloos talent.

En zoo ook staat het wiskundig talent naakt in zijn schand daar, als de gronden der wiskunde worden aangegeeft.

Van het antithetische van de wiskunde blijft niets over, dan de prikkeling van verwonderd aan by hen even eigen ondoorzachttheid en zelfgevateldheid.

En de praktische waarde er van is: rekenen, d. i. instand looven joodsche medele handhaving van eischulds door glijpstricken

En verder Samenhangen van het maatschappelijke verband, want alle economie en regeling en discipline is wiskunde.

Rekenen doe je voor jezelf steeds, maar rekenen voor anderen heeft ook markt waarde (boekhouden en administratie); en leere onderwijs in boekhouden en administratie.

Zoo ken je timmeren voor jezelf en timmeren voor anderen en toezien onderwijzen.

Maar plekt rekenen voor jezelf, maar houd je aan maatsch. verbanden rekenen met een traan in dag jezelf de aan ook je brood meest.

Het is een groot deel van de wiskunde dat verward is met de wiskunde van de wiskunde. Het is een groot deel van de wiskunde dat verward is met de wiskunde van de wiskunde. Het is een groot deel van de wiskunde dat verward is met de wiskunde van de wiskunde.

Zeg niet, dat ik hier niets doe, dan een
nig die bewegen, wat men doet in de
wereld;

Christus op haar bent doet niets,
dan beschrijven wat men doet in de
wereld, en Schacker wereld.

Niemand in den wereld heeft wat te doen;
is alles van begaafden, afleidingberijheid,
die het centrum niet raken.

~~Het principe der wijsheid beruht op
veralgemeening - vrijheid over door te
gaan - en vrijheid als alle moettoude
verwoven vrijheid, der dierels - en die
vrijheid tot veralgemeening is, wat men
het onmogelijk zoekt, maar ^{over} men
toe werken, met dat dierlijk, maar men
het toch meer als bepaalde invroeren;
wanneer men dat b.v. in de afel. geeft
dat, dat men eigenlijk is opstand van
zijn recht tot veralgemeening en
houdt niet weg op met een bepaalde bepaling
dat gronding spreekt van "de lijn in I. bin
de", ^{het} opstand met een onmogelijk niet.~~

~~Tot de grondslagen van de Fun: het zijn
 alles taute-logieën van den geestigen aard
 En zelfs bouwen geheel voort op stam
 mijn in zijn basis en taal, van taal
 eenzijdig keuten bekeken
 doorgaans met? Och, dat wil niet zeggen
 dan dat, als je eenmaal met je hersenen
 langs een kanaal loopt, het es
 ook door gaat, maar je hoeft niet in zijn
 kanaal gaan.~~

[Eenig diepheid
 = wil tot
 constantheid.]

Constantheid en weten zie ik pas, als ik
 zelf mij in die niet wereld opsluit, dan
 ontspannt zich vrentigheid; maar in het centrum
 is geen vastheid, maar een eeuwige herinnering.
 Hoore wijseling.

~~Wet in absolute staat voort voort, want
 en wordt altijd bijeen en behield
 maar houwen of gedacht. Daarbij is
 n.v.~~

1. Een en hetzelfde is de beweging α in de een bij. Keer
 punt netter. θ ?
2. Als $A = B$ en $B = C$, is $A = C$. Maar: de mensche-
 en letteren-
 en letteren-
 jaagdrift.
3. Aan de A van $A = B$. En dan toch niet letteren-
 jaagdrift.
4. Het kan niet zijn bronnen van de
 en kreompen kreompen, θ en de kreompen θ en θ
 in de lang en complexe, weg?

De universaliteit met haar aula: het is de
 valsche beijing van een der rijkken, die
 van het Kapitaal weten weten, dus
 optimistisch daarom rechtzinnig in een speciaal
 vak veranderen, en dan dat vak en de
 kapitaalwereld optimistisch verkeerlyk doen,
 en ragen over "tydproblemen" en geschiedenis etc,
 "philosophie" en alles wat het kapitaal
 versiert en er van leeft, en het nooit mag
 aantasten.

↳ dit van
 verlaten

Men zegt dat op dien weg - gericht
 van wijskunde naar wijs bejegening - geen
 omkeeren is.

↳ Wel waar;
 n.l. door omkeering

[Russell pag. 126] "all finite numbers?" Zk
 kan niet spreken van "all", want ik kan
 ze niet omvatten

~~Men kan op allerlei manieren de verhouding
 houding tussen "all" en "finite" beschrijven, maar het is
 niet anders als Russell's~~

[Het is anders en toen, om op dat veld een stroom
 gebaan van die heeren mis kenlijken in + jaan]

Het is de vraag of de volledige inductie niet het
 π 9 ω tot 9 9 9 0 5 der wijskunde is, ~~en dat het
 de wijskunde is, en dat het de wijskunde is, en dat het
 de wijskunde is, en dat het de wijskunde is, en dat het~~

dat met belet filosofisch waarden
is te zien, is de wett of hebben en afwijking,
is het wett minnerwa d. 5 best,

De transfinite getallen moeten aanhouwelijk
infiniteit opgebouwd worden; redenen en
dan architectonisch, maar logisch over: maar
re zijn iets anders dan de logische systemen

Het ploff in een ~~... ..~~ ~~... ..~~ ~~... ..~~ ~~... ..~~ ~~... ..~~
ruimte is te gelyk de straf voor de
begeerte, en die begeerte zelf.

~~De transfinite getallen
... ..
... ..
... ..~~

De transfinite getallen ~~... ..~~
en ook die ~~... ..~~ ~~... ..~~ ~~... ..~~ ~~... ..~~ ~~... ..~~
de ~~... ..~~ ~~... ..~~ ~~... ..~~ ~~... ..~~ ~~... ..~~
vante ~~... ..~~ ~~... ..~~ ~~... ..~~ ~~... ..~~ ~~... ..~~
... ..

De logica moet ook ~~... ..~~ ~~... ..~~ ~~... ..~~ ~~... ..~~ ~~... ..~~
de ~~... ..~~ ~~... ..~~ ~~... ..~~ ~~... ..~~ ~~... ..~~
... .. ~~... ..~~ ~~... ..~~ ~~... ..~~ ~~... ..~~ ~~... ..~~
... .. ~~... ..~~ ~~... ..~~ ~~... ..~~ ~~... ..~~ ~~... ..~~
... .. ~~... ..~~ ~~... ..~~ ~~... ..~~ ~~... ..~~ ~~... ..~~

Die logische opbouw is alleen noodig, om te
vertoonen dat evenveel verskillende aan-
schouwing bij twee personen bestaat, zool-

hoewel de een aan de verat en de andere
in de andere onderzocht
Enal. met de andere opzichte van de

en dit kan onder de
met de andere personen
van het logische zelf
kijken op de andere, maar alleen
alle de andere met de andere
van de andere met de andere
het is de andere met de andere
opzichte van de andere

De twee zijn de elementen

Logisch systeem zelf

in de andere abstracte
van de andere

het leven, die de menschen in de wereld
"gelijk" omzettingen in de wereld

(Russell) "Real" is a loose and ambiguous expression:

Het is de afwijking
van de andere
[wichtig]

voor het algeheel, in de andere
heeft het weinig zin, omdat het geen pro-

betrekking in het
Systeem heeft.

Het is de vraag of Dedekind's "meer dan
enkelvoudig, producten" die het alles samenvat
in zijn: "S" geeft een "Systeem" in
buiten de menscheit valt.

Russell p. 260. 1° d. slot.

Wij kunnen niet beter bidden of wenschen,
dan nog een al om ons te mogen
vergeten.

~~Wij kunnen niet beter bidden of wenschen,
dan nog een al om ons te mogen
vergeten.~~

~~(Russell p 391) "Een dode met projectie op een
aan projectie op een met een ding naar
Thee en open serie, but an open series may
directly be seen as a closed series."~~

~~(Russell p 304) "A series is a definite
group of objects taken in a certain order."
Man zou niet in het algemeen kunnen spreken
van een reeks van punten, want het is niet
gegeven, laat die reeks een punt in B.
Dan kan ik ook C. A. laten overgaan in B.
En daarbij gaat de punt ten tijde van A
over in B. De reeks is B. Dit is een
driehoek. De B is een driehoek van
A, B, C. Maar, met alle punten van
waar een punt van A, B, C in is, punt A, B, C
driehoek van A, B, C.~~

De drie punten A, B, C met
projectie op een rechte lijn
met pos. A, pos. B en pos. C
En kan ik de rechte lijn
driehoek van A, B, C, het
is een punt in B, B, C, dan
in B, B, C, dan
in B, B, C, dan

Bij de nadering der projectie
wint de definitie de plaats als
polaire opstellingen (ongelyksoortig,
zoals de kleinste opstellingen van Schepers,
haar, maar van eenzelfde punt
naam in de hoekpunten A, B, C, met is
en recht lijn; die bepaling, D driehoek
vies ik een bepaalde punt, da is het heel
duidelijk, wat punt B, C, die driehoek
zijn. (n.l. geconstrueerd uit pos. A, pos. B, pos. C)
Zou is ook duidelijk, dat driehoek van A, B, C
den driehoek van A, B, C en pos. B, C en pos. B, C
en punt van A, B, C, dan driehoek liggen, en elkaar
omlijnen. (Russell p 364)

~~Het is nu, 30/3, met de afsluiting van de
 dat er al een half jaar geleden was. De
 fignen is, waarom al die rechtshandelingen
 kloppen. We weten dus de inhoud van de
 rechtshandelingen van de afsluiting van de
 voor 3 punten, maar dat heeft alle belang,
 ook van de andere zijde, waarom de
 laatste staat een minimum van belang met
 hebben, al kwam. Dus, ook hier, zullen
 we nu een punt te maken. (Dit is nu, zullen
 de rechtshandelingen, waarom die punt te nemen zijn,
 al voor ons de afsluiting zijn.~~

~~Het is eigenlijk geen last, dat altijd
 een relatieve hoeveelheid elke handeling
 punten, die er niet zijn. De afsluiting
 zeker voor het continuïteit van de afsluiting
 en dus ook de afsluiting, en daarmee is het
 de plan daarmee vlakke afsluiting, na een
 ga die beide continuïteit van de afsluiting
 We hebben dus al het tot alle met
 existentiële theoretische te maken. In wel
 ken dimensie? Het om die afsluiting
 kunnen we toch niet, dat de afsluiting
 in afsluiting a priori zijn; waarom dat niet~~

Van het gemeenschappelyke werken der rijken
 (die niet als koopman)
 ligt ten grondslag het kennen van
 en steunen in elkaars ~~aan~~ ^{op} ~~elkaar~~ ^{reiken} ~~slachtheid~~
~~en het te oppassende~~

~~De rol der rijken is niet
 te onderscheiden van die van de
 armen. Het is een sociale
 vraag die beslist moet worden.
 Het is niet alleen de rijken die
 in de maatschappij de draad van
 de economie vasthouden, maar
 ook de armen. Het is een
 kwestie van samenwerking en
 solidariteit. Het is niet
 mogelijk om de rijken te
 laten betalen voor de
 diensten die zij leveren.
 Het is een kwestie van
 rechtvaardigheid. Het is
 niet mogelijk om de rijken
 te laten betalen voor de
 diensten die zij leveren.
 Het is een kwestie van
 rechtvaardigheid. Het is
 niet mogelijk om de rijken
 te laten betalen voor de
 diensten die zij leveren.~~

De rol der ^(grondslagen zoeken) ~~armen~~ moet zijn: ^{gegeven} de
 verlottingen der duivels, die de wereld en haar
 cathedraal zijn: die wereld, die gebouwd op
 habs waar waarde, en die ^{Calderon} ~~betreft~~ ^{op} ~~de~~ ^{soort}

Als voortgang een golfvorm in een kanaal heeft, dan betekent dat, dat hij nu in zijn hoofd rust heeft maar voor het lichaam heeft het slechts der negatieve zin, dat hij gevrijwaard is ^(indien de verdere toestand) van domme stralen.

(Klein Mathem ^(30 pag.) ~~Part 5-18~~) het geconcentreerde:
 Omwam; primair zijn met benadrukt 4 waan nimmfr; want aan het meten is primair de vooruitkijking van het precies waan zijn der atoma's.

De midtendruvan my geeft geen teken (200 min als jezus) waanzop overig is bijna alle wijsheid verstaan te gebaseerd ~~op de wetten der natuur~~ ~~Daarom is het de wijzen~~ ~~een innig begrip ter controle.~~

Men kan niet denken over zijn gedachten ^{dat is 'kopieren'}
 Twee manieren van schrijven: op een verzet; opdrachten van het een in volk, de stondb suggesties van buiten. Of van bezig; wetende met de hand in 't bosch; zijn in de stondb suggesties van buiten, in plaats van een reparis; behoeven met avonds ernst.

Men bedryven geen mis hand, kijken in zich,
zelf, maar naar de anderen, en in die mis hand
bedryven.

(En verken bedryven een mis hand, om, voorover nu
men moet doen in het system, dat system te
verbetern.)

Men zie da de menschen meten, ~~van de~~
~~de "soort van aanpakken Drift" stoff,~~
~~uit trageit, om in afgeateten het W. kam,~~
~~volhouden.~~ En jij, die dat ~~aanrit,~~ moet
veel tijdelijk inu door.

~~Een suggestie is niets als een economische~~
~~aanpakken, want in het aanpakken~~
~~indien in de afgeateten het W. kam~~
~~de vermenigvuldiging~~

Dat de astronomische wetten zoo eenvoudig zijn,
en dat de bewaard diegen material zoo ver af
zijn, buiten ons om werkel naar een rondje operatie -
is een.

Het opsrechtelyk zien van de waarheid: is niets
als het opsrechtelyk in je laten doorwerken van de
eenmaal van buiten op je je toorn suggesties,
(als ruimte en tijd), ~~maar~~ dat opsrechtelyk
laten door werken is stellen en jebelf en je
~~aanpakken~~ ~~indien~~ de kragt te laten je los,
te werken, waardoor de suggestie nog dieper in je
is.

In sluiten veld in sluitend op in het bevestiging
der van de nooden, die komen uit de wille,
keuriger zekering naar ruimte, die de vermits
lyking was van henzelf.

In de directe toelaf milobereiking wordt
verwag door de bereiking van een projectie
n.l. de ruimtelijke, en dan dat ruim
direct docht met meezem tus schenshatels,
~~zoud~~ van de rust binnen de hoofdfactoren
met telkeswen groot worden. lyk
~~ijde tyt, waer in smatte de kende.~~

De tyt is n.l. de overgelykheid ^(als gevolg) der
Lerensantreuning, die moet worden bevestigd,
en daartoe wordt geassembleerd, door
lichtbrining te probeeren, ook die te tellen
en velen achtig — het gaat, zoolang
het deurt Steminstel.

~~De Eubidische ruimte is de infinitesimale
der gurende van een beperkt gebied
van alle ruimtes ^(partime) afgekijnde Exhibitor de
projectie
Het is de ~~der~~ drie-dig. in de ruim
mes. die moet recht ook antistij logisch
byden antimelig opvoem rij van de bevestig~~

dat mijn huidige gedue in tijd en ruimte van
 de wereld kun je alleen naag artistieke benaderen
 (hier gebruikt ik de logica scherp. tot zelfonthulling,
 dekenige juist intemir) met je logica; zo kun
 dog ook verschillende benaderingen van den
 tijd alle juist zijn; het deel moet
 zijn om de gewoelstken over tijd en ruimte
 die zelf daarbuiten is - over te geven,
 en de evenwel rep daarop blijven en
 God over platen. De taal is eigenlijk voor miske
 1888, voor filosofie met geschied.

Schopenhauer sprukt altijd over zijn
 filosofie, die zoond de een plaats juist
 in "gewon leven niet levent". Hij
 dat is omis.

~~Handwritten scribble~~
 Minste met
 van al keun
 gebenen van die
 geschied.

^(minst) De tyd de voorstelling is het "ty denen"
^(andere dan de tyd de zaak)
 komt uit de "opneming met oetrik" van
 herhaling buiten onzen wil; of de
 voorstelling van de tyd als nummer.

De eenvoldige platte ruimte wordt gedryf
 door de fullig gevormde halfeirkels, conalen,
 de natuur is ja ook ja platte ruimte; alleen
 de vernietiging van ons zelf daarin verschijnt
 ons als zooderig; maar u mag ons niet verschijnen;
 we mag des werken in ons driedim. ruimte maar
 we span dat niet objectieven en zeffen: "De ruimte
 heeft drie afmetingen."

De vermindering of de menschen heeft de
 wean der onvoldoendeheid (de droom hebben die
 niet), zoo willen ze tellen en meten, en
 dat ontijnt zoo ook goed te gaen;
 maar in hunnen geest de tijd bijen lang
 niet alleen de meetbare, ^{swaaren} ~~die~~ ^{grijp assigulen} ~~is~~,
 maar ook de onmeetbare, d.w.z. de zelfverou-
 dering.

De tijd van herinnering in jezelf maak
 (van tydsdord der herinnering) is het iets anders
 dan de tijd van het denken - de over biddende,
 de herhaling van feiten buiten eigen wil.

Proy de each
 mensche ik, overvloed,
 minskandij; by de
 stuwende ondogen ik
 mag en als ik proy
 kwistal tot mensche
 is het al meer het
 eerste fenomeen.

(Paine p. 47) zijn opmerking over de deni. deen
 van gelden van de Psychologie en (herinnering)
 tyd; niet voor den meting stoppelt den tyd.
 dit is meer een enkel woord voor twee geheel
 verschillende dingen, zooals zoo vaak in onze
 armst aal

afgijn. En eenige handtekt is
 een, dan ik ten einde van
 allen een twee drie, vier...
 heb ik geteld twee, dan neem
 ik dan de resten wiltlang,
 en nog daarvan "drie".

Bewijs van de hoofdselling der rekenkunde;
 Als ik een groep tel, kom ik, onafge van de
 volgorde tot een zelfde getal
 "Verbind' maar aan elke element van de hoornthid
 een stips; en roeg er de telwoorden een, twee... vijf
 (b.v.) dan toe (als ik by tellen in een waken volgorde
 tot vijf kom.) Ikem dan telkas een stips in een pui lakenij
 volgorde er niet, resp. verbanden met een, twee... vijf, dan
 heb ik acht eren volgorde er niet genomen: stips plus een, stips

plus trou en. dus preis hetzelfde als by
de eerste telling. En ist te slotte niet
meer in de bakken.

~~De eerste telling is niet meer
en de tweede is ook niet meer
dan alles de eerste telling is
de tweede is ook niet meer
de eerste is niet meer
de tweede is ook niet meer~~

Al naarmate de verdere centralisering en axioma-
tivering der wereldruimte (geometrisch), wordt
de Stads meer vereenvoudigd en van zinnere fan-
tasia ontdaan — natuurlijk, want de moog-
lykheid der axiomatisering is achteraf ge-
vonden; het centrum is dus een oogenblik
verlaten, en er is entropisch, en men
leeft in afwachting van instinct, d.i. afwachting
van karma, d.i. karma overwaring.

~~De eerste is niet meer
de tweede is ook niet meer
de eerste is niet meer
de tweede is ook niet meer
de eerste is niet meer
de tweede is ook niet meer~~

~~De ontbrekende van de dingen die de
 menschen niet kunnen maken, en die
 reeds in de natuur voorkomen, die
 men niet kan maken, die men niet
 kan maken, die men niet kan maken.
 De dingen die de natuur niet kan
 maken, die de natuur niet kan maken.
 De dingen die de natuur niet kan
 maken, die de natuur niet kan maken.~~

De dingen die de natuur niet kan maken, op de zinnen.
 Maar ^(het weten) de dingen die de physica, ^(als betrekken) op over her.
^(vermogen) het centrum kent ze niet.
 Bij Faraday nog direct herkennen,
 "verruiming" Bij Maxwell ~~stoff~~
~~herkennen~~, afgeleide herkennen ^{(van} ~~herkennen~~
^{natuur}

~~De dingen die de natuur niet kan maken, die de natuur niet kan maken.
 De dingen die de natuur niet kan maken, die de natuur niet kan maken.
 De dingen die de natuur niet kan maken, die de natuur niet kan maken.~~

De dingen die zo duidelijk is, en niet het,
 dat heeft niet veel waarde, want het
 eerste is niet duidelijk en afgeleide van
 de logica.

~~De dingen die de natuur niet kan maken, die de natuur niet kan maken.
 De dingen die de natuur niet kan maken, die de natuur niet kan maken.~~

~~Handwritten scribbles and crossed-out text at the top of the page.~~

~~Handwritten scribbles and crossed-out text in the middle of the page.~~

"Harmonie - aandoening" is on ^{het mathematisch bereid. orgaan} ~~het~~ ~~mathematisch~~ bereid. orgaan
van de ~~hand~~ ~~in~~ de hersenen.

Alles als mathem. f. fysica kan de
wiskunde direct aanschouwing ^{accompanying}
Maar is dan als wiskunde waar de ~~is~~,
dat is, ~~praktische~~ voor de menschen die
in formule is (aanshouwing) leven,
en voor elken aars.

Dus was Monday uit, Maxwellaet

De gewone kromme lijnen van vrees: och,
voor sommige dingen kom je er mee uit,
maar men wordt ook niet gepretendeerd.

Heeft iemand overtuiging in iets nieuws, dan kan
hij er op aan, dat het onbelangrijk is. Het be.

Handwritten text in the left margin.

Handwritten text in the left margin.

Langrijke is altijd daar.

De scheiding tussen arithmetiek en geometrie is thans bezig opgeheven te worden, vooral vragen die tusschen anorg. en org. chemie.

Men kan niet spreken over een mate vanheid die er al is; en dan weten eigenschappen heeft; men kan haar op bouwen, en dan acht eraf b.v. zeggen dat zij gelijkwaardig is met een zekere andere.

De ^{nieuwe} grondstelling der projectieve meetkunde
 het volgt uit het principe van de dubbele
 verbinding van twee punten, die volkomen
 gelijkwaardig zijn. (H.w. 2. uit het beschouwen
 van punten als polaire splitsing.)
Stevens geeft 4 lijnen, verdeeld in 2 paren,
 dan zijn de diagonalen gelijkwaardig. Trekt
 dus de een diagonaal de verbindingslijn

14
van de snijp. der overv. zij den in één punt
van een paar (bz de proj opbouwverhij de punten
tot opz. van 2 punten als separaad"), dan de
andere in het andere punt. ~~Waarom?~~

~~De vraag is nu: 2 punten op een
lijn. De lijn is de projectie van de
lijn op de lijn. De lijn is de projectie van de
lijn op de lijn. De lijn is de projectie van de
lijn op de lijn.~~

Er is geen methode van dimensie in de
coördinaten; alleen de een voorligste aanname
over de coördinaten geeft de projectie.

Wes met de definitie van "Mengen" voor
stij; 2 zijn misschien 200 min bestaans
als de contradictie, class of classes not belong
to their elements "van Russell".

In de zon of in Blaricum kan ik met den
besten wil niet het centrum niet opdalen
tot de wijskunde om die te centraliseren.
Dat lukt alleen in een enkele verlaten
staal.

Wiskunde, bedruim ^(in de 2e orde, à la schekende) ~~voor~~ kan een heelbed
 weten geven, zoals scheikunde, bedruim voor
 rief, als je maar reacties probeert, alle
 die nieuwe weten geeft.

Wat is alle rekenarij eigenlijk anders, dan
 terugbungen van het 3-dimensional
 continuum op het een dimensionale.

~~Wat is alle rekenarij eigenlijk anders, dan
 terugbungen van het 3-dimensional
 continuum op het een dimensionale.~~

Als ik een punt niet als polair spliting
 zag dan zou de progressie van A naar B
 tussen A en B losloten blijven, geen
 verdere voorgang hebben en A en B zouden
 een andere stelling hebben, als de tussen
 geligen punten.

Als Piet zegt: Een Cutenker zei: "Ik lieg altijd"
 dan ^{huff} ~~zegt~~ Piet: ^(van die Cutenker van indrukken waakt of heeft hem) Bedenk dat bij de stelling
 als die de gezamenlijkheid van al zijn voor,
 stellingen wil omvatten. Dat kan niet,
 want dan was die verzameling ~~er~~ ^{er} al bij.
 (hier uit voortlopende ontrachtigheid als van Russell, kwispel
 schied, "is niet houdbaar")

Alles beweegt, ook voor het gewicht. Als je loopt, loopen de torens. Maar er is wiel naar rustheid.

Weten ~~is~~ ~~gevoel~~ ~~wordt~~, is of mondel de wereld als slecht middel, of middel tot het bereiken van je eigen doel, of handdoekel.

Yoto te onderaaken, is wel aardig; maar van den aard als bij het verlossingsspel; als je den sleutel weet, is er niets aan. Het is de aardigheid, om een verlossing, door excentriciteit te komen, zonder centralisering op te heffen en te duwen.

Wiskundige waarheid is ~~al~~ ^{voorgegeven} iets goeds om van onmogelijkheid af te komen, en een op te heffen, door ^{Quasi} te zien.

Individueel licht ^(inliefwoud) rusten; De methode reinigt zich en breidt zich uit. De slimmeste van de methode worden, allmählich dood; dan heeft de vernieuwing der menscheit de natuur doordrongen, en moet zelf dood gaan.

Kant wil met zijn accent van de ruimte
eigenlyk niets zeggen, dan dat je bij zelfbe-
kijking van het bewustzijn van iets moet
uitgaan, en dan wel met Kant buiten het
stellen en de ruimte.

Poincaré "V.d.L.S." I; II; 34
pag. 149 van den S' als inversen kan ik niet
spreken, want de eindtoestand van S is niet
derselver als de beginstand van S!
Maar van 119 tot 122 laatste alinea is overbodig
Het daarop nog volgende is voldoende, om de
correspondentie en identiteit der beide ruimten
te grondvesten.

Hij grondslagen - roeping; 1° de Theorie der paar
Loo rijk het "miskroon"; 2. de empirische paar
dus voort. 3. de Philosophische paar
4. de religieuze paar.

En het is ook bewezen
(1) door de Klein'sche
getaltheorie;
waarde g. Ballen
die over komen, met
punten zijn met
correspondentiële
coördinaten.

Het moet te bewijzen zijn, dat in de algemeen
ruimte van w afm. van w coördinaten die afge-
getallen (als het mogelijk mag zijn, die eerst verandering door w heeft) punten en van
geometrische voorstellen) geometrische zijn
op allerlei wijzen zijn te trekken; doch dat by
de projectieve betrekking (die alleen daer komen,
wan de projectieve geometrische lijnen gespaard
gaan met geometrische vlakken) alleen kunnen
zijn, als de geometrische lijnen de rechte betrekking
zijn tusschen de coördinaten van de eindpunten
(d.w.z. de coördinaten tellen, zoals we volgen aan
een willekeurige transform door de math. punten)

en g.w. al in de afge-
m. d. projectieve lijnen
de projectieve lijnen van
de projectieve lijnen van
de projectieve lijnen van

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50

Is nu alleen nog maar de vraag, of er geen andere oplossingen zijn, dan juist die van de Euler en niet-Euler. methode.

~~Het de functie φ wordt nu alleen, dat het verduidelijkt wordt $\frac{\partial \varphi}{\partial x} = \frac{\partial^2 \varphi}{\partial x \partial z} + 2 \frac{\partial^2 \varphi}{\partial x \partial z}$ en gevolg moet zijn van de substitutie $y' = a + by$.
 Dus $\varphi_0 = \int (y-a)(y-a+by)^n (x+y+y')$, maar $\frac{\partial \varphi_0}{\partial a} = \frac{\partial \varphi_0}{\partial b} = 0$ in φ_0 mag a en b niet willekeurig.~~

~~In elk geval is φ een de diff. vgl. de eerste orde (de ook constanten a en b bevatten), waarvan alle rechten lijken voldoen.~~

Het blijft noodig, om op de lapp d. diff. vgl.:

$$\frac{\partial \varphi}{\partial x} = \frac{\partial^2 \varphi}{\partial y \partial z} + 2 \frac{\partial^2 \varphi}{\partial x \partial z}$$

$$\left(1 - 2 \frac{\partial \varphi}{\partial z}\right) \frac{\partial \varphi}{\partial x} = \frac{\partial^2 \varphi}{\partial y \partial z}$$

Het is nu niet het vraagstuk is, hoe het in een vastgesteld gebied, op de lijn $\varphi = \text{constante}$ minimaal wordt langs de rechte lijn? Maar nu men ik te herinneren, het al de dubbelverhoudingen van φ moet minimaal zijn langs de rechte lijn. Dus allen oplossingen van de diff. vgl.; het zijn dus niet alleen de Euler en niet-Euler. Het blijft nu dan over van Poisson's methode?

~~... de ... van ...~~

Het gedoe van Verouwen met zijn letters
weer invoeren van hypothesen; is niets, dan
het vorm van logis die oorsien blages;
als voor uken dijn (ik weet niet, of u erin)
die en die relaties gelden, dan ook die
en die relaties.

~~... de ... van ...~~

... is het ... de ...

... is in ... de ...

... veld met ... de ...

~~... de ... van ...~~

Wilt men de bewegelijkheid van de afstanden, evenals het aantal, tevens vermeerderen, dan
wilt men ook de kromme, die voortvloeit uit de afstanden, tevens vermeerderen, dan
wordt de kromme, die voortvloeit uit de afstanden, tevens vermeerderen, dan
wordt de kromme, die voortvloeit uit de afstanden, tevens vermeerderen, dan

De walgelijc ke maschen leven in verwoest
ding en hoogs ten opzichte van gebuur,
als leeden in hem mis kundige ondersaer
krigen als of dat werkelijc ke levens
fleiten waren. Gierelijc om te zien.

Extrait mit die Heels Ber. d. 6.

Stemming op Helmholtz 1°. De twee der 1° ord. krommen, wel ingesloten,
en die van loopen orde toch nog gheen formant.

2. De groep van beweging waarvan wij bewegelijkheid alleen in "algemeen"
plaats vindt. Bij elk hiervan de ruimte verdeeld in 2° curven, die in elkaar
overgaansmanier gelyc houdt in een punt vast, dan ook alle pun-
ten der daardoor gaande curven.

De nomenclature van Helmholtz is een gevolg van de 3 andere aangenomen worden nu aan-
neemt, dat de ruimte zich niet op in 2° curven laat verdeelen, dat
elke curve eventueel sluit in haar geheel kan vast blijven.

De Eul. en mit. Eul. zijn aldus te karakteriseren:

- a) cont. transform. groep (analytisch dr.)
- b) Houwt men punt in een gebied daardoor (binnen een uitengebied) vast, dan
is nog continue beweging mogelijk; met zette, als ook nog een vlaktwijk-
zucht wordt vastgehouden.
En analoog zijn te te karakteriseren voor n afpun.

Wij zien - ik kan tellen en behalven markt men, en
kan kan is op leven markt men - vooral nu markt
in hui en te kunnen leven, maar: de kromme gaat rooij
te wat, tot te brecht.

Het is ^{mijn} de afkeer van het stijgend leven, die
als ^{mijn} projectie in de afkeer als inzicht, dat
het inzicht niet mogelijk allen van heeft als
middel in den 3° ord om het bestaan.

[Crossed-out text at the bottom of the page]

~~de~~ "Merkwürdige Ordnungssysteme" in Math. Ann.
 12 "bly" het de ruimte gevormd door het stellen
 (willkeurig) van 3 in plaats van 1 opvolging,
 verbanden in de afstelbare hoeveelheid.
 Maar die opv. verbanden zijn de gemiddeling der hoeveelh., dus de hoeveelh. zelf.

W.L. dat het niet mogelijk
 is om de ruimte te vullen met
 lijnen van de 3e orde, die
 in het algemeen problemen
 van de 3e orde is.

Maar te jaan: waarom is elke door 2 punten ^(van 2de) bepaalde
 kromme van een het vlak opvallende schaars
 steeds te beschouwen als minimaalvlak van
 integraal minimaalvlak (er zijn waarschijnlijk
 steeds steeds verschieden in bepaalde elementen, waarin
 alleen de eerste of tweede optreedt; maar
 boven dien raakt namelijk nog veel andere,
 waarin ook de hoogere lijn gelieden optreden.

Het axioma der beweging van Hilbert is: bij elkaar
 gelijk punten blyven bij elke beweging of bij
 elkaar.

Er zijn 9 goedkeure vlakken in T_3 , dan weten
 (want met elk punt in S^2 omvat) met
 3 parameters.

Men moet te bewijzen zijn, dat als die S^3
 vlakken busdels gevormd lijken (zoodat
 er maar S^2 in pl. van S^3 blyven) dat
 we dan de projectieve ruimte hebben.

2
Wie in de een licht, wat schaanst by rick
voor zijn wijskunde!

(D. gevolgen van de stelling van Desargues
af de projectieve stellingen is nog niet, dat
het stabiel geometrische vlakken in de 3 parameter lineair
is, maar alleen dat de wijzen van Verkleiningspfeil
binnen het beschouwde gebied van de "Klein-
raum" dezelfde is, als van het lineaire systeem
binnen een vlak gebied, maar daarin een
gebied kan de functie natuurlijk een
goed en ander verloop hebben.)

Later kunnen de
volgjes behoudt
stabiliteit element
worden toegevoegd
voor die in
vering kan de
begrenzing een
willekeurig
vorm hebben.

Op de wijze van gebaleneindiging van Klein
wordt worden de punten der geometrie en type
lyk de representatieve stellen onder
bevoegd, en dan blyken de representatieve
punten binnen het gebied lineair in de
parameters, immers als parameters te hebben de coördi-
naten van een lineair vgl. in de coördinaten.

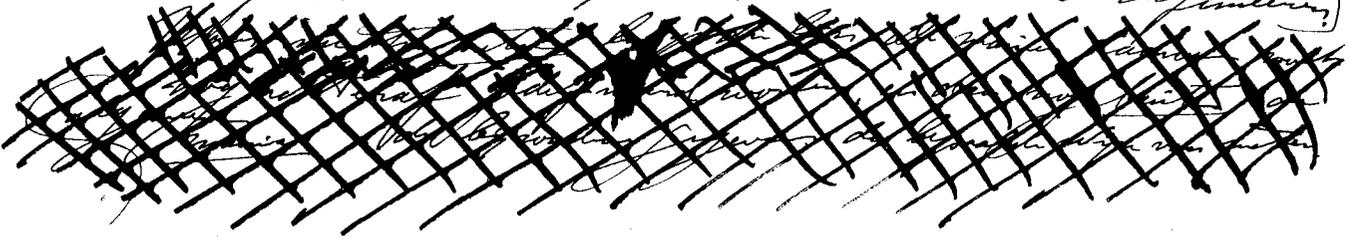
Van al de stabiele punten en lijnen binnen een conave
kromme blyken allen die, welke een 2de graads kromme tot
begrenzing hebben, in verband over te brengen door een groep.
Want het is onmogelyk, dat een projectieve transform.
met een grootere kromme in verband over voert of
het moet een tweedig raads kromme zijn. (Cf. Desargues
en Klein Math. Ann. 4, die III. Theorem pag. 107 en 108.)

Wat is het open begrip anders, dan het
geven van een afbeelding van een oneindig aantal
punten in een lijn vorm, met te voore met behulp
van een eindig aantal waarden onder toepassing van
een eindig aantal bepaalde mathematische inducties.

[Het denken van Hilbert is toch niet, dan gewoon
toepassen van de methodes der gewoon wiskunde; het
zoekt geen grondlagen van de wiskunde: die liggen
in het leven.]

[Is in de all. eenheid niet waar, dat de ul. energie
van 2 pos. ladingen het tegenoverstelt is van die
van een pos. en een neg. ? Zoudt dan niet de behouding
noch de ware potentiaal zou
zijn af te leiden?]

Russell Principia p. 46.) Moet worden Aan B juist
Toch dezelfde een bepaald maatgetal bestaan, om te anders duid
rechter lijn? van het paar Aan C? Waarom steen is
~~Waarom~~ een willen postuland (dat er een rechte lijnen al
tusschen de punten te vormen is, dan dat rechte lijnen
~~te~~ het ordetype der reële getallen in hun
blij het den aan aan reële getallen daar toe hebben we
als punt maar een getal coördinaten te definieren)

~~Het is niet mogelijk om te zeggen dat de
 afbeelding van de wereld op de kaart
 van Mercator een juiste afbeelding is
 van de werkelijke wereld. Het is slechts
 een projectie van de werkelijke wereld
 op een vlakke oppervlakte. De werkelijke
 wereld is een bol. De afbeelding van
 de wereld op de kaart van Mercator
 is een projectie van de werkelijke
 wereld op een vlakke oppervlakte.
 De werkelijke wereld is een bol.
 De afbeelding van de wereld op de
 kaart van Mercator is een projectie
 van de werkelijke wereld op een
 vlakke oppervlakte.~~

~~Het is niet mogelijk om te zeggen
 dat de afbeelding van de wereld
 op de kaart van Mercator een
 juiste afbeelding is van de
 werkelijke wereld.~~

De potentiaal in het veld der aarde heeft
 deken rotatie, en daarom een primaire
 reis en anderszins, het meest recht, als
 de rondreis der beide polen der aardglobe d.v.

Russell beschouwt de hyperb. ruimte als heel iets
 anders, als de afbeelding daarvan op de Eucl., 200,
 dat de afstand in de eerste wordt het meest verschillend in
 de tweede; beschouwt hierna echter als alleen bewijs,
 dat in de hyperb. ruimte geen 7e graden diepte zit;
 maar hij mist de hyperb. ruimte in elke geval nog heel
 iets anders op die zelf afstand

Hulke redeneringen zijn die van een raaiem jongen,
 die de klok heeft hooren luiden, en met alle
 geweld ook nu wil praten, en zoo het raaiem
 gewang
 van standpunt, onder verdere ontwikkeling d. i.
 reiniging, gaat verder.

Je hoeft iets eerst te reinigen, als je het eerst
 wil maakt. dus is beter, helemaal geen wis,
 kunde te doen, dan achteraf vast te loopen
 wis kunde te reinigen.

Bedenk, dat er niet de minste aansluiting
 is, om de onwaar nemen van kleine deeltjes van
 Euclidische ruimte — de atomen b.v. —
 ook als Euclidisch aan te nemen.

(d.w.z. ook aan de groepen te laten
 worden)

Hoop je niet behulp van de tegenwoordigste
 fysica of theorie in te vinden, dan had
 die toch allicht grieperige joodsche waant, zoals
 ook b.v. het "jensele" — "man knoijnges" — symmetrie
 C-atoom van Van 't Hoff.

Een volkomen
 twiis, een niet-Euclidische
 of een andere
 groepen, groepen
 van hebben.

Daar een bejurd steeds een vande af-
 freuning is, kun je allen in vande af freuning
 in werking in overten op de menschen bejurd
 dus opriem maken. ^{Al handelbaarlikel is af freuning}
^{de wis kunde is er ook te worden}
 Paragogische wetenschap is zulke, die geen reiniging
 maar allen wat voor het gewang dekken
 geeft.

Resultaat van de Maxwell'sche geb. theorie

De irrotatiele vector distr. is te splitsen in V_1 met alleen diverg. en V_2 met alleen rotatie.

Beide componenten zijn op te leiden uit hun ∇ .

$$V_1 = \nabla \int \frac{(\nabla \cdot K) d\tau}{r}$$

$$V_2 = \nabla \int \frac{(\nabla \times K) d\tau}{r}$$

V_1 is dus te beschouwen als voortgebracht door $\frac{1}{r}$ ^(waardoor het bepaald is en) scalar-agens, waarvan om de distributie geheel irrotatiele in de ruimte mag worden aangenomen, tenzij ^(dat bij) nauwer toezien benut, dat er evenwel pos. als neg. scalar-agens moet zijn; het agens blijft dus aanwezig $\nabla \cdot K$ in den vorm van magneten. De elementaire vector distributie voor V_1 (de irrotatiele V_1 is dus een irrotatiele ruimte-integraal van) is dus de potentiaal van een elementaire magnet. (in de Ecul. R_3 mag dit weltergeacht worden voor de betekenis in de potentiaal der beide polen.)

V_2 is dus te beschouwen als voortgebracht door $\frac{1}{r}$ vector-agens, waardoor het bepaald is en waarvan de distributie alleen aan de flux-eigen schap heeft te voldoen. Als elementaire agens (waaraan de irrotatiele V_2 een ^{geheel} irrotatiele ruimte-integraal moet zijn) moet hier dus worden genomen een zeer klein gelote vector-eigens. En de irrotatiele agens blijft aanwezig $\nabla \times K$ in den vorm van irrotatiele verdeelde ~~elementaire agens~~.

8
Voor de elliptische ruimte blijft de willekeurige
vector distributie beschouwd als een ruimte,
in formaal van de potentiaal van een elementaire
magnet en van een elementaire stroomlijn.

[De operator $\nabla = i \frac{d}{dx} + j \frac{d}{dy} + k \frac{d}{dz}$ kan
natuurlijk voor elk punt A van 3 andere
onafh. loodrecht assen onderstellen.
Voor een niet-Eucl. ruimte kan de distributie
derm. assenrichting dus ~~ook~~ willekeurig
worden aangegeven.

Wij kunnen dan dus een goed rekenen
in elk punt A der 3 lijnen, rechtswaarschijnlijk
met de 3 oord. assen in den oorsprong.]

[In de Euclidische ruimte kan het veld
van het elementaire stroomlijn voor het
rekenen worden opgebouwd uit dat van
rechtst. stroom elementen; maar zo'n veld
van een stroomelement is een fictie / overigens
heeft het in de heel ruimte rotatie; een figuur
vector distributie als rotatievector is dus wel gemakkelijk
te splitsen in velden van ^{rotatie?} elem. stroomlijnen - daartoe
nemen we maar op de rotatie van den rotatievector -
maar niet van ^{rotatie?} stroomelementen, die voor de Eucl.
ruimte toevallig heel licht gaet; van den zelfden
aard en aard, als de splitsing van het veld
van een magnet in die van zijn polen.]

[Stelling Ook in de elliptische ruimte is de rotatievector $\frac{1}{2}$ van flux. (Bij een vector distrib. V)

Bewijs. Het volgende bewijs is geldig voor elke R_3 onafh. van de kromming en dus streepjes:
Neem een willekeurige platte oppervlakte en bepaal $\int V \cdot d\mathbf{a}$ op oppervlakte naar buiten.
Nu is $\int V \cdot d\mathbf{a} =$ de integr. van V langs den omtrek van dO . Maar de omtrekken der dO elementjes en evenwijdige integrals van V door langs dO vermijden elkaar over het geheele oppervlakte. Derhalve $\int V \cdot dO = 0$.

[Het veld van het elem. stroompje zal ook in de ell. ruimte waarsch. hetzelfde zijn als van een dubbelpunt.

En de oplossing van een distributie in velden van veld stroomelementen kun je pas opschrijven, als je die in velden van stroomlijnen al ^(punt) hebt opgeschreven.

[Want dat veld van een stroom element heeft overal rotatie; ik kan dus niet door rotatievector van het resultaat veld in een punt niets besluiten omtrent het stroomelement in dat punt. Immers de rotatievector door het punt wordt van verschillend rotatievector, hoewel bij de verschil lende componerende velden. Het ^{zgn.} veld van een stroom element is feitelijk goed beschouwd een veld van ~~een~~ een reeks ^{van} samengestelde distributie van eindelijk stroomen.

Van mijn bewijs van de hoofdst. des rekenen der kan Wamourey heeft zgn. dat het te veel nog in twielf is, en in de "Mathematische Gynaecium-plaats" heeft.

een magneet met een der polen in den oorsprong
en dat veld is een functie van de afstand in de
plaats der andere pool (buiten C), dat is van de
divergentie distributie der gegeven velds distributie

Dat de hullebanen altijd maar in elliptische
banen om elkaar heen bewegen, "niet duurzaam van
elkaar weg kunnen" schijnt te verklaren te zijn
uit de elliptische ruimte.
Lorentz' gravitatietheorie komt met de elliptische
ruimte bepaling direct tevens overeen.

Tandels met eenzelfde
dikkeren ingang
centrale beweging

Het centrum van een factor is haar bemacht,
stegen, door haar betrekking, gelijkwaardigheid met
haar verschillend geaard polen tegenstellingen, en
daardoor ook weer haar van uitsprekendheid te zien.

Maar het is altijd maar een product der factor, dat
centraal wordt. Het centrum is altijd ten
opzichte van een enigszins, en probeert met opoffering
van veel aspecten der factor.

Maar en maatverandering is a priori gegeven,
het is de opbouw der factor. Daarom bestaat het
"opbouw" der prof. meth. als men geometrie
bezuigt.

De afwijking van de oorsprong (van haar punt) sprekt
immers dat de 2 de aspecten
gelijkwaardig zijn, worden op precies gelijke wijze afdelend, als
ik de 2 symmetrie van de basislijn verward.

De afkomst ^{van} wordt ingevond als $(x^2 + y^2)$ in de 2. v. v. v. v. v. Dit is de eenvoudigste wijze van opbouw voor de Euclidische methode.

~~De afkomst wordt ingevond als $(x^2 + y^2)$ in de 2. v. v. v. v. Dit is de eenvoudigste wijze van opbouw voor de Euclidische methode.~~

~~De afkomst wordt ingevond als $(x^2 + y^2)$ in de 2. v. v. v. v. Dit is de eenvoudigste wijze van opbouw voor de Euclidische methode.~~

Daar spreken allen is het een handelen van elkan ders wil, ^{en dus} gericht op de buitenwereld, kan ook de wiskunde allen handelen over de mitwerende wereld, en de gronds lagen des wiskundens zijn meer-entralisaven over de wiskunde, diep actie op de buitenwereld (ten slotte schied in de binnenkamer geconcentreerd in een „gesteld systeem van entities, geabstraherd uit de buitenwereld“).

De meth. Copernici zagen nu: het fideisme in de
 Physica dekt zich Copernisch evenzoo het door mij
 opgevatte systeem; maar dat is omni-journis is
 het fideisme en het Copernische ding heeft alleen zin
 als versterking niet de Physica, niet onafhankelijk
 bestaan van.

Van al de oorsprongen der "Geometrie" Gruppen van
 Vahlen volgt het "Existenzbeweis" voort bij
 de gewone getallen.

Het oppervlak van Clifford ("of zero curvature
 and finite extent") is een gewone Euclidische
 vlaktheid, waarvan de overstaande zijden tegen elkaar
 zijn gebogen tot een ring.

Het "door onduidelijkheid niet gevonden" "200 is de wereld"
 (ook in wetenschap) wordt zelf geringzaam verus-
 tend gezegd, alsof de wereld niet 200 was door
 zijn abstrahtheid.

~~De methode van de Copernici zagen nu: het fideisme in de
 Physica dekt zich Copernisch evenzoo het door mij
 opgevatte systeem; maar dat is omni-journis is
 het fideisme en het Copernische ding heeft alleen zin
 als versterking niet de Physica, niet onafhankelijk
 bestaan van.~~

Is het niet mogelijk, een classificatie van de
 in eerdere vorm op te geven, afbeelding van
 een systeem in zichzelf te maken?

Al die mensen van de grondslag der "theorie
 des nombers" redenen in abstracto, maar hebben
 altijd het oog op bepaalde veralgemeeningen der
 eerdere getallen.

Gegeven dan nu, dat de ~~...~~ streeft om het bestaan
 der heerschende energie in het brein bedryf bingh
 (welke in dierdenen dan daaraan deel hebben, doch
 er weinig toe), dan zien wij dat spontaan
 als een afsterven van de aarde. (dit is logisch
 weliswaar zonder zin)

~~De werking van Poincaré bleef gevolgd door:
 alles is overigens overblijven van Poincaré met
 het verdragen door Dringgen.~~

De werking van Poincaré bleef gevolgd door:
 alles is overigens overblijven van Poincaré met
 het verdragen door Dringgen.

In diezen tijd de ten ander jaer, "middels taal" tusschen menschen en planten.

In men abstrakt-wiskundige heeft den veel wiskundige noodig, den den Technicus; den den wettenman zoo heeft elke verder outw. beheldde fase noodig het parantieren op hen, die nog de lagere fase overzichten, en bij dwingf hen daartoe, omdat hij hen kan worden

~~de te~~ ~~kan~~ ~~worden~~ (beveel volgen, etc.)

Het als gesteld vast te stellen van eenige dingen (waarin dan men anders eveneens vast te stellen kunnen worden gevonden) door de intuïtie (dus stel ik ook de eenige hoeveelheden intuïtie)

Middelen in het berekenen, om de eenige hoeveelheden af te leiden, spreekt van en wordt telkens eenen G. J. H. en van een Tweede; men zegt dan die twee pond en dus gesteld als een eenige hoeveelheid van twee tellingen.

Argetyke
hij proacht
aan komende
olien in combinatie
2 zijn juist het
debt tusschen voor
het math. logische
aan 2. ~~aan~~
dat ergothen volgt
bilhet math. wil
oplossen

Het existentiële bewijs voor de arithmetiek is de werkelijkheid in de praktijk van den

Het existentiële bewijs voor de mathem. logica is de arithmetiek

Zoo kan die mathem. logica alleen als een centralisering gelden van de arithmetiek, ontleent haar leven aan de arithmetiek.

Bij de fysieke problemen der var. rekening baseren we op fysieke continuïteit voor de fysieke wetten, maar voor de door geometrie krommen hebben we feitelijk verkafte Differentieerbaarheid. (Zool. voor de brachielookbron wordt voor de ^{opname} een stel punten gekend, die alleen langs rechte lijntjes worden bereikt) waar geen continuïteit hoeft ondersteld te worden ^{alleen de punten} ^{En dit verklaart dan om wat de "rekening" komt in de natuur, de rechte lijntjes, omdat het niet de trajecten zijn die worden gevolgd, maar de punten.}

Bekalme nog dat men fysieke bewegingsrichting, die niet plotseling kan veranderen, wil het invertebraal welvaarmend.

We weten alleen, dat voor ~~dit~~ fictieve stel van ruimte en tijd, dat als ondergrond dient voor de beweging van vaste lichamen (en ander stel, dan het loopvlak-moedel) betrekkelijk een eenvoudig fysieke wettelijk gelden, maar dat is geen ~~wet~~

Kop door niet op dat stel, maar op als anders te stellen

Misschien overigens ~~worden~~ door het stel ruimte en tijd te stellen (de dimensie te stellen) X vele fysieke wetten een eenvoudiger worden. ^[dit recht overigen met de invoer van adre coördinaten, continue of discrete]

[Er zullen wel Euclidische getaltes reemtes zijn ook.]

Het is waar (Mamoury), dat men bij het noemen van een getal b.v. 47 steeds denkt aan een bepaalde lineaire groep, orde, waarin die groep van vier is erreicht, zoodat men de steeds groeiende lengte van een rechte lijn, ook in een bepaald volgorde erreicht. Van een cardinaalgetal is voorts hands geen sprake.

Het zien van de wiskunde als een spel van associatie van symbolen is mogelijk, maar het is een bedrieglijke, dooch, een zijdelingse projectie, analoog aan het zien van het denken, als een stel van ^(fysieke) associatiedingen, op een anatomische plaats. Het heeft niets met de levende werkelijkheid te maken.

Corap. was de levende passie van het weten, d.i. tellen, ^{toegesprek} ~~toegesprek~~ op het continuum, dat bestaat uit de aarde, die straf omver zooder, en van het gevone tellen. Geide werken Cardinaalgetallen, naar de bequame en gewone kleinere getallen one cardinaalgetallen; het was een toevallige verwisseling, te merken, dat dit ging, het werken met cardinaalgetallen, en vastheid gaf; Ten vageven op een abnormale indruk van de gewone rechte, zoodat een hand, ^{ontdekkend, of op} ~~de~~ de hand reageert, er de geat lygen.

Analogy in which de wiskunde is een spel van associatie van symbolen is mooglijk, maar het is een bedrieglijk, dooch, een zijdelingse projectie, analoog aan het zien van het denken, als een stel van associatiedingen, op een anatomische plaats. Het heeft niets met de levende werkelijkheid te maken.

27 Een veld, dat eigentijk, zoowel voor 2 als 3 dimensies, veel directies in de ruimte kan bezitten (zie ook pag. 6 van dit artikel, doorgetrokken veld met knippen in de richting van de veranderingen.)

En ook voor 2 dimensies (vlak bij profen, vlak v. p. mag. veld bij profen, 2-dim. in vlak, het punt P is dan het middelpunt van een gelykzijdige driehoek op dat vlak, en alle krachtlijnen, met A, B, zijn konvergent naar dat punt P.

Stel voor een veld op golvende ieren vlak. Zo dan, als het veld bekend is, is het te leiden, hoe het zich zal wijzen bij een kleine bepaald wijziging van den waart?

Van de diff. vgl. v. Laplace voor ellipt. ruimte volduet b.v.

$$\psi = \frac{1}{2} \log \frac{z + \sqrt{z^2 - 4k}}{z - \sqrt{z^2 - 4k}}$$

d.i. de projectie van de veldtraal op de poolas, ellipt. veld bij profen gemeten, we zouden als chvial. krommen voeren daar: Pool en de veldtraal: 0, 1/2

De pot. v. h. dubbelpunt in de ell. ruimte is misschien nog te vinden door een invaer (andere wees toch vlakke krachtlijnen hebben, n. l. in de "verrichtingen" vlakken.)

Op welke de differentiaal van den functie voor een onwielig klein draaiing omschrijving over de ell. die differentiaal volduet (nat. unlyk veld)

Daar komt voor de som het veld van den harmonisch magnetisch bekeerde lijn. (die voor het Euclidische beeld in Poincaré ligh. maar dat doet aan de algemene kind van het veld voor de ell. ruimte niet aff.) Het moet een enkel mag. dubbelpunt zijn te domeinen met harmonisch golvende magneten langs de lijn van de as van het dubbelpunt. Maar ook met het magnetische agervlak (met gelyk draain) van het veld (zie) die bovengem. het enkel dubbel punt zijn te integreren. Berde. ~~met~~ ^{overeen} ~~met~~ ^{algemeen}

Het veld (I) wordt bepaald door een vlak met een lijn erin; het veld v.h. dubbel punt door een punt met een lijn er door.

[Is dit de be...]

... $f(\rho) = \dots$...
... $\phi(\rho) = \dots$...
... $\phi(\rho) = \dots$...

Doch niet
in verklaring der
gravitatie aan,
dat ongelijk. elst.
v.h. lijn sterker
aan trekken, dan
gelijk. v.h. afstanden

Formule van de mate van het potentiaal ϕ

$$\phi = - \frac{GM}{r} \left(\frac{u^2}{c^2} \right)$$
 U = ϕ is een uitdrukking van P.L. de
 ...

... $\phi(\rho) = \dots$...
... $\phi(\rho) = \dots$...
... $\phi(\rho) = \dots$...

voor een punt P de waarde $\frac{1}{2}$ is $\frac{1}{2}$ het deel van de boven helft van P $\frac{1}{2}$ is het deel van de onder helft. Dat deel is $\frac{1}{4}$

Samen de helften (1) volgen wij als $\frac{1}{2}$ de punt tot een willekeurige pool P dan komt een punt - P en dat is gelijk aan de som van alle punten (1), hetgeen blijft hetzelfde voor een enkele helft van de andere helft (Tussen de punten van de helft der dubbelpunten met pos. pool naar ben. gericht, en Tussen de punten met neg. pool naar ben. gericht, dan komt men een dubbelpunt te zien)

Men werkelijke is dat (1) en (3) of te leiden door integratie]

[Het laatste is met volkomen zekerheid. Bijvoorbeeld: (1) - (3) zijn enkele helften en twee enkele helften P en Q de T =] P Q dus het is een enkele helft van de beschouwen, en P als functie van de afstand van de punten der beide polen die enkele helft is dan te beschouwen als integraal van de halve van de afstand $\frac{1}{2}$ afstand P en Q. Samen worden dus in ons vraagstuk de $\frac{1}{2}$ enkele helften met wijf $\frac{1}{2}$ zijn een $\frac{1}{2}$ enkele helften $\frac{1}{2}$ dan kan $\frac{1}{2}$ de superpositie van de $\frac{1}{2}$ functies (1) volgen en wordt $\frac{1}{2}$ wordt hetzelfde als de superpositie van $\frac{1}{2}$ functies (1) en dat wordt een $\frac{1}{2}$ functie (3)]

[Wird nunmehr die Ableitung folgt zu erwarten, -
dass mit einer rationalen Polfunktion der Funktion selbst kein
Abwachen geschehen.]

[Zwischen zwei algebraischen Irrationalitäten besteht nicht
abgesehen von rationalen mit rationalen Coefficienten ein
Verhältnis. (Jahrbuch 15. 1. pag. 34 Schumplier)]

[Mit Continuum - unten tief, oben tief, oben hoch
Sprechweise, hat die Theorie der Dimensionen
is kein etc. und, dass man sich bei einem
Kontinuum konstruieren wird einige Fälle
inductiv d. h. durch einen von Sprüngen
hängen und Eigenschaften verändern, dies endlich
sich Sprüngen ändern.]

Wird beigemessen $\sqrt{\frac{1}{2} dx, dx}$ folgt nicht vorwärts,
dass es überhaupt nicht in Formel klein
gedruckt als ein Euklidischer Punkt steht.

[Vahlen] „Der Grundsatz der relativen Dichte fordert noch
weniger als die Messbarkeit und ist zugleich der am wenig-
sten fordernde Grundsatz der zur Begründung der
projektiven Geometrie hinreicht.“

(Zur Schumplier
Jahrbuch 15. 1.
p. 26)

[Verona schätzte beide die Cantorsche Wohlgeordnete Menge
der reellen Zahlenklassen $\frac{\omega}{2}$ ein. Für die letzten Vollen
Cantor ist $\frac{\omega}{2} = \omega$; was es hieran die Auflösung?]

De herleging der wetten slaags in een vander primair - ontzonden en bewerkingen, is daarom zoo overtuigend, omdat toch ook die primair dingen slechts zijn hebben, toegestaan op het volk leven, der op de spontaniteit. De spontaniteit, die we wilden ontvolken, blijft dus in haar vollen omvang een vereischte -

[Aan we bij $\frac{2 \cos \varphi}{2k}$ volgens $\cos \varphi$ over den bol integreren, dan komt de integraal als functie van w , den sferischen afstand van de polen der beide vander bolfuncties en van z . We krijgen $\int_0^{2\pi} \int_0^{\pi} \frac{2 \cos \varphi}{2k} (\cos \varphi \cos w + \sin \varphi \sin w \cos \varphi) \sin \varphi d\varphi dw$

of: $\cos w \int_0^{2\pi} \int_0^{\pi} \sin \varphi \cos \varphi d\varphi dw + \sin w \int_0^{2\pi} \int_0^{\pi} \sin \varphi \cos \varphi \sin \varphi d\varphi dw$
 of: $\cos w f_1(z) + \sin w f_2(z) = \tau$

In plaats van de integralen $f_1(z)$ en $f_2(z)$ met z uitdrukken, substitueer z in de oorspr. diff. vgl. voor de potentiaal.

Xantaveng
ook direct
in de integraal
staat.

We zien dan de met, dat $f_2(z)$ weg valt vallen en houden voor $f_1(z)$ naar z een diff. vgl. der 2de orde, n.l.

$$2x y' + x^2 y'' - \frac{2k^2}{x^2 + 4k^2} y = 0 \quad (1)$$

[A.B. Het grondiaal voor de Eul. ruimte $y'' + 2xy' + x^2 y - 2y = 0$, en hiervan komt wettelijk als algemeen oplossing $y = c_1 x + c_2 x^{-2}$]

In haaschen kunnen we ook, zoo we zien, dat de term met $\sin w$ moet wegvallen, vandaar term met $\cos w$ de integratie met voren. Die geeft: $(2\pi \text{ maal}) - \frac{2k}{z} + \frac{z^2 + 4k^2}{z^2} \int \frac{z}{2k}$

Werkelyk blijkt bij substitutie den uitkomst aan de diff. vgl. (1) te voldoen.]

De vierde kern wordt toegevoegd op het eerste tinnus; het anti-moment verschafte de foliats voor al de nieuwe getallen, maar is zelf heel iets anders, als alle P-momenten.

Zoo werkt het verstand in de wetenschap op de werkelijkheid, maar is zelf geheel iets anders.

De eery diep blik, die de wereld der werkingen is; vgl. b.v. de blik van een kniederis op de wereld om hem in zijn beuzel; alles wordt naar koopkracht en drukke tijd en goede klanten afgemeten.

De potentiaal van het dubbelpunt zand "mus" in de ell. ruimte wordt nu: $\frac{2\pi}{\pi} \frac{z^2 + 4k^2}{z^2}$

$$\left(1 + \frac{4k^2}{z^2}\right) \left(1 - \frac{4k^2}{z^2}\right) + \frac{4k}{\pi z} \left(1 + \frac{4k^2}{z^2}\right) - \frac{2}{\pi} \frac{z^2 + 4k^2}{z^2} \frac{z}{2k}$$

of als z elliptisch als α wordt gemeten:

$$1 + \cot^2 \alpha + \frac{2}{\pi} \cot \alpha - \frac{2}{\pi} (1 + \cot^2 \alpha) \alpha.$$

$$f: \frac{1}{\sin^2 \alpha} \left(1 - \frac{2\alpha}{\pi}\right) + \frac{2}{\pi} \cot \alpha.$$

of als β het complement van α :

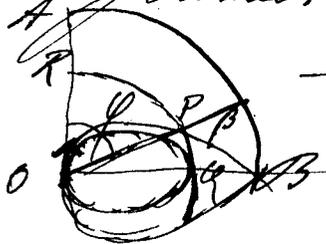
$$\frac{1}{\cos^2 \beta} + \frac{2}{\pi} + \frac{2}{\pi} \tan \beta.$$

of als men den factor π weg schrappert:

$$\frac{\beta}{\cos^2 \beta} + \tan \beta.$$

Der potential is maffh. van de constante \underline{K} ; ook de diff. vgl. ware maffh. van \underline{k} geweest, als we die in $\underline{\beta}$ hadden geschreven.

Het is nu niet onmogelyk, dat, als we nu in \underline{z} en \underline{Q} gaan rukken en \underline{k} een groot deken, we een attractie tusfen 2 magneten vinden, met 2 teem beataand, waarvan de een voert tot de graviteit voor eingejn afstanden.

Om de gres krachtlyjn te vinden, schryven we op als voorwaarde, dat de ~~afst~~ ^{afst} stroom door den bolchijf, die door wenbelijg van ~~ontstaat~~ ^{ontstaat} ~~op~~ ~~aan~~ ~~de~~ ~~z~~ ~~zijde~~ ~~van~~ ~~de~~ ~~bol~~ ~~is~~ ~~gelijk~~ ~~aan~~ ~~de~~ ~~stroom~~ ~~door~~ ~~den~~ ~~bol~~ ~~die~~ ~~door~~ ~~den~~ ~~wen~~ ~~belijg~~ ~~ook~~ ~~om~~ ~~O~~ ~~R~~ ~~ont~~ ~~staat~~ ~~dat~~ ~~is~~ ~~de~~ ~~gres~~ ~~bol~~.

Wanneer de intgraal: $\int \frac{2 \cos \varphi (1 + \beta \sin \varphi)}{a^2 \beta} \times \sin \varphi \cos \beta \times \cos \beta d\varphi$ ^{krachtlijg. vgl.} ^{draaiendel. om OR} ^{bolchijg op P}

$$= \sin^2 \varphi (1 + \beta \sin \varphi)$$

Voor den gresbol wordt dit: 1.

Dus moet voor de gres kromme $\sin^2 \varphi (1 + \beta \sin \varphi) = 1$.
 Voor de krachtlyjn door den \underline{Q} moet in φ twee lidd konen $\underline{k} > 1$ (= krachtlijg door gebukeyn A B Q).
 Voor en krachtlyjn aan den andren kant van de gres kromme wordt $\underline{k} < 1$.

Wat is dus het gedulde van de totale (halve) uittoom
 uit de pos. pool van het dubbelpunt, dat door
 boog $A'B$ gaat, ^(top de hyperbol) en uit in de eigen negatieve pool,
 maar in de antipodaire negatieve pool terug komt?

[m.a.w. in de Poincaré ruimte: welke gedulde van de
 krachtlijnen verdelt het meridiaan vlak in tweeën?]

Welk dat is: $\frac{[\sin^2 \varphi (1 + \beta \frac{r}{a})]}{[\sin^2 \varphi (1 + \beta \frac{r}{a})]}_{\varphi = \frac{\pi}{2}, \beta = 0} = \frac{1}{\infty} = 0.$

Wat natuurlijk is, want elke der beide polen zendt een
 oneindig grote krachttroom uit.

Rekenen we analoge de potentiaal voor een elliptisch
 vlak vlak uit, dan wordt de diff. vgl.

De term onder de haak met:
 $\frac{d}{dr} \left\{ \frac{dV}{dr} \frac{2\sqrt{r^2+4k^2}}{2k} \right\} + \frac{d^2V}{dr^2} \cdot \frac{2\sqrt{r^2+4k^2}}{2k} + \frac{dV}{dr} \cdot \frac{2}{k} + \frac{d^2V}{d\varphi^2} \cdot \frac{2k}{r} = 0.$

Stel V functie van r alleen:

$$\frac{d}{dr} \left(\frac{dV}{dr} \cdot \frac{2\sqrt{r^2+4k^2}}{2k} \right) = 0.$$

$$\frac{dV}{dr} = c \frac{2k}{2\sqrt{r^2+4k^2}}$$

$$\frac{dV}{d \frac{r}{2k}} = \frac{c}{\frac{r}{2k} \sqrt{1 + \frac{r^2}{4k^2}}}$$

$$V = c \int \frac{-1 + \sqrt{1 + \frac{r^2}{4k^2}}}{\frac{r}{2k}} = c \int \frac{1}{2} \frac{1}{r} dr$$

Het gen direct won $\frac{dV}{dr}$ vinden gewest uit de
 kracht, die voor 2 dim. = $\frac{c}{\sin^2 \alpha_{ell}}$ en voor 3 dim. =
 $\frac{c}{\sin^2 \alpha_{ell}}$, dus pot. = (voor 2 dim) $\int \frac{c dr}{\sin^2 \alpha_{ell}}$ = $c \int \frac{1}{2} \frac{1}{r} dr$
 (voor 3 dim) $\int \frac{c dr}{\sin^2 \alpha_{ell}}$ = $c \int \frac{1}{2} \frac{1}{r} dr$

Hieruit volgt dan uit een boldie hoekje

voor j o b. van dubbelpunt (met compl. agens in poolten)

(voor 2 dim.): $\int_0^{\alpha} \frac{c \, dx}{\sin^2 x} - \int_0^{\alpha - \text{comp}} \frac{c \, dx}{\sin^2 x} = \frac{c \cos \alpha}{\sin \alpha} = C \frac{\cos \alpha}{\sin \alpha}$

(voor 3 dim.): $\int_0^{\alpha} \frac{c \, dx}{\sin^2 x} - \int_0^{\alpha - \text{comp}} \frac{c \, dx}{\sin^2 x} = \frac{c \cos \alpha}{\sin^2 \alpha} = C \frac{\cos \alpha}{\sin^2 \alpha}$

De V-functie van P. allen, dan $V = c \varphi$. { Dit is, voor de oorsprong (van heten verplaatst naar) de oorsprong (van) punt van x-as en poolten de bekende formule (zoowel voor 2, als voor 3 dimensies):

$c \cos \varphi = 2k$. (Hendrik van $x = 2 \cos \varphi$) }

De analoge formule voor 3 dimensies wordt hier:

$V = c \cos^2 \varphi$

~~De analoge formule voor 3 dimensies wordt hier:~~

~~$V = c \cos^2 \varphi$~~

Is het nu misschien waar, dat de functie van "allen" voor n dimensies gelijk is aan die van "alleen" voor n-1 dimensies? Ja, want bij beide neemt de overeenkomstige oppervlakte ^(n-1 resp. n-2) van ~~de~~ ~~afmetingen~~ wat hem hyperoppervlak binnen een kracht beïnvloedt, toe evenredig met $\sin^{n-2} \varphi$ resp. $\sin^{n-2} \alpha$ ell. (elk lineair element neemt toe even. met $\sin \varphi$ resp. $\sin \alpha$ ell.)

(voor de φ hebben we een niet-Eucl. kegel - besch. lijnen zijn lang $\frac{1}{2} \pi$; naar elk lineair element van den ontb. van het grondvlak. neemt toe even. met $\sin \varphi$; die ontb. is van $n-2$ afm.; voor de α ell. daarvan hebben we een bolopp. van n-2 afm., waarvan elk lineair element juist even. met $\sin^{n-2} \alpha$ ell.)

~~Integrale van $\frac{a \cos x + b \sin x}{c + d \cos x + e \sin x}$~~

~~$\int_0^{2\pi} \frac{a \cos x + b \sin x}{c + d \cos x + e \sin x} dx = \frac{2\pi a}{2k} + \sin \theta \frac{2\pi b \sin \theta}{2k}$~~

~~Integrale van $\frac{a \cos x + b \sin x}{c + d \cos x + e \sin x} dx =$
 $= \left[\frac{a \cos x + b \sin x}{c + d \cos x + e \sin x} \right]_0^{2\pi} - \int_0^{2\pi} \frac{-a \sin x + b \cos x}{c + d \cos x + e \sin x} dx$~~

~~$\frac{2\pi a}{\alpha} \frac{\sin(\frac{\pi}{2} - \alpha)}{1 + (k^2 + 1)k^2}$~~

~~$\frac{2\sqrt{a^2+b^2} \sin \alpha \cos \alpha}{1+a^2+b^2} \int_0^{\pi+\alpha} \frac{\sin \psi \cos \psi d\psi}{1+a^2+b^2 \sin^2 \psi} (1) - \sqrt{a^2+b^2} \sin \alpha \int_0^{\pi+\alpha} \frac{\sin^2 \psi \cos \psi d\psi}{1+a^2+b^2 \sin^2 \psi} - \sqrt{a^2+b^2} \sin \alpha \int_0^{\pi+\alpha} \frac{\cos^2 \psi d\psi}{1+a^2+b^2 \sin^2 \psi}$~~

~~$\frac{2\sqrt{a^2+b^2} \sin \alpha \cos \alpha}{1+a^2+b^2} \int_0^{\pi+\alpha} \frac{\sin \psi \cos \psi d\psi}{1+a^2+b^2 \sin^2 \psi}$~~

~~$\frac{2\sqrt{a^2+b^2} \sin \alpha \cos \alpha}{1+a^2+b^2} \int_0^{\pi+\alpha} \frac{\sin \psi \cos \psi d\psi}{1+a^2+b^2 \sin^2 \psi}$~~

~~$\frac{2\sqrt{a^2+b^2} \sin \alpha \cos \alpha}{a^2+b^2} \int_0^{\pi+\alpha} \frac{x^2 dx}{1-x^2}$~~

~~$\frac{2\sqrt{a^2+b^2} \sin \alpha \cos \alpha}{a^2+b^2} \int_0^{\pi+\alpha} \frac{x^2 dx}{1-x^2}$~~

De integralen van (2) en (3) en vervolgens de laatste met die integraal naar (1) opent een mooi geheel.

~~$\int_0^{\pi+\alpha} \frac{\sqrt{a^2+b^2} \sin \alpha \cos \alpha}{(a^2+b^2)^{3/2} \sqrt{1-x^2}} dx$~~

~~$\frac{2\sqrt{a^2+b^2} \sin \alpha \cos \alpha}{a^2+b^2} + \frac{2\sqrt{a^2+b^2} \sin \alpha \cos \alpha}{a^2+b^2} \left\{ \sqrt{a^2+b^2} + b \right\}$
 $\frac{2\sqrt{a^2+b^2} \sin \alpha \cos \alpha}{a^2+b^2} \left\{ \sqrt{a^2+b^2} - b \right\}$~~

De volgende voor n even: pot. dubbelpunt met magnetisch probleem
 is bij: $\frac{\cos \varphi}{\sin^{n-1} \varphi}$

Correctie potentiaal ~~van de~~ komt over in integratie
 van $\frac{r \cos \varphi}{2k}$ volgens $\cos \varphi$ over de hyperbolische
 elliptische: $\int_0^\pi \sin^{n-2} \varphi \cos \varphi d\varphi = \int_0^\pi \frac{r \cos \varphi}{2k} d\varphi$

hierin ~~is~~ $\int_0^\pi \sin^{n-3} \varphi d\varphi$ als constante figuren,
 en u komt: $c \cos \omega \int_0^\pi \sin^{n-2} \varphi d\varphi$ bij $\frac{r \cos \varphi}{2k}$ d.d.

Volgen direct was in de rij geweest, dan natuurlijk
 moet kom $\cos \omega$ maal de waarde der integraal
 voor samen vallende polen der beide bolfuncties
 dan is de integraal.

$$c \int_0^\pi \sin^{n-2} \varphi \cos \varphi d\varphi = \frac{r \cos \varphi}{2k} d\varphi = 2kz \int_0^\pi \sin^{n-2} \varphi \frac{d\varphi}{4k^2 + r^2 \cos^2 \varphi}$$

En de laatste integraal is te herleiden volgens:

$$z \int_0^\pi \frac{\sin^n \varphi d\varphi}{4k^2 + r^2 \cos^2 \varphi} = (4k^2 + r^2) \int_0^\pi \frac{\sin^{n-2} \varphi d\varphi}{4k^2 + r^2 \cos^2 \varphi} - \int_0^\pi \sin^{n-2} \varphi d\varphi$$

Denk nu eerst n oneven = $2n+1$, en neem T_n
 de functie van ~~de~~ z , waarom $\cos \omega$ moet worden
 vermenigvuldigd. Dan is:

$$z^{2n} T_n = z^{2n+1} \int_0^\pi \frac{\sin^{2n+1} \varphi d\varphi}{4k^2 + r^2 \cos^2 \varphi}$$

$$z^{2n} T_n = (4k^2 + r^2) \int_0^\pi \frac{\sin^{2(n-1)+1} \varphi d\varphi}{4k^2 + r^2 \cos^2 \varphi} - \int_0^\pi \sin^{2(n-1)+1} \varphi d\varphi$$

$$= z^{2n-3} (4k^2 + r^2)^2 \int_0^\pi \frac{\sin^{2n-3} \varphi d\varphi}{4k^2 + r^2 \cos^2 \varphi} - z^{2n-3} \int_0^\pi \sin^{2n-3} \varphi d\varphi - z^{2n-1} \int_0^\pi \sin^{2n-1} \varphi d\varphi$$

$$\int_0^\pi \sin^{2n+1} \varphi d\varphi = 2 \cdot \frac{2n \cdot (2n-2) \cdot \dots \cdot 2}{(2n+1)(2n-1) \cdot \dots \cdot 3 \cdot 1}$$

$$\int_0^\pi \sin^{2n} \varphi d\varphi = \frac{(2n-1)(2n-3) \cdot \dots \cdot 3 \cdot 1}{2 \cdot (2n-2) \cdot \dots \cdot 2} \pi$$

$$\int_0^\pi \sin^{2n+1} \varphi d\varphi = \frac{2^{2n+1} (n!)^2}{(2n+1)!}$$

$$\text{en } \int_0^\pi \sin^{2n} \varphi d\varphi = \frac{(2n)!}{2^{2n} (n!)^2} \pi$$

$$= z^{2n-5} (4k^2 + r^2)^3 \int_0^\pi \frac{\sin^{2n-5} \varphi d\varphi}{4k^2 + r^2 \cos^2 \varphi} - z^{2n-5} (4k^2 + r^2)^2 \int_0^\pi \sin^{2n-5} \varphi d\varphi - z^{2n-3} (4k^2 + r^2) \int_0^\pi \sin^{2n-3} \varphi d\varphi - z^{2n-1} \int_0^\pi \sin^{2n-1} \varphi d\varphi$$

30

~~$\frac{z}{2k} \int \frac{\rho \sin \omega \phi d\phi}{\sqrt{1+\rho^2}} = z$~~

~~$\frac{\rho \sin \omega \cos \phi d\phi}{\sqrt{1+\rho^2}} = d\omega$~~

~~Dies mit 2. rekurrenz:~~

~~$\frac{(1+\rho^2)^{n/2}}{5^3} \int d\omega \cdot \sqrt{1-\rho^2} \cdot \frac{1}{(1-\frac{1+\rho^2}{\rho^2} \rho^2)^2} \left\{ \sqrt{1-\rho^2} - \frac{\sqrt{\rho^2 \sin^2 \omega - \rho^2}}{\sqrt{1+\rho^2}} \right\} \sqrt{1+\rho^2}$~~

~~Dies mit 2. rekurrenz:~~

~~$\int d\omega \cdot \frac{\sqrt{1-\rho^2}}{(1-\frac{1+\rho^2}{\rho^2} \rho^2)^2} \left\{ \sqrt{1-\rho^2} - \frac{\sqrt{\rho^2 \sin^2 \omega - \rho^2}}{\sqrt{1+\rho^2}} \right\}$~~

Stell $T_1 = 2T_2$ dan:

$$z^{2n} = \frac{(4k^2+z^2)^n}{2k} \int_0^{\frac{z}{2k}} \frac{z}{2k} - z(4k^2+z^2)^{n-1} \int_0^{\frac{z}{2k}} \sin \phi d\phi$$

$$- z^3(4k^2+z^2)^{n-2} \int_0^{\frac{z}{2k}} \sin^3 \phi d\phi$$

$$- z^{2n-5}(4k^2+z^2)^2 \int_0^{\frac{z}{2k}} \sin^{2n-5} \phi d\phi$$

$$- z^{2n-3}(4k^2+z^2) \int_0^{\frac{z}{2k}} \sin^{2n-3} \phi d\phi$$

$$- z^{2n-1} \int_0^{\frac{z}{2k}} \sin^{2n-1} \phi d\phi$$

$$\frac{(4k^2+z^2)^n}{2k} \int_0^{\frac{z}{2k}} \frac{z}{2k} - z(4k^2+z^2)^{n-1}$$

$$- z^3(4k^2+z^2)^{n-2} \cdot \frac{2}{3}$$

$$- z^5(4k^2+z^2)^{n-3} \cdot \frac{2 \cdot 4}{3 \cdot 5}$$

$$- z^{2n-5} \frac{2 \cdot 4 \dots (2n-4)}{3 \cdot 5 \dots (2n-3)}$$

$$- z^{2n-1} \frac{2 \cdot 4 \dots (2n-4)(2n-2)}{3 \cdot 5 \dots (2n-3)(2n-1)}$$

bolle, wasp laken ell. pl. vlakken loopen de krachtlijnen van het dubbelpunt. Het veld is $\frac{1}{2k}$, dat geldt voor H_1 , maar ook geldt voor H_2 , want beiden de krachtlijnen volgen dat veld in elk der bedoelde laken bolle, waaraan sprake is, dan is bijkomen dat vlak de dir. 0, maar beschaunt nu voor een H_n twee willikingen (ind. bolle) van die H_3 's en twee overeenkomstige krachtlijnen erin, dan is de verbindingslijn van twee overeenk. punten op de beide krachtlijnen \perp loodrecht op die krachtlijnen en \perp constant over de hele lengte der krachtlijnen. De min. afst. d. overeenk. punten van alle \perp overeenk. krachtlijnen dicht bij elkaar, heeft dus \perp constant inhoud binnen de krachtbinnen is \perp loodrecht op de krachtbinnen. Hoewel de flas. eigenschap van dat veld, ook voor een willik. aantal afmetingen, behouden blijft.

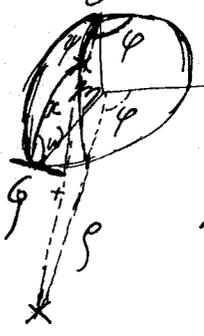
De roeven gevonden dubbelpuntspotentialen zijn \perp door elliptische reiwinter, maar nog niet voor hyperbolen. Maar voor hyperbolen hebben we gevonden: dubbelpunt \perp + gelyk dubbelpunt in t. j. punt. Maar ook volgens Sturmg: dubbelpunt \perp + t. j. punt dubbelpunt in t. j. punt. De som van beide kent het dubbelpunt op de hyperbofen.

Dubbelpunt in ell. R_2 of 2 gelyke dubbelpunt in t. j. punten op gewone bol is ook te vinden door conforme afbeelding met het platte vlak. Het daard. \perp pl. vlak maar 2 parallel ten t. j. punt gelyke dubbelpunt, en projecteren ze dan over op den bol, dat is de t. j. punten met \perp .

Potential $\frac{4a^2 \rho^2 \sin^2 \varphi \cos \varphi}{(\rho^2 + a^2)^2 - 4a^2 \rho^2 \sin^2 \varphi}$ (van)

De cirkel om M door P en Q is het projectiebol middel, \perp vlak. We projecteren in den bovenpool O.

We nemen op den bol als coörd. eenst. φ breedte; ϱ poolafst. dan: $x = a \sin \varphi \cos \varrho$; $y = a \sin \varphi \sin \varrho$; $z = a \cos \varphi$.

$\varphi = 2$ by $\frac{a}{\rho}$; $\cos \varphi = \frac{z}{\rho} = \frac{a \cos \varphi}{\rho}$
 $\rho^2 = a^2 \frac{1 + \cos \varphi}{1 - \cos \varphi} = a^2 \frac{1 + \sin \alpha \sin \omega}{1 - \sin \alpha \sin \omega}$; $\rho^2 \sin^2 \varphi = a^2 \frac{1 + \sin \alpha \sin \omega}{1 - \sin \alpha \sin \omega} \cdot \frac{\sin^2 \alpha}{\cos^2 \alpha - \sin^2 \alpha \sin^2 \omega} = a^2 \frac{1 + \sin \alpha \sin \omega}{1 - \sin \alpha \sin \omega} \cdot \frac{\sin^2 \alpha}{(1 - 2 \sin \alpha \sin \omega)^2}$
 $\rho^2 \sin \varphi \cos \varphi = \frac{a^2 \sin \alpha \sin \omega \cos \alpha}{(1 - 2 \sin \alpha \sin \omega)^2}$

Potential wordt $\cos \alpha \cos \omega$, de ook met θ komt.

Om het ten kake dubbelpunt op den bol: 2 gelyke dubbelpunt: $\cos \omega \cos \alpha$. 2 t. j. punt dubbelpunt: $\cos \omega \cos \alpha$.

(1) zoals ook direct kent door conforme afbeelding

En een hal dubbelpunt = $\cos \omega \cos \frac{1}{2} \alpha$ (1) De correctiepotential was $\cos \omega \frac{1}{2} \alpha$, was dus van een dubbelpunt in het t. j. punt. Dat zal waarstijngelyk wel van alle correctiepotentialen voor 2 dimensies gelden. Het steunt te want die correctiepotentialen zijn het verschil van de potential met gelyke dubbelpunt in t. j. punten, endie met t. j. punt dubbelpunt in t. j. punten t. j. punt.

Lang van het betoog op de hyperbofen H_n . Dubbelpunt P en antipodisch P hebben velden V_1 en V_2 . Dan is $V_1 + V_2$ bekend. Ook is bekend, het veld van een harmonische beweging met zwaarte randpool H_{n-1} van P en P. $V_1 + V_2$ is 0 in H_{n-1} . Dan V_1 en V_2 in H_{n-1} gelyk zijn, is $V_1 + V_2 = 0$ in H_{n-1} , dus ook om H_{n-1} , d.i. de naar P getrende helfte van H_n . Even zo is $(V_1 + V_2) = 0$. Dus $(V_1 - V_2)$ bekend = $(V_1 + V_2) = (V_1 + V_2) + (V_1 - V_2)$; $(V_2) = (V_2)$.

Toepassing van ~~Waarneer~~ theorieën of theorieën ~~Waarneer~~ is eigen als de hand
partieën.

Mijn eigen spontaan waargenomen leken heeft per
vaste rechten, maar is een wonderlijk spel van het totaal.
Alleen als een der elementen van die taalwereld heeft
de waarde welk van het mistkenk bedrogen de tijd, die
op de wereld zoo afgert, dat zij slechts in midden
(d. i. iets uit de onderwereld) kan regeren.

(Poincaré, Science et Hypothèse) " Dans les sciences natu-
relles, on ne retrouve plus ces conditions: homogénéité
in dépendance relative des parties éloignées, simplicité
du fait élémentaire, et c'est pour cela que les nettes
règles sont obligés de recourir d'autres modes de
généralisation.

Is de geometrie de den der bevingen, dan laart
zij tot de fysica.

(Poincaré) " Le but de l'hypothèse, c'est de prévoir
les phénomènes. " Ymit, de mens ik wil samen brengen
dat is van integre afgeleid hetzij teich zinnen
reageren, waerum n. l. met betrekking tot het
afgeleid hetzij. Aspiraties naar buiten heeft hij
mit mees.

Poincaré's "Valeur de la Science" is a more delicate book.

(Poincaré) Science et Hypothèse pag. 96 1de édition.

De continue splitsbaarheid der verschijnselen naar den tijd (voor fysica en geometrie) is het fundamenteel.

Waarom men kan differentiaalbetrekkings opbrengen.

als grondidea; "causaliteit" als dragende daaronder voort men in de natuur. ~~Waarom men kan differentiaalbetrekkings opbrengen.~~

(staar aan van Science et Hypothèse" p. 212) "Ja, de eenheid in het systeem neemt wel toe, maar de waarde der toepasbaarheid wordt er minder, dan meer.

Het is natuurwetten zijn, m.a.w. dat het willen beheerschen van de wereld uit het afgevoelen standpunt succes heeft; natuurlijk anders had die afswaaiing zich niet kunnen handhaven.

Verwensen, elke afswaaiing heeft succes.

De Franse mededeling stationaire toestand (of makent) des gewone getallen is openlijk te behalve als het aannemen van de continuïteit, die de fysica in differentiaal ontbindt. (de stationaire toestand is dan een enkel differentiaal.

De verandering te zien als een soort staande, dus te grijpen de draags der verandering, die door haar een zelfstandig maakt, dat de verandering wordt opgemerkt

(2) zo logisch fruit over metgenen de limen en iets groter was blijven (Waarom) over meetgenen

Afslaan, dat traspelen
 2 punten met andere lijn;
 van die andere punt. In tocht
 en verhouding uit,
 B.V. C. en de lijn
 waaraan punt
 traspelen met
 lijn met B. Voor
 gegeven in tocht
 het twee talen
 stelsel volgelede
 lijnen van
 2 punten met.

Het ordetype η bleef in rich met min dan
 eigenschappen, dan wij fabriceren bij de feroon
 wij van formatie er van } die wij van formatie
 Dit geldt dus ook voor, die niet η wereld
 affiliet } kan dus afgeven
 } naar worden bepaald
 } en bestijderd

Uit de onafhankelijkheid der arithmetische
 axioma's had Vahlen een opbouwstelsel
 moeten laten volgen.

De Grondlaye M. S. Hilbert geldt voor
 elk oppervlak, dat anal. uitvalt met een
 Vahlen een overeenkomst, welke deformaties
 daarop ook aan de beweging van verbanden
 zijn.

M η figuren een lijnvector die b.d. zonder dit. in
 R_n , dan is als een hint te nemen een gestorte
 buis. De rot. daarvan is een $n-2$ dimensionale reeks
 van H_{n-2} 's (roppersoren van $n-2$ afmetingen) waarop
 de rotatievector dan telkens \perp staat ten die buis
 heen. ~~De~~ (en) vector pot. van L is $\int_{\Sigma} \text{rot } L$; dat is
 de algebraische som van de vectorpotential, die niet
 zo'n willekeurige H_{n-2} voortloopt. We kunnen
 dus als elementair nemen, de afgeleide lijnvector
 van de vectorpotential uit Σ in een enkel H_{n-2} .

[Een V_p geeft in 't algemeen een V_{p-1} en een V_{p+1} .
 Geeft hij alleen V_{p+1} , dan geeft die V_{p+1} alleen een
 V_p , die V_p weer alleen een V_{p+1} , die weer alleen
 een V_p enz.

Een vector, die alleen V_{p+1} geeft, is ook
 alleen voortgekomen uit een V_{p+1} .

We hebben zoo een oneindige reeks, waarvan
 de termen een behouds V_p en V_{p+1} zijn.
 is nu de algemeene lineaire V_p -distributie
 niet te komen, hoe ze is te splitsen in twee
 delen, die resp. alleen geven V_{p+1} , dus ook zijn
 voortgekomen uit alleen V_{p+1} .

Een V_2 , die alleen V_1 geeft, komt voort uit
 een V_1 . Immers, daar hij geen V_3 geeft, is zijn
 tweede afgeleide $\frac{d^2}{dx^2} + \frac{d^2}{dy^2} + \dots$, dus hijzelf
 de $\int_{x=2}$ van die tweede afgeleide. Maar
 die tweede afgeleide is een V_2 uit een V_1 , dus
 ook zijn $\int_{x=2}$ of de oorspr. V_2 is uit een V_1 .

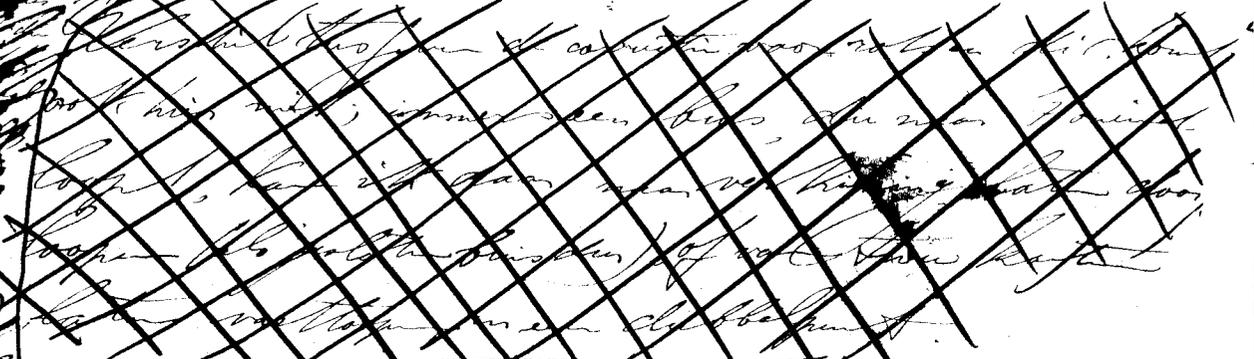
Om dezelfde reden als watten logica voort buik
 en anders te weten kan weten, en dat is met
 weten. herrens wordt bedruwen, die alleen door
 het weten zijn te ontdekken, om de zelfde reden

En met een ander begrip van een poging om de wet te bevestigen in de natuur, met de gedachte volgens welke de wetten...

De wetten die in de natuur bestaan, zijn nu en voortdurend die op de wetten die bij elkander staan, zoals het beeld van magneet in een laagje van de lucht, en de wetten die de laatste van de natuur zijn, die in de natuur zijn, en de wetten die de natuur zijn, en de wetten die de natuur zijn...

De wetten die de natuur zijn, en de wetten die de natuur zijn...

Wij zijn nu met name, of wat wij aan verstand, en de wetten die de natuur zijn, en de wetten die de natuur zijn, en de wetten die de natuur zijn, en de wetten die de natuur zijn...

~~Waarom mag je nu
 Die lineaire functie...
 welke is...
 Het is...
 met...
 met...~~

[Klein] „Die enige een-eendekige algebraische
 Functie is die lineaire functie.“

[De willkeurige tweedegraadsfunctie is te splitsen
 in een som van Tweedegraadsfunctie als elementaire functies;
 Zoo ook de n-degraadsfunctie in n^{de} machten? Waar,
 Schijnlyk niet.]

[Een willek. vector veld V bestaat uit 1° het pot.
 veld, dat uit de div. is afgeleid. 2° Het stroomveld,
 waarbij als stroomaantal in elk volumenelement wordt
 genomen V ; m.e.w. de magnetische inductie voor V
 als magnetisatie. Het element hiervan is dus de magn.
 inductie van een elementair magnet, die V in
 een rechte lijn, waaraan het getal V is
 ingesloten wordt gevonden.]

[De operator ∇ is onafh. van de keus van
 coördinaatvriestellingen. Het zal dus wel voor
 de elliptische Curven zijn uit te breiden.]

[Het veld, bestaande uit een enkel vektorveld in R_n

tijd van je leven, waarna je niet aanpak, dus onaf-
 hangelijk van je zonden (dus ook onafh. van de
 volgorde van Helling, d.i. van den tijd waarop je
 het pakt volgens die wamen grijpt de mensch
 in de nat. van in, en bedr. (h. re)

Niet het feit, dat er een vorm van de begeerte
 bestaat, volgen de eigenschappen van die vorm.
 Maar daarom zitten die eigenschappen er niet
 in, allen wij kunnen ze er op bouwen.

Maar stellen we eenmaal de vraag: is inductie mogelijk
 en zijn de uitkomsten als gelijk. (te zien ~~van~~ ~~aan~~
 is er een cardinaal getal te zeggen), dan zou een
 ontkennend antwoord behalve zijn eigen vraag
 tegelijk doen instorten de "vorm" als onbruikbaar
 voor de begeerte.

Defin. Een eenzijdig beveltheil is een ~~of~~ ~~na~~
 door mij opgebouwd, zonder inductie.

Als Deduktie van een voorbeeld van eenzijdig systeem
 geeft, past hij inductie toe, want zij het, dat het
 beeld van elk element tot het systeem hoort, dankt hij
 bij behulp: het beeld B van A hoort er toe, ook het beeld
 C van B, D van C, enzovoorts.

Men kan ikem syllogisme of a Helling opat allen ontken
 iets dat ik me niet kan voorstellen 2. Stel ik de voor-
 ding opp over iets gedefinieerd, dan geldt hetzelfde
 jollen over de aan te wenselijke voorbeelden van het gedefinieerd

Een functie behoeft geen diff. quot. te hebben maar een
 vorm kan wel. Een functie van Weierstrass is
 een "Totally differentiable, geen Brown type", maar lags is
 de intuïtie ^{(Wegener (dynamische))} & beweging van wachters.

[Een vlakke distributie in de ruimte is niet steeds
 te leggen in een oppervlakte als vlakke vlakken
 Maar kan men er toch niet een pseudo-oppervlakte uit
 vormen, zodat de stelling van integreren over het oppervlak
 verduidelijkt over de volumefunctie, door gaat? Moest men
 door een trap-oppervlakte te nemen? ^(waarom de de-kan-oppervlakte?) ^(dat de elementen liggen?)]

Je moet zeggen: hij (niet wij) hebben de intuïtie van het
 wetenschappelijk; want je moet de wetenschap alleen beschermen,
 voorsover je breid mensen, die ervan waag, haar bedreigen

Dit loopt in de mate parallel met het logische, dat
 je een classificatie slechts op iets anders, niet op
 zichzelf mag toepassen.

^(in de wereld)
 Het postulaat van Euclides geldt bij definitie aldus:
 ik stel een Euclidische ruimte, en forceer alle meetkundige
 wetten daarin. (hij is er niet, zo min als er een ideaal
 en een absoluut temp. waarden niet) En in de wisk. geldt het bij definitie, in zoover het een ruimte ^(van het postulaat)
 gas is, ^(en in de wisk. geldt het bij definitie, in zoover het een ruimte is) ^(en in de wisk. geldt het bij definitie, in zoover het een ruimte is) ^(en in de wisk. geldt het bij definitie, in zoover het een ruimte is)

Wiskunde is een exportartikel; vraag en aan bod
 worden at least door de mode beïnvloed

Shij voor, dat tussen echte wiskunde en wiskunde van de school een
 scheiding!

De proef begint. Tussen wiskunde en phil. sprekt ook hierin,
 dat de brach wil, de laatste niet bij het werken dwingt,
 het ontrent te verlaten.

(Russell Par. p. 130) "La arithmétique est un axiome a priori, sans lequel la géométrie serait impossible."
 En het is waar, dat elk gek oppervlak van een v. d. d. op late "Brey" van een groep van constant kromming heeft.

Philosophie in t. 1. met wis. k. mag zich bezighouden met intuïtief gevoel, en aan het geweten getoeteld waarden. Maar ook alleen als het geweten spreukt.
 re zonder dat, dan is de polus als vrouw. Logisch, tenzij de rijk bepaalt tot beschrijvingen zonder structuur, of zich verwijst kenndigt - wat logisch wordt, dan nader tot de bouwende wis. k.

Waarom kan het, de ordening de karakteristiek van de vorm van Russell zijn in het alle.

(Russell § 99) Met het feit, dat waar ongewenste groeien wil optreden, b.v. bij kristal groeien, kan althans degeneratie optreedt, zou men valen tot niet-Euclidisch de ruimte besluiten, indien die degeneratie althans ook bij opheffing der ruimte kracht (ruimte) *ook*

(§ 100 p. 144 bij (2)) dat waar. of. § 133.

Daar het altyd met logica en wis. k. is, dat we redeneren over de grondslagen van logica en wis. k., is de *redenering* die sprake is met berekening, maar Verrijding in 2 kwadraat. Berekening gaat alleen overigelyk in t. geweten.

Werkelijk krijgt men 200 uitdrukkingen logen samen. L. d. krachtigen

Om de algemeen aantekening kracht der ruimte aan de materie een groter ruimte *(alligotische)*
 (200 aspect de materie de ruimte en de ruimte de materie, en door die spanning bereikt de materie zich op elkaar toe.) toe te komen, dan aan de ruimte d.w.z. de ether.

De ruimte is een uitbreiding van de materie in een plaats in een met. l. ruimte en zakt de deformatie

Werk op, dat de etherhypothese identiek is met de ruimtehypothese (d.w.z. ruimte onafh. v. materie)

~~... de ruimte is een uitbreiding van de materie in een plaats in een met. l. ruimte en zakt de deformatie~~

Euklides schijnt vanden aantal ant te gaan, niet van de
rechten lijn. Dit is nu in vergetelking te brengen
met de Hilbertsche „Grondlagen“

~~De propositie van Euclides is nu te bewijzen met de
Hilbertsche „Grondlagen“; gangen te 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100.~~

~~Misschien kan de propositie van Euclides bewezen worden
met een continuüm, in plaats van 4 punten. Dit is nu te
bewijzen met de Hilbertsche „Grondlagen“ (a) (b) (c) (d) (e) (f) (g) (h) (i) (j) (k) (l) (m) (n) (o) (p) (q) (r) (s) (t) (u) (v) (w) (x) (y) (z) (aa) (ab) (ac) (ad) (ae) (af) (ag) (ah) (ai) (aj) (ak) (al) (am) (an) (ao) (ap) (aq) (ar) (as) (at) (au) (av) (aw) (ax) (ay) (az) (ba) (bb) (bc) (bd) (be) (bf) (bg) (bh) (bi) (bj) (bk) (bl) (bm) (bn) (bo) (bp) (bq) (br) (bs) (bt) (bu) (bv) (bw) (bx) (by) (bz) (ca) (cb) (cc) (cd) (ce) (cf) (cg) (ch) (ci) (cj) (ck) (cl) (cm) (cn) (co) (cp) (cq) (cr) (cs) (ct) (cu) (cv) (cw) (cx) (cy) (cz) (da) (db) (dc) (dd) (de) (df) (dg) (dh) (di) (dj) (dk) (dl) (dm) (dn) (do) (dp) (dq) (dr) (ds) (dt) (du) (dv) (dw) (dx) (dy) (dz) (ea) (eb) (ec) (ed) (ee) (ef) (eg) (eh) (ei) (ej) (ek) (el) (em) (en) (eo) (ep) (eq) (er) (es) (et) (eu) (ev) (ew) (ex) (ey) (ez) (fa) (fb) (fc) (fd) (fe) (ff) (fg) (fh) (fi) (fj) (fk) (fl) (fm) (fn) (fo) (fp) (fq) (fr) (fs) (ft) (fu) (fv) (fw) (fx) (fy) (fz) (ga) (gb) (gc) (gd) (ge) (gf) (gg) (gh) (gi) (gj) (gk) (gl) (gm) (gn) (go) (gp) (gq) (gr) (gs) (gt) (gu) (gv) (gw) (gx) (gy) (gz) (ha) (hb) (hc) (hd) (he) (hf) (hg) (hh) (hi) (hj) (hk) (hl) (hm) (hn) (ho) (hp) (hq) (hr) (hs) (ht) (hu) (hv) (hw) (hx) (hy) (hz) (ia) (ib) (ic) (id) (ie) (if) (ig) (ih) (ii) (ij) (ik) (il) (im) (in) (io) (ip) (iq) (ir) (is) (it) (iu) (iv) (iw) (ix) (iy) (iz) (ja) (jb) (jc) (jd) (je) (jf) (jg) (jh) (ji) (jj) (jk) (jl) (jm) (jn) (jo) (jp) (jq) (jr) (js) (jt) (ju) (jv) (jw) (jx) (jy) (jz) (ka) (kb) (kc) (kd) (ke) (kf) (kg) (kh) (ki) (kj) (kk) (kl) (km) (kn) (ko) (kp) (kq) (kr) (ks) (kt) (ku) (kv) (kw) (kx) (ky) (kz) (la) (lb) (lc) (ld) (le) (lf) (lg) (lh) (li) (lj) (lk) (ll) (lm) (ln) (lo) (lp) (lq) (lr) (ls) (lt) (lu) (lv) (lw) (lx) (ly) (lz) (ma) (mb) (mc) (md) (me) (mf) (mg) (mh) (mi) (mj) (mk) (ml) (mm) (mn) (mo) (mp) (mq) (mr) (ms) (mt) (mu) (mv) (mw) (mx) (my) (mz) (na) (nb) (nc) (nd) (ne) (nf) (ng) (nh) (ni) (nj) (nk) (nl) (nm) (nn) (no) (np) (nq) (nr) (ns) (nt) (nu) (nv) (nw) (nx) (ny) (nz) (oa) (ob) (oc) (od) (oe) (of) (og) (oh) (oi) (oj) (ok) (ol) (om) (on) (oo) (op) (oq) (or) (os) (ot) (ou) (ov) (ow) (ox) (oy) (oz) (pa) (pb) (pc) (pd) (pe) (pf) (pg) (ph) (pi) (pj) (pk) (pl) (pm) (pn) (po) (pp) (pq) (pr) (ps) (pt) (pu) (pv) (pw) (px) (py) (pz) (qa) (qb) (qc) (qd) (qe) (qf) (qg) (qh) (qi) (qj) (qk) (ql) (qm) (qn) (qo) (qp) (qq) (qr) (qs) (qt) (qu) (qv) (qw) (qx) (qy) (qz) (ra) (rb) (rc) (rd) (re) (rf) (rg) (rh) (ri) (rj) (rk) (rl) (rm) (rn) (ro) (rp) (rq) (rr) (rs) (rt) (ru) (rv) (rw) (rx) (ry) (rz) (sa) (sb) (sc) (sd) (se) (sf) (sg) (sh) (si) (sj) (sk) (sl) (sm) (sn) (so) (sp) (sq) (sr) (ss) (st) (su) (sv) (sw) (sx) (sy) (sz) (ta) (tb) (tc) (td) (te) (tf) (tg) (th) (ti) (tj) (tk) (tl) (tm) (tn) (to) (tp) (tq) (tr) (ts) (tt) (tu) (tv) (tw) (tx) (ty) (tz) (ua) (ub) (uc) (ud) (ue) (uf) (ug) (uh) (ui) (uj) (uk) (ul) (um) (un) (uo) (up) (uq) (ur) (us) (ut) (uu) (uv) (uw) (ux) (uy) (uz) (va) (vb) (vc) (vd) (ve) (vf) (vg) (vh) (vi) (vj) (vk) (vl) (vm) (vn) (vo) (vp) (vq) (vr) (vs) (vt) (vu) (vv) (vw) (vx) (vy) (vz) (wa) (wb) (wc) (wd) (we) (wf) (wg) (wh) (wi) (wj) (wk) (wl) (wm) (wn) (wo) (wp) (wq) (wr) (ws) (wt) (wu) (wv) (ww) (wx) (wy) (wz) (xa) (xb) (xc) (xd) (xe) (xf) (xg) (xh) (xi) (xj) (xk) (xl) (xm) (xn) (xo) (xp) (xq) (xr) (xs) (xt) (xu) (xv) (xw) (xx) (xy) (xz) (ya) (yb) (yc) (yd) (ye) (yf) (yg) (yh) (yi) (yj) (yk) (yl) (ym) (yn) (yo) (yp) (yq) (yr) (ys) (yt) (yu) (yv) (yw) (yx) (yy) (yz) (za) (zb) (zc) (zd) (ze) (zf) (zg) (zh) (zi) (zj) (zk) (zl) (zm) (zn) (zo) (zp) (zq) (zr) (zs) (zt) (zu) (zv) (zw) (zx) (zy) (zz) (aa) (ab) (ac) (ad) (ae) (af) (ag) (ah) (ai) (aj) (ak) (al) (am) (an) (ao) (ap) (aq) (ar) (as) (at) (au) (av) (aw) (ax) (ay) (az) (ba) (bb) (bc) (bd) (be) (bf) (bg) (bh) (bi) (bj) (bk) (bl) (bm) (bn) (bo) (bp) (bq) (br) (bs) (bt) (bu) (bv) (bw) (bx) (by) (bz) (ca) (cb) (cc) (cd) (ce) (cf) (cg) (ch) (ci) (cj) (ck) (cl) (cm) (cn) (co) (cp) (cq) (cr) (cs) (ct) (cu) (cv) (cw) (cx) (cy) (cz) (da) (db) (dc) (dd) (de) (df) (dg) (dh) (di) (dj) (dk) (dl) (dm) (dn) (do) (dp) (dq) (dr) (ds) (dt) (du) (dv) (dw) (dx) (dy) (dz) (ea) (eb) (ec) (ed) (ee) (ef) (eg) (eh) (ei) (ej) (ek) (el) (em) (en) (eo) (ep) (eq) (er) (es) (et) (eu) (ev) (ew) (ex) (ey) (ez) (fa) (fb) (fc) (fd) (fe) (ff) (fg) (fh) (fi) (fj) (fk) (fl) (fm) (fn) (fo) (fp) (fq) (fr) (fs) (ft) (fu) (fv) (fw) (fx) (fy) (fz) (ga) (gb) (gc) (gd) (ge) (gf) (gg) (gh) (gi) (gj) (gk) (gl) (gm) (gn) (go) (gp) (gq) (gr) (gs) (gt) (gu) (gv) (gw) (gx) (gy) (gz) (ha) (hb) (hc) (hd) (he) (hf) (hg) (hh) (hi) (hj) (hk) (hl) (hm) (hn) (ho) (hp) (hq) (hr) (hs) (ht) (hu) (hv) (hw) (hx) (hy) (hz) (ia) (ib) (ic) (id) (ie) (if) (ig) (ih) (ii) (ij) (ik) (il) (im) (in) (io) (ip) (iq) (ir) (is) (it) (iu) (iv) (iw) (ix) (iy) (iz) (ja) (jb) (jc) (jd) (je) (jf) (jg) (jh) (ji) (jj) (jk) (jl) (jm) (jn) (jo) (jp) (jq) (jr) (js) (jt) (ju) (jv) (jw) (jx) (jy) (jz) (ka) (kb) (kc) (kd) (ke) (kf) (kg) (kh) (ki) (kj) (kk) (kl) (km) (kn) (ko) (kp) (kq) (kr) (ks) (kt) (ku) (kv) (kw) (kx) (ky) (kz) (la) (lb) (lc) (ld) (le) (lf) (lg) (lh) (li) (lj) (lk) (ll) (lm) (ln) (lo) (lp) (lq) (lr) (ls) (lt) (lu) (lv) (lw) (lx) (ly) (lz) (ma) (mb) (mc) (md) (me) (mf) (mg) (mh) (mi) (mj) (mk) (ml) (mm) (mn) (mo) (mp) (mq) (mr) (ms) (mt) (mu) (mv) (mw) (mx) (my) (mz) (na) (nb) (nc) (nd) (ne) (nf) (ng) (nh) (ni) (nj) (nk) (nl) (nm) (nn) (no) (np) (nq) (nr) (ns) (nt) (nu) (nv) (nw) (nx) (ny) (nz) (oa) (ob) (oc) (od) (oe) (of) (og) (oh) (oi) (oj) (ok) (ol) (om) (on) (oo) (op) (oq) (or) (os) (ot) (ou) (ov) (ow) (ox) (oy) (oz) (pa) (pb) (pc) (pd) (pe) (pf) (pg) (ph) (pi) (pj) (pk) (pl) (pm) (pn) (po) (pp) (pq) (pr) (ps) (pt) (pu) (pv) (pw) (px) (py) (pz) (qa) (qb) (qc) (qd) (qe) (qf) (qg) (qh) (qi) (qj) (qk) (ql) (qm) (qn) (qo) (qp) (qq) (qr) (qs) (qt) (qu) (qv) (qw) (qx) (qy) (qz) (ra) (rb) (rc) (rd) (re) (rf) (rg) (rh) (ri) (rj) (rk) (rl) (rm) (rn) (ro) (rp) (rq) (rr) (rs) (rt) (ru) (rv) (rw) (rx) (ry) (rz) (sa) (sb) (sc) (sd) (se) (sf) (sg) (sh) (si) (sj) (sk) (sl) (sm) (sn) (so) (sp) (sq) (sr) (ss) (st) (su) (sv) (sw) (sx) (sy) (sz) (ta) (tb) (tc) (td) (te) (tf) (tg) (th) (ti) (tj) (tk) (tl) (tm) (tn) (to) (tp) (tq) (tr) (ts) (tt) (tu) (tv) (tw) (tx) (ty) (tz) (ua) (ub) (uc) (ud) (ue) (uf) (ug) (uh) (ui) (uj) (uk) (ul) (um) (un) (uo) (up) (uq) (ur) (us) (ut) (uu) (uv) (uw) (ux) (uy) (uz) (va) (vb) (vc) (vd) (ve) (vf) (vg) (vh) (vi) (vj) (vk) (vl) (vm) (vn) (vo) (vp) (vq) (vr) (vs) (vt) (vu) (vv) (vw) (vx) (vy) (vz) (wa) (wb) (wc) (wd) (we) (wf) (wg) (wh) (wi) (wj) (wk) (wl) (wm) (wn) (wo) (wp) (wq) (wr) (ws) (wt) (wu) (wv) (ww) (wx) (wy) (wz) (xa) (xb) (xc) (xd) (xe) (xf) (xg) (xh) (xi) (xj) (xk) (xl) (xm) (xn) (xo) (xp) (xq) (xr) (xs) (xt) (xu) (xv) (xw) (xx) (xy) (xz) (ya) (yb) (yc) (yd) (ye) (yf) (yg) (yh) (yi) (yj) (yk) (yl) (ym) (yn) (yo) (yp) (yq) (yr) (ys) (yt) (yu) (yv) (yw) (yx) (yy) (yz) (za) (zb) (zc) (zd) (ze) (zf) (zg) (zh) (zi) (zj) (zk) (zl) (zm) (zn) (zo) (zp) (zq) (zr) (zs) (zt) (zu) (zv) (zw) (zx) (zy) (zz)~~

~~De propositie is dus; de methode van Euclides is juist
gevolgd. Russell heeft hier al te ethisch bewijs
gegeven dat de propositie van Euclides
niet kan worden bewezen met de Hilbertsche „Grondlagen“.
De propositie van Euclides is dus; de methode van Euclides is juist
gevolgd. Russell heeft hier al te ethisch bewijs
gegeven dat de propositie van Euclides
niet kan worden bewezen met de Hilbertsche „Grondlagen“.~~

(Russell) "Tous les trois axiomes dépendent philosophiquement l'un des autres" in l'algèbre de Whitehead.

Philosophie schrijven of zeggen is in strijd met
Substitutie.

Russell beweert (pag. 173) niet meer of minder, dan
dat: "la jonctive projective ne saurait changer sans que
les lois de la pensée changent et que toute notre connaissance
s'écroute en même temps. Als of je mij voorstellen
wilt stellen dat iets van je gezin
wilt bestaan? Overigens heeft hij het voor
gelijk, dat de propositie juist is
dat een vermitsel bij je gezin
de metrische relatie goed

Intussen geeft hij daarna toe, dat zij als elke
"vérité nécessaire" is "hypothétique"; maar dan belooft
hij weer, in Chap. IV te zullen tonen, dat zij "nécessairement
à une portée réelle." (Cf. p. 176) (dum admissibile)

Ja nu, aan elke
begrip is zo
wonderlijk maar
dat hij nog niet
op andere manieren
gevoelbaar is
aan tal punten, of
een niet-Descriptieve
aankend.

Kan p. 54) Hoe macht alleen onze verklaring die
Möglichkeit - - begrijpelijk. Dat is echt filosofisch
bedenken: je wordt van een paar andere dingen aan,
dat die niet waar zijn, en concludeert zo op
de waarheid van je eigen domheid, een vrouwelijke
"mond-aanpassing."

Dat is allemaal
omring; een bewijs
een vorm op bestaan
de met pseudo-ethics
(puncte) de recht
(Russell's "ep. relativ")
beweert in discussie.

Bij § 129: Overigens sprak het niet van zelf, dat
Thinghood en vorm te scheiden zijn, dat van den
Thinghood kan worden geabstraher. ~~WAAW~~
~~WAAW~~

Maar hierin heeft hij gelijk; het is te veel, dat aan
de experimenteel anders mer onvrijwillig dubbelzinnig
cont. aankent verboden zijn. Man formit vordig dat in
particulaire heeft

hij zegt p. 177
dat in ch. 4
zullen tonen

Wijzet (in!) (p. 175 r. 4 v. 0) "dans la relation des éléments"; dit onderzoek
dat die verbande mogelijk is, wat a priori helemaal niet spreekt

In § 131 gaat Russell al om de meigmaetkunde
heen draaien. Overigens zijn de bewegingen "die hij hier beschouwt, welke
2 beweging proj. transformaties."

Op p. 170 "Il faut donc substantialiser les relations
spatiales, pour les traiter quantitativement." Dit is
overig, principe de meigmaetkunde; de laatste zin van de § is kwas.

§ 130 is een vouching overig, ook afferius nog van
het feit, dat niet eens wordt bewezen, dat
de lijnrelaties moeten liggen in de vlakrelaties.

Het is maar je kint: als de proj. meigmaetkunde
in extensiviteit ligt op de vlakten, dan
moet ik haar er niet krummen op bouwen;
een ander bestrekenis heeft het niet.
op: extensiviteit is te ontleden in projectieve meigmaetkunde en nog wat.

A, maar dat
een homogeen
groep, mogelijk

ad (§ 141) Je kon van te voren niet weten, dat de moet
op onbestemde mogelijke homogeniteit mogelijk in 2000 zijn, die
niet homogeen is. Het is echter ook homogeen. Het is dus een
homogeen veld.

ad (§ 142) De dualiteit spreekt, ook bij de projectieve
meigmaetkunde met a priori karakter, maar wordt
verwonderd achteraf gevonden.

Het doel van alle meigmaetkunde inzicht moet zijn
te merken, "dat men het zelf gedaan heeft"

~~De...~~ § 143 p. 179. Overig: hoe nu zit in 3
gelijke delen verduken, dus in welke van de 2 punten;
hoe vindt ik nu de relatieve lijn, die
nu ver bin dit? Een een, hoewel misschien ik het
heeft om het middelen van een "struct." te vinden!

U...

Zoo goed als verschillende bouw-stylen onafhankelijk van elkaar zijn, zoo ook de verschillende onderdelen der wis kunde.

Die "identiteit des indiscernables" van Leibniz wordt door Russell (p. 96) voor zijn libre mobilité ~~veroorzaakt~~ ^{gebruikt}; ~~veroorzaakt~~ mag men er gebruiken voor de logische consequentie der reken kunden. Uitdrukking kwamen uit verschillen, met dooren cardinaal getal maar ook met voor een ordinaal getal Wat impliciet is de vraag?

Ik weet Mamoury, dat er $\{ \mathbb{Q}, \mathbb{H} \}$ en $\{ \mathbb{Q}, \mathbb{H} \}$ bestaan?

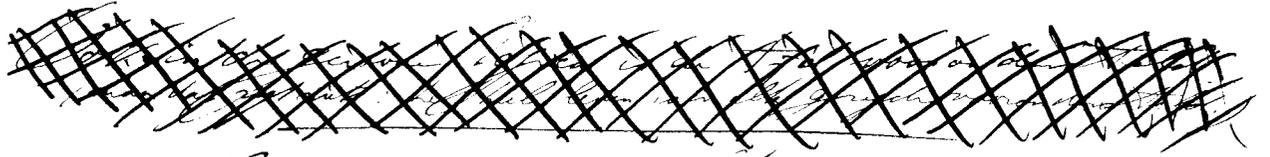
Men kan matrices directe de wiskunde op bouwen, zoo goed als men in de tyd het tydsgoan in de herinneren kan bestuderen, en met het bewustzijn het bewustzijn.

Russell p. 200 - 224 is niet te meer te lezen, om dat het totaal onzin is.

Allen staat op p. 223 versta: "La divisibilité à l'infini, la libre mobilité et l'homogénéité (les équivalents de nos trois axiomes) sont nécessaires pour la mesurabilité d'une multiplicité continue".

Tegen Russell: De Logica is een anal. reële extensiviteit, zonder rechte lijnen en toets homogeen, en ook met een waarschijnlijk de redenering der fund. (van worden gebruikt) eindig aan al afmetingen. Maar by dit laatste goed in zijn, dan had by zijn heel klein logica van dat niet kunnen maken.

(Russell zie) "Supposons deux choses au même endroit de l'espace et du temps serait une contradiction logique".

(Plessell p. 243) La abstraction consiste au point, n'est que le résultat de l'abstraction d'une ligne qui constitue l'objet de la Géométrie.

(Het voorkomen van een abstractie in de wisk. systemen is een gevolg van een verandering van de systemen op het gebied van de spatiaal.)

Als de relaties worden nagevolgd door de ruimte, dan is het punt het element, waerop de relaties worden toegepast. (dat wil zeggen interne relaties meer heeft dus, men zou dus kunnen zeggen "atom")
"Les lignes droites et les plans sont les vrais ~~éléments~~ unités spatiales." "Le point résulte de la tentation de braver dans l'espace l'eternité ultrespatiale."

(waarin Kant dus onzeker heeft in zooverre en naar de richting van de ruimte moet men andere beschouwingen doen, ook is sprake van de geschiedenis van de ruimte, Kant heeft hier niet het juiste.)

(meer als spreken van is ingevand)

hier nu eenmaal is, dat de ledige ruimte "er niet is", dan komt plaats weg voor allerlei nieuw fysieke hypothese.

(p. 207) Met het continuum bereikt men nooit het punt; dit aan Fuchs verken dit het continuum als een Punktmenge willen opvatten.

In continue ... 1 dim is een volledig punt met een gegeven schaal te benaderen.
In continue ... 2 dim is continue ... 1 dim m.a.w. kromme abstrakte met met gegeven schaal (d.i. netwerk) te benaderen; ~~zijn~~ ~~de~~ ~~dat~~ ~~wel~~, dan noemt het differentieerbaar. (Er zijn dus dus de reeks v. Taylor te benaderen.)

Het is eigenlijk het ideale grondprincipe dat je kunt
 (die het zegt, d.i. wettelijk willen zeggen (Russell ook))
 kan, waar Kant en alle phi filosofen, van mij gaan dat
 je met je eigen gedachten je eigen bewijzen (dat van
 anderen zou nog gaan) gaat betyken. Bedukt toe, dat
 op bewustzijn sluitte in laatste attingel
 naar buiten.

~~De stabiliteit daarvan is dus in de beginnende is toe te
 zien in de manier waarop de natuur zich ontwikkelt, of het leidt
 tot een soort de analogie of. nóg bewijzen in d.g.~~

De homogeniteit der empirische wereld leidt mij weer
 af met de wijze bewijzen (van de Russell)
 (die bewijzen, dat de homogeniteit al voorwaarde
 was, om iets te kunnen ontdekken)

[De contramemorie van de mens's v.b. plaatsen system
 moeten toch ergens zitten, waar?]

[Is het Eulersche vraagstuk der ell. riimtes ook
 niet op te lossen voor een mens, wie algebraische
 som 0 is?]

De wijskunde van Schopenhauer (indruide) is niet inzicht,
 maar een "wiskunde" en dan zijn het niet de
 grondbegrippen in de wijskunde en bedien, waarom
 ze werken, maar een of andere empirische oppervlakte,
 waarin een ouderwets (statist) waardeloos is

En in een wiskundig gebouw gevonden betrekking is
 zelf een nieuw (bouw) werk, dat in het oogen een
 plaats kon vinden.

~~Het is te gaan in het district p.o. 1. Theoret. welke worden
 gesteld wordt worden? van de p.o. 1. Theoret. ge
 oeffen aan de oppervlakte besloten open functione.
 En dan dit wil zeggen op R₂. Theoret. is ook deze
 voor de p.o. 1. Theoret. het worden is 1 over de p.o. 1. Theoret.
 Theoret. is ook deze voor de p.o. 1. Theoret. het worden is 1 over de p.o. 1. Theoret.
 Theoret. is ook deze voor de p.o. 1. Theoret. het worden is 1 over de p.o. 1. Theoret.
 Theoret. is ook deze voor de p.o. 1. Theoret. het worden is 1 over de p.o. 1. Theoret.~~

De 2 afm. voor een reële ruimte van n-dimensie
 daarom al onafhankelijk zijn, omdat twee agenten
 op oneindig afstand nog een eind. energie t.o.v.
 elkaar zouden hebben (M.a.w. een evenwichtoverstoring
 op oneindig afstand eindig effect zou hebben).

~~Het werk van Einstein is gebaseerd op de relativiteit
 theorie, om een beetje beter te zeggen, een
 te vinden en de voor zijn overtuiging van
 lichttrillingen opbrengen. Beschouwen we
 de werking die door de laatste eening of twee
 die het is te zien, maar voor een bewijs dat de
 reis van de licht is, is het toch alle was de
 de p.o. 1. Theoret. is ook deze voor de p.o. 1. Theoret.~~

Het is te gaan op de elementaire - plani vector die is
 in R₂ in grolten oppervlakte samen vallen
 Zoo ja welke bet. er is op de die oppervlakte van E₁ en E₂
 afstand. Of er misschien een function is, die over de een reik.
 v. opp. instaat blijft, en over de andere het enkel veranderd.

V. Geissler. Die Grundsätze und das Wesen des Urwunderlichen
in der Mathematik und der Philosophie.

A. E. Howard. On the Transfinite Numbers.
Lejory, Gombosi,
Phil. Mag. Ser. 6, Vol. 5 (1895-58)

Frischauf. Absolute Geometrie nach Johann Bolzani,
(Appendix)

D

J. Royer. Transactions of the American Math. Society. VI. (2. 3.) p. 353.
 Vivanti-Puttemer. Evidenzen analytischer Funktionen. (Publications non-periodiques)
 Journal de Math. et Phys. Bd 40.
 Schur. Mathem. Ann. 27 in 58-59. | in 39.
 Padova. L'Enseignement Math. 5.
 Hilbert. L'Enseignement Math. 3.
 Francesco. Mathem. Annalen 55.
 J. Heyser. Bull. of the American Math. Soc. IX p. 424, 403

V. Schlegel
~~C. Jordan~~ Göttinger Nachrichten 1902
Jahresbericht der Deutschen
Math. Ver. Bd 8, 2, S. 45.

W. Killing Die Mechanik in den nicht-euklidischen Raumformen.
Crelles Journal 98 (1905)

F. Klein Math. Annalen 43.

C. Jordan Cours d'Analyse 2. Aufl. Bd 1.
v. 92.

D. Hilbert Archiv der Mathem. u. Physik
3te Reihe I (1, 2) 1901.

A. Poincaré Bulletin de la Société Physico-mathém. de Kazan ser. 2, t. XIV n° 1
(ni ook tom I ser. I u II)

D. Hilbert Göttinger Nachrichten 1902.
section I.
en 1900. (34)

R. Dedekind Abhandl. Göttingen. serie 2.
Veröffentlichung n° 2.

D. Hilbert Annales de l'école normale supérieure. série 3. t. 17
Jahresber. der Deutsch. Math. Ver. VIII, 1.

enseignement mathématique VII 16.
(Revue de Math. t. 1905. jan. p. 10)
(H. Poincaré)
enseignement mathématique VI 1904
(P. Mansion) p. 257-283.
Annales de la société scientifique de Bruxelles 29 (34)
(3te série)
Mathém. tome II p. 207

Heb ik gevonden de functie $V = V_1 - V_2$ $\left\{ \begin{aligned} (V_1 - V_2)_1 &= (V_1 + V_2 + 2V_3)_1 \\ (V_1 - V_2)_2 &= (-V_1 - V_2 - 2V_3)_2 \end{aligned} \right.$
 op de hyperbol $\stackrel{(H)}{=} f(\alpha) \cos \omega$.

(ω van 0 tot 2π , of van 0 naar $+\pi$ en van 0 naar $-\pi$ loopend
 α van 0 tot π .)

dan kan ik de potentiaal beschouwen als te zijn geïntegreerd
 met de volgd. potentiaal om een enkel aangepunt: $-\int f(\alpha) d\alpha$.

Dus is het veld van twee p. l. en t. g. a. g. op
 eenigen afstand van elkaar, in bipolair veld. $f(\alpha) \cos \omega$
 $\mathcal{D}(\alpha) - \mathcal{D}(\beta)$ of $\mathcal{D}(\alpha_I) - \mathcal{D}(\alpha_{II})$.

Dus div. $\mathcal{D}(\alpha_I) = \text{div.}(V_I) + \zeta$, waarin ζ een divergentie
 tribuut, onafhankelijk van de l. g. van I op de hyperbol;
 die aan den anderen kant ten opzichte van elk punt op de
 hyperbol geometrisch equivalent met l. g.; ζ is dus
 een constante, en $\mathcal{D}(\alpha_I)$ is de functie, die in het punt I en
 het tegengest. daarvan een **gelijke** positieve divergentie
 heeft, welke functie wordt geïntegreerd door een
 over de hyperbol ^(homogeen) geïntegreerde negatieve divergentie.

De diff. vgl. van \mathcal{D} is: $\frac{d}{d\alpha} \left\{ \sin^{n-1} \alpha \frac{d\mathcal{D}}{d\alpha} \right\} = a \sin^{n-1} \alpha$
 en in de opl. de constanten zoo te kiezen, dat voor $\alpha = \frac{1}{2}\pi$: ~~...~~

Arbeid als we bij $V = V_1 - V_2 = f(\alpha) \cos \omega$ invullen $\mathcal{D}(\alpha) =$
 $= -\int f(\alpha) d\alpha$, voorn we bij V_1 $\eta(\alpha) = -\int F(\alpha) d\alpha$.

Ook van η is de diff. vgl.: $\frac{d}{d\alpha} \left\{ \sin^{n-1} \alpha \frac{d\eta}{d\alpha} \right\} = a \sin^{n-1} \alpha$, maar
 nu zijn in de opl. de constanten zoo te kiezen, dat voor $\alpha = \pi$: $\frac{d\eta}{d\alpha} = 0$

De potentieel (een potentieel als de stroomelementen van Ampère)

Den is te beredigen tot $a^2 x \frac{V}{(1+x^2)^2} + \frac{dV}{dx} + x \frac{dV}{dx} = 0$. In de coëfficiënten van den lineaire ngl. zijn de afgeleiden van die van de in het vorige cahir behandelde. (toel. van de afgeleiden van x die met ax met worden vermen., om aaf de ngl. van Laplace te volgen)

velden η en \mathcal{I} zijn wel te onderscheiden, dan de flectibele potentiaalvelden η' en \mathcal{I}' , die komen als het maximum de ether samendrukbaar - maar toch aan zijn plaats gebonden - is, en in een punt - resp. in twee antipodale punten - wordt een overmaat in flectie in gebrachte. Aan zal door samendrukking die overmaat worden

gecompenseerd, volgens div. $V = -a^2 V$. Voor η' resp. \mathcal{I}' geldt dus de diff. ngl. $\left\{ \frac{d}{dx} \left(\sin^{n-1} \alpha \frac{d\eta'}{d\alpha} \right) = a^2 \mathcal{I}' \sin^{n-1} \alpha \right\}$

en analog voor η' . Deze hypothese van samendrukbaarheid doet voor de beschouwde gevallen, dat toch de algebraische som der divergenties 0 is, mits aan de mitkomst aaf. (wanneer aan voorwaarde gebonden potentiaal, die een minimum van energie moet

geven, voert als het in vraag is, op zijn vrij gebied geen divergenties in.) Maar aan de diff. ngl. (Shelton we onder die hypothese niets, want daar geldt niet

meer de additiviteit van twee velden. We kunnen overigens zo'n veld div. $V = a^2 V$ naar bekijken

$$\text{Energie} = \int d\tau \left[\left(\frac{dV}{dx} \right)^2 \right] + \int d\tau \cdot V \cdot \text{div. } V$$

(door band aan plaats) (door samendr. in verhelp)

Voor het gehele probleem zou men nu ook achteraf kunnen zijn uitgaan van de diff. vgl. voor α en η .
~~Men~~ Men beschouwt er slechts $\frac{d\alpha}{dx}$ resp. $\frac{d\eta}{dx}$ uit op te lossen, want daarmee is het dubbelpunt al bekend, en daarmee zijn alle veel voorkomende gevallen te integreren. Men moet eerst voor H

$$\frac{d\alpha}{dx} = \frac{1}{\sin^{2n}\alpha} \left\{ a \int_0^{2n+1} \sin^{2n} \varphi d\varphi + b \right\} = \frac{1}{\sin^{2n}\alpha} \left\{ \int_0^{\frac{\pi}{2}} \sin^{2n} \varphi d\varphi - \int_0^{\frac{\pi}{2}} \sin^{2n} \varphi d\varphi \right\}$$

$$\frac{d\eta}{dx} = \frac{1}{\sin^{2n}\alpha} \left\{ \int_0^{\pi} \sin^{2n} \varphi d\varphi - \int_0^{\pi} \sin^{2n} \varphi d\varphi \right\} = \frac{1}{\sin^{2n}\alpha} \int_0^{\pi} \sin^{2n} \varphi d\varphi$$

$$\cos^2 \beta \cdot 2n \cdot \frac{d\alpha}{dx} = \frac{3 \dots (2n-1)}{2 \dots (2n-2)} \beta + \sin \beta \left\{ \cos^{2n-1} \beta + \frac{2n-1}{2n-2} \cos^{2n-3} \beta + \frac{(2n-1)(2n-3)}{(2n-2)(2n-4)} \cos^{2n-5} \beta + \dots + \frac{(2n-1) \dots 3}{(2n-2) \dots 2} \cos \beta \right\}$$

$$\frac{\cos^{2n} \beta}{1 \cdot 3 \dots (2n-1)} \cdot \frac{d\alpha}{dx} = \beta + \sin \beta \left\{ \cos \beta + \frac{2}{3} \cos^3 \beta + \dots + \frac{2 \cdot 4 \dots (2n-2)}{3 \cdot 5 \dots (2n-1)} \cos^{2n-1} \beta \right\},$$

helpen overeenkomst met den voeger gevonden factor van $\cos \omega$ voor de dubbelpunts potentiaal.

Voor een oneindig aantal afmetingen is $\int_0^{\pi} \frac{\sin^{2n} \varphi}{\sin^{2n} \alpha} d\varphi = f(\alpha)$ met alleen $\cos \omega$, maar ook is $\frac{f(\alpha_2)}{f(\alpha_1)}$ oneindig voor $\alpha_2 > \alpha_1$.

Er is dus ~~geen~~ niets van een veld te bespreken. Krachtverdeling breidt zich slechts uit ten gevolge van de beperktheid van het aantal afmetingen.

Heb ik in een R_n : twee-vectoren (d.i. dus ook $(n-2)$ -vectoren) gedistribueerd, dan kan ik in elk punt zetten: 1° een $(n-3)$ -vector met componenten $\frac{\partial^2 X_3}{\partial x_1^2} + \frac{\partial^2 X_1}{\partial x_2^2} + \frac{\partial^2 X_2}{\partial x_3^2} = \frac{1}{123}$ 2° een $(n-3)$ -vector met componenten $\frac{\partial^2 Y_{123}}{\partial x_4^2} + \frac{\partial^2 Y_{124}}{\partial x_3^2} + \frac{\partial^2 Y_{134}}{\partial x_2^2} + \frac{\partial^2 Y_{234}}{\partial x_1^2} = 0$.

Omgekeerd kunnen ~~we~~ ^{met een} ~~waaronder~~ ^{waaronder} ~~we~~ ^{we} 1- vector
 een 2- vector afleiden. Zo nu die 1- vector bepaald
 door zijn dir. en de Z van zijn 2- vector? ~~Wat~~
 het aantal gegeven betreft, komt dit uit; wat
 de Z is enkelvoudig bepaakt door de voorwaarde, dat
 haar dir. = 0 moet zijn.)

Deze job. theorie ~~kan~~ ^{is onafh. van} ~~is~~ ^{is} onafh. van
 dus zinnere met ~~kan~~ ^{is} onafhankelijk van de
 arithmetiek, haar afbeeldingen en de daarbij
 opgetreden singulariteiten. ~~De~~ ^{De} geldt ook voor
 niet continue en niet diff.
 functies veldes.

Als in 5 afm. o.v. mijn algebra mogelijk het imag.
 eenheden i, j, k, l, m, n , dat $ij, k = l, m, en; ij, k, l = m$
 $ij, k, l, m = -1$. Verder zijn er allemaal versch. eenheden:
 $ij; jk; lj, en. lmk, en.$

Ook in R_n moet in lijnvector distrib. bepaald
 zijn door ~~haar~~ ^{haar} dir. en de planaire distrib. haar
 rotatie. Sommers was hij daardoor niet bepaald,
 dan bestond een versch. distrib. zonder dir. of
 integraal laag ~~gevolgen~~ ^{gevolgen} krommen, en dat is
 onmogelijk.

~~Neem~~ ^{Neem} nu als eenheid ~~voor~~ ^{voor} ~~vector~~ ^{vector} met
 alleen rotatiediatr. ~~in de punten~~ ^{in de punten}
 klein bolletje H_{n-2} in een H_{n-1} in een omgeving. ~~Wat~~
 is dan bepaald door de loodlijn op die H
 is alleen in de punten van die H , in gericht ^{in de}
 En de rotatiediatr. ~~is~~ ^{is} het volkomen loodrechte normale
 vlak op het boloppervlak.

Het is nu nog alleen maar de vraag, of de alge-
 menere rotatiediatr. ~~als~~ ^{als} P_{n-2} - vector door over welke
 bolletje is te verdelen, of in H algemeen homogeen over een
 R_{n-2} oppervlak is te verdelen.

Naem ∇ der geheimzinnige operator, die uit een V_1 afleidt een V_0 en een V_2 ; uit een V_2 een V_1 en een V_3 enz. Voor een V_2 zonder V_3 is $\nabla^2 = \frac{d^2}{dx^2} + \frac{d^2}{dy^2} + \frac{d^2}{dz^2} + \dots$ voor een V_1 zonder V_0 is evensoo: $\nabla^2 = \frac{d^2}{dx^2} + \frac{d^2}{dy^2} + \frac{d^2}{dz^2} + \frac{d^2}{dt^2} + \dots$

Het is waar, dat een lijn zonder div. kan worden beschouwd als 2 van een vlak. Is het ook waar, dat een vlak zonder ∇ kan worden beschouwd als ook van een lijn?

Heeft de V_2 wel een V_3 dan blykt de $\nabla^2 = \frac{d^2}{dx^2} + \frac{d^2}{dy^2} + \dots$ van de V_2 van de V_3
 Dus als $\nabla^2 = \{V_1 + V_3\}$ in V_2 , dan $\nabla^2 = \frac{d^2}{dx^2} + \frac{d^2}{dy^2} + \dots$ [voor V_2]

Willek in 3 afsn. rot. (d.i. intep. Cayo) gesloten kromme van een lijnvector die dr. alleen aan brengen op enkele bijzonderen punten (an elementaire veld der vormen), dan moeten we minstens nemen een gesloten kromme
 Cijf (indes veld) ~~in de integraal~~ oppervlakken van 2 afsn. zijn, waderover de integraal niet 0 was.

Analogie in n afsn. lijnen moeten we minstens aannemen een gesloten veld van $n-2$ afsn.

d.w.z. als de kromme een Cauchy had

(En in 2^{den}. maethe we minstens twee
verschillende punten aannemen)

De planvector moet dan loodrecht op dat
oppervlak gericht zijn (want anders zou
vooreen knijpskrum op het oppervlak een oneindig
integraal vormen.) en constant van sterkte.
(Blijvers om de integraal over willkeuring
gesloten oppervlak σ te maken.)

En p -vector is vooreen deel afgeleid van een
 $(p-1)$ -vector, het geen wordt uitgedrukt door een
ander $(p-1)$ -vector, vooreen ander deel determinand
bij een $(p+1)$ -vector (en wel vooreen, die geen
 $(p+2)$ -vector determinand.) \square

Hilbert bouwt in zijn Proefschrift niet op
bezight op het bestaan van een groep,
maar ~~aan de hand van de laatste volken, die
aanverwondt worden aan de laatste.~~

(Lord Kelvin 1905) Een gewone Helmholtz'sche
verandering bewijst zich in labiel evenwicht.

Het in vooreen ^(mensen) rangst allen ^(en alle) ~~dat~~ vervolkomening van
het mechanisme is een jodendruk.

Onder gegeven kracht

Een willekeurige mechanisme is te beschouwen als een vector distributie (levert schijnbaar niet als "men als $\vec{F} = \nabla \phi$, de arbeidsomgeving $\vec{F} = \nabla \phi$) over een oppervlak van willekeurige vorming: levende kracht = boog element in $\frac{1}{2}$ kwadraat.

St een bij een willekeurige (minste of op. waarin de vectortheorie wordt bevestigd) (men den \vec{F} in $\vec{F} = \nabla \phi$) rotatievector het elementair veld (d.i. het elementaire veld).

(Doe nu als op dezelfde wijze afgeleide veld, als de potentiaal die elementair veld, een elem. magnetisch veld, met een enkele divergentie, kunnen worden genomen, welke de hier ook steeds veld dan als vector potentiaal beschouwen? van twee velden op rotatievector, op eenige afstand van elkaar volgen) Het veld van een elementair, rotatievector is gelijk aan het veld van een elementair, magnetisch veld?

In elk geval kunnen we den elementair, rotatievector vervangen door \vec{F} en $\vec{F} \cdot \vec{r}$, wat betref - de vorming van het elementair veld en niet. We hebben dus maar nu te zien, of het daartoe gevormde veld werkelijk kan worden beschouwd (voor de elliptische vorming) als vector potentiaal van de magn. inductie bij een elementair magnet.

De vectorpot. $X = -\nabla \phi$ en rotatie daarvoor $Y = \nabla \times \vec{F}$ (de ~~vectorpot.~~ $X = -2f(r) - \frac{(x^2+y^2)}{r} f'(r)$)
 $X = \frac{xz}{r} f'(r)$
 $Y = \frac{yz}{r} f'(r)$

Tenzij het veld van een elem. magnet volgens

Dit is niet

de L-as is: $Z = f(z) + \frac{z^2}{2} f'(z)$
 $X = \frac{z^2}{2} f'(z)$
 $Y = \frac{z^2}{2} f'(z)$

De voorwaarde dat de stelling opfaad is dus:

$$f(z) + \frac{z^2}{2} f'(z) = -2f(z) - \frac{(z^2+z)}{2} f'(z)$$

$$-3f(z) = z f'(z)$$

$$f(z) = \frac{1}{z^3}$$

De stelling gaat dus alleen op voor de
 gewone elliptische rechte.

In de gewone rechte is de kracht door een
 stroomelement, gelijk potentieel, als
 de vectorpot. door een elementair stroom,
 n.l. bereik volgens $\frac{\sin \varphi}{r}$.

Om in een ellipt. rechte een vectorpot. te

vinden, hebben we slechts de conjujunctie
 (d.w.z. de krachtbetreft) door een zone, die uitgaat van
 door een klein wending van $P_1 P$
 functie (1) van de gewone potentiaal te zoeken,
 en die te delen door een factor, evenredig met
 het omwentelings-boogelement. (wat vermenigvuldigt
 met dat boogelement l geeft de vectorpot.
 een $\frac{1}{r}$ de conjujunctie functie in het meridiaan.
 (d.w.z. de krachtbron door de meridiaan zone)

stelt in orde.

richting, is de pot. van het stroomelement door een
 dubbelpunt volgens die richting, is de ontbinding
 van de vectorpot., tevens gekend door het dubbel
 in de richting van het stroomelement. En die
 is, als φ de hoek van stroomelem. en verbindingslijn

$$\begin{array}{l} \varphi \quad \text{elem. magnet.} \\ K \quad \text{trafiek vlak} \end{array} \left. \begin{array}{l} \text{stroomelem.} \\ \text{verbindingslijn} \end{array} \right\} \text{en vlak} \left. \begin{array}{l} \text{elem. mag.} \\ \text{verbindingslijn} \end{array} \right\}$$

$$\frac{\sin \varphi \sin \varphi \sin K}{r^2} = \left(\text{volumepot. van} \right. \\ \left. \text{verbindingslijn en elem.} \right. \\ \left. \text{magnet. van stroomelem.} \right)$$

Christen en
 van de stroom,
 dat de energie
 van een
 veld 2 in een veld 1
 = $\int V_1 d\varphi_2$. Dit met
 behulp van het
 theorema v. Green.

Het vraagstuk van de kracht door een stroomele-
 ment in de ell. ruimte zal dus ook
 zijn opgelost, als we hebben gevonden
 de vectorpotentiaal van een element
 in magnet. in de ell. ruimte.

Zoeken we dus de eenvoudigste functie van
 de pot. van het dubbelpunt $P_1 + P_2$, d.i. voor een
 punt P de totale krachtbron door P_1 en P_2
 Die krachtbron, seduct door het wettelijke bouw,
 element φ in P moet de vectorpotentiaal geven.

54
 1

Hoe kunnen we een scalarpotential vinden
 bij een β stroomelement in de Euclidische ruimte?
 We zeggen dan: de potential in den omgeving door
 een absolute stroom is de krachtkromme van

$$\underline{A} = \frac{x}{r^3} \underline{x} + \frac{y}{r^3} \underline{y} + \frac{z}{r^3} \underline{z}$$
 door die stroom.

De potential in den omgeving door een β stroom
 element is dus absolute waarde van de vectorpot. van $\underline{A} \times$
 $\cos(\text{vectorpot. van } \underline{A}, \text{ stroomelement})$.

We vinden bijltb zoeken van die vectorpot.
 (zie ook Aukampapier in Maan. II)

$$\xi = \frac{2^2 - y^2}{r^5} \quad \eta = \frac{x^2 - z^2}{r^5} \quad \zeta = \frac{y^2 - x^2}{r^5}$$

$$\int \xi dy = y \frac{3x^2(x^2+z^2) + y^2(z^2-x^2)}{3x^3(x^2+z^2)^2} \quad \int \zeta dz = -z \frac{3y^2(x^2+y^2) + z^2(y^2-x^2)}{3z^3(y^2+x^2)^2}$$

$$\int \eta dx = 2 \frac{3x^2(y^2+z^2) + z^2(x^2-y^2)}{3z^3(x^2+y^2)^2} \quad \int \eta da = -x \frac{3z^2(y^2+z^2) + x^2(z^2-y^2)}{3z^3(x^2+y^2)^2}$$

$$\int \zeta da = x \frac{3y^2(x^2+y^2) + z^2(y^2-x^2)}{3z^3(y^2+x^2)^2} \quad \int \zeta dy = -y \frac{3x^2(x^2+z^2) + y^2(x^2-z^2)}{3z^3(x^2+z^2)^2}$$

$$\text{Hence } \underline{A} = \int \zeta da \underline{y} = \int dy \int \zeta da = \int dy \left\{ \frac{x y^2}{2^3(y^2+z^2)} + \frac{x^3 y^2}{3z^3(y^2+z^2)^2} - \frac{x^3 z^2}{3z^3(y^2+z^2)} \right\}$$

Hierin is een part. integr. ~~Waar~~ te nemen: $\frac{-2y dy}{(y^2+z^2)^2} = d \frac{1}{y^2+z^2}$

$$\text{en: } \frac{x^2}{2^3(y^2+z^2)^2} = \frac{1}{2(y^2+z^2)^2} - \frac{1}{2^3(y^2+z^2)} \quad \text{De wilhoude } \frac{x}{3} \left\{ \int \frac{dy}{z^3} - \frac{y}{2(y^2+z^2)} \right\}$$

behynt font.

Tot het vinden van de vectorpotentiaal.

Vectoren komen door som $\int \frac{2 \cos \varphi (1 + \beta \sin \beta)}{\cos \beta} \cdot \cos \beta d\varphi \cdot \cos \beta \sin \varphi$
 $= \sin^2 \varphi \cdot (1 + \beta \sin \beta)$

Vectorpotentiaal is: dit, gedeeld door $\cos \beta \sin \varphi$ of:

$$\sin \varphi \times \frac{1 + \beta \sin \beta}{\cos \beta}$$

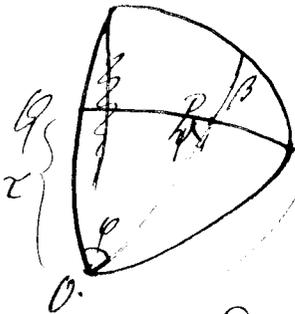
In 't algemeen dus dus ook: kracht van een stroomelement (in een bepaalde richting)

$$\sin \varphi \sin \varphi \sin \kappa \times \frac{1 + \beta \sin \beta}{\cos \beta}$$

Bij wijzen van proef willen we hierin integreren de kracht door een gesloten stroom in overspanning \perp de draadling sas uitgedrukt in punt $P(\beta, \varphi)$ in de β -richting en in de φ -richting. We hebben daartoe te sommeren:

a) De kracht van $\uparrow \downarrow$ H. De noordnaam, waarin P ligt, gaat door O (ziech stroom elementen geven een kracht: $\int dl$ van tek.)

Meridiaan φ

$$\cos \varphi \cdot \frac{1 + \beta \sin \beta}{\cos \beta}$$

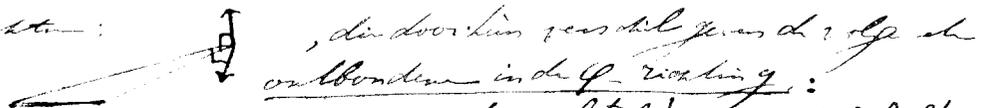
De resultante is in 't meridiaan vlak \perp QP

naar beneden gericht, $\sin = \cos \varphi \cdot \frac{1 + \beta \sin \beta}{\cos \beta} \cdot \frac{1}{\sin \tau}$

Dus ontbonden in β -richting: $\frac{\sin \varphi}{\sin \tau} \cdot \cos \varphi \cdot \frac{1 + \beta \sin \beta}{\cos \beta} = \cos \varphi \cdot \frac{1 + \beta \sin \beta}{\cos \beta}$

ontbonden in φ -richting: $\frac{\cos \varphi}{\sin \tau} \cdot \cos \varphi \cdot \frac{1 + \beta \sin \beta}{\cos \beta} = \sin \beta \sin \varphi \cdot \frac{1 + \beta \sin \beta}{\cos \beta}$

b) De kracht van $\downarrow \uparrow$ H. In het meridiaan vlak komen twee krachten:

die door hun verschil geven de φ -component:

$$-\sin \varphi \cdot \frac{1 + \beta \sin \beta}{\cos \beta} = -\sin \varphi \cdot \frac{2 \sin \beta \cos \beta + \beta (1 + \alpha^2 \beta)}{\cos^3 \beta}$$

en die door hun hoek geven de β -component:

$$-\frac{\cos \varphi}{\sin \alpha} \cdot \frac{1 + \beta \sin \beta}{\cos \beta} = -\cos \varphi \cdot \frac{1 + \beta \sin \beta}{\cos \beta}$$

Totaal ontb. in de β -richting: $-2 \cos \varphi \frac{1 + \beta \sin^2 \beta}{\cos^3 \beta}$

Totaal ontb. in de φ -richting: $-\sin \varphi \frac{\beta + \sin \beta \cos \beta}{\cos^3 \beta}$

En dit is juist ~~de~~ de kracht van een dubbelpunt in den oorsprong volgens de wettingsas.

Maar het tekens van de vectoren hadden we anders moeten nemen; daarop te letten bij de afleiding van 3 en 4 pag. vroeger.

(1)
Van elke boogelement
wel in dien vorm geacht
worden? Kan van een
const. kromming
in elk punt met.

Bewijs de stelling van Lyinin integraal en oppervl.
van een integraal voor een willekeurige gekromde rechte.

$$r^2 ds^2 = A^2 du^2 + B^2 dv^2 + C^2 dw^2 \quad (1)$$

En zijn de coörd. op het oppervl. α en β , en zijn de vectoren dus volgens u, v en w : X, Y, Z .

Projecties van par. ds en $d\beta$ op de coörd. vlakken hebben de inhouden: $(\frac{\partial X}{\partial \alpha} \cdot \frac{\partial X}{\partial \beta} - \frac{\partial X}{\partial \beta} \cdot \frac{\partial X}{\partial \alpha}) d\beta d\alpha$, enz.

Reken nu uit de oppervlakte integraal van:

$$\frac{1}{BC} \left\{ \frac{d(YB)}{dw} - \frac{d(ZC)}{dv} \right\} + \text{analoge termen ande wettigen};$$

Dit geeft:

$$\int \left(\frac{\partial X}{\partial \alpha} \cdot \frac{dw}{d\beta} - \frac{dv}{d\beta} \cdot \frac{dw}{d\alpha} \right) \left\{ \frac{d(YB)}{dw} - \frac{d(ZC)}{dv} \right\} d\beta d\alpha +$$

twee analoge termen.

$$- \frac{d(ZC)}{dv} \left\{ \frac{dv}{d\alpha} \cdot \frac{dw}{d\beta} - \frac{dv}{d\beta} \cdot \frac{dw}{d\alpha} \right\} + \frac{d(ZC)}{dv} \left\{ \frac{dw}{d\alpha} \cdot \frac{dv}{d\beta} - \frac{dw}{d\beta} \cdot \frac{dv}{d\alpha} \right\}$$

$$- \frac{d(ZC)}{dw} \cdot \frac{dw}{d\alpha} \cdot \frac{dw}{d\beta} + \frac{d(ZC)}{dw} \cdot \frac{dw}{d\alpha} \cdot \frac{dw}{d\beta}$$

$$\text{Dit geeft } \int d\beta d\alpha \left\{ \frac{d(ZC)}{d\beta} \cdot \frac{dw}{d\alpha} - \frac{d(ZC)}{d\alpha} \cdot \frac{dw}{d\beta} \right\}$$

Substitueer de eerste term partueel naar β , de tweede naar α , dan komt de ~~lymintegraal~~ vernietigen de supplementaire dubbele integralen elkaar, en er blijft de lymintegraal $\int \dots$ over, dus lang den ontv.

Vectorpot. van element magnet voor ellipt. R_{2n+1} .

Stel het zonn. element van $n-2$ afmetingen $\epsilon \sin^{2n} \alpha \sin^{2n} \varphi$
 Kracht in β -richting:

$$\left\{ \begin{aligned} \text{Vect.potential: } & \cos \varphi \cdot \frac{1}{\sin^{2n} \alpha} \int_0^{2\pi} \sin^{2n} \varphi d\varphi \\ & \cos \varphi \left\{ 1 + \frac{2n \cot \alpha}{\sin^{2n} \alpha} \int_0^{2\pi} \sin^{2n} \varphi d\varphi \right\} = \cos \varphi \times F(\alpha) \end{aligned} \right.$$

~~Kracht in α -richting~~ Geconj. functie:

$$\int_0^{2\pi} \cos \varphi F(\alpha) \cdot \epsilon \sin^{2n} \alpha \sin^{2n} \varphi \cdot \sin \alpha d\varphi =$$

$$= \epsilon \sin^{2n} \alpha F(\alpha) \int_0^{2\pi} \sin^{2n} \varphi \cos \varphi d\varphi = \frac{\epsilon}{2n} \sin^{2n} \alpha F(\alpha) \sin^{2n} \varphi$$

Vectorpotential: $\frac{F(\alpha)}{2n} \cdot \sin \alpha \sin \varphi$.

Zoodat ook hier weer de kracht door een stroomelement kan worden voorgesteld door een volumeproduct.

Vect.pot. voor euh. R_n . Element: $\epsilon r^{n-2} \sin^{n-2} \varphi$.

(ongelukke constantefactor)

Kracht in r -richting: (vect.pot.: $\cos \varphi \cdot r^{(n-1)}$) $\cos \varphi \cdot r^{-n}$

Geconj. functie: $\int_0^{2\pi} \cos \varphi \cdot r^{-n} \cdot \epsilon r^{n-2} \sin^{n-2} \varphi \cdot r d\varphi =$

$$= \frac{\epsilon}{r} \int_0^{2\pi} \sin^{n-2} \varphi \cos \varphi d\varphi = \frac{\epsilon}{r} \sin^{n-1} \varphi$$

Vect.pot.: $\frac{1}{r^{n-1}} \cdot \sin \varphi$
 (Weer een volumeproduct.)

De distributie in Eucl. R_3 voor vectorpot. van stroomelement = stroomelement is een der distributies, die de juist distributie voor een probleem β stroom geven; maar er zijn ook andere mogelijk ~~h.~~ (zie opg. 256)

De ∇ de operatie, die 0 -vect. maakt 1 -vect. of uit 1 -vect. 0 -vect.
 Ω " " " uit 1 -vect. " 2 -vect. " " 2 -vect. 1 -vect.
 Dan is voor Eucl. ruimte: $\Omega^2 1$ -vect. = $\nabla^2 1$ -vect.

Hierin wordt verstaan onder $\nabla(a_i + b_j + c_k)$: i va + j vb + k vc.

Deze stelling kan voor een niet-Eucl. ruimte geen zin hebben, omdat om de operatie ∇ , die op een deel van kaart te worden toegepast, hier niet kunnen niet breiden tot toegepast op een vector.

Voor ellipt. R_3 : Te vinden een vector, alleen afh. van β (niet van φ), en gericht volgens de getransporteerde coördinatierichting (d.w.z. in mer. vlakken zelf dus lokaal makend met veld β), als de elementrichting in coörd. die kan fungeren als vectorpot. van β stroomelement.

$$\text{Kwart. stroomel.} \times \text{oppervl. elem.} =$$

$$= \text{lijniel. v. vectorpot. om oppervl. elem.} =$$

$$= \frac{d}{d\varphi} \{V \cos \varphi \cdot d\alpha\} d\varphi + \frac{d}{d\alpha} \{V \sin \varphi \sin \alpha \cdot d\varphi\} d\alpha.$$

De diff. vgl. in V als functie van α :

$$-V + \frac{d}{d\alpha} \{2V \sin \alpha\} = 1 + \beta \sin \beta. \text{ Ald } V = \frac{4}{\cos^2 \alpha}.$$

$$\text{Dan: } 2 \gamma \frac{1}{2} \alpha \cdot \frac{dy}{d\alpha} = 1 + \sqrt{5} \gamma \beta = 1 + \frac{\beta}{\gamma \alpha} = 1 + \frac{\beta(1 - \gamma^2 \frac{1}{2} \alpha)}{2 \gamma \frac{1}{2} \alpha}$$

$$\gamma \frac{1}{2} \alpha \cdot \frac{dy}{d(\frac{1}{2} \alpha)} = 1 + \frac{\frac{1}{2} \beta}{\gamma \frac{1}{2} \alpha} - \frac{\frac{1}{2} \beta \gamma}{\gamma \frac{1}{2} \alpha}$$

~~Handwritten scribbles and notes.~~

$$\frac{dy}{d(\frac{1}{2} \alpha)} = \coth \frac{1}{2} \alpha + \frac{1}{2} \beta \coth^2 \frac{1}{2} \alpha - \frac{1}{2} \beta$$

$$y = \left\{ -\frac{1}{2} \pi + \frac{1}{2} \alpha \right\} \left\{ \coth \frac{1}{2} \alpha + \frac{1}{2} \beta \right\}$$

$$y = -\frac{1}{2} \beta \left(\coth \frac{1}{2} \alpha + \frac{1}{2} \beta \right); \quad V = -\frac{1}{\cos \frac{1}{2} \alpha} \left\{ \frac{\frac{1}{2} \beta}{\sin \frac{1}{2} \alpha} + \frac{\frac{1}{2} \beta^2}{\cos \frac{1}{2} \alpha} \right\}$$

$$V = -\frac{\beta}{\cos \beta} - \frac{\frac{1}{2} \beta^2}{1 + \sin \beta}$$

Het is onderzocht of deze
 afwijking als V van een
 potentieel is, ook is de L-pot. van de
 twee stroompjes, m.a.w. dan volgt
 de afwijking.

Natuurlijk is
 dat niet het
 reflectie van
 de pot. van de
 stroompjes
 (zie p. 46)

Dit vectorpotentiaal is in de met. Euk.
 ruimte echter niet de graad van
 van de scalarpotentiaal die er in de
 Euklidische is

De B. van en afgeleid...

$$V = -\frac{\beta}{\cos \beta} - \frac{\frac{1}{2} \beta^2}{1 + \sin \beta}$$

In een hyperbolisch of ell. ruimte is de (n-1)-ster in A
 als volgt ~~congruent~~ congruent naar de (n-1)-ster in B over
 te brengen. A P komt in B Q, als B Q ligh
 in het vlak B A P en den zelfden hoek met A B maakt,
 als A P.

Uit deze overbrenging volgt dan direct de omv.
 ting van de vectorpot. van een elem. magnet. in
 de kracht van een stroom element.

De pichen pot. van 2 tynevectoren: zoo hebben we reeds gevonden ~~afgeleide~~
 potentiaal van 2 puntvectors. Zoo kunnen we ook die van ~~R~~ R -vectoren
 afleiden. In de Eukl. ruimte worden al die ~~potent.~~

~~De homogeniteit der ruimte, is in 't geheel
 niet apriori: ze blijft empirisch. Een homogene
 extensiviteit, als extensiviteit zonder meer,
 waar Russell van spreekt, is ouder; ze kon
 apriori best onbestaanbaar zijn. ^{En we kunnen ons}
^{haar best denken als}
^{translatie-extensiviteit.}~~

Zoo min als de contradictie van Russell reden is,
 om de logica te verwerpen, zoo min is de kromme zaak,
 afgeleide van Weierstrass reden om het intuïtieve
 continuum te verwerpen, voor empirische krommen.

~~Dit is het intuïtieve continuum van 2 dimensie,
 dat hier is afgeleid naar de lichte uitdrukkingen
 (die ook wel) constructie; zoodat de zaak van lichte
 de verhouding op 't eenen deel, en de andere
 constructie. De zaak is, dat de kromme
 krommen geheel tusschen de lichte uitdrukkingen
 plaats, en, aan de hand van de Weierstrass
 kromme, maar zoodat men, op 't eenen
 deel, de kromme, kan maken.~~

Dat ten slotte de werkelijke beweging van
 verschillende rationale reële ziele ~~is~~

1) waarvan het inhoudelijke wordt vervangen door een doord
wiskundig symbool.

(Men rekent stilte bij juist allerlei dingen vast,
b.v. dat de zon morgen zal opgaan, en wie weet
wat al niet.) In die bijz. gevallen worden al-
leen dan vast, m.a.w. de zij der hypothese eerst dan
scherp (men weet eerst wat men zegt, al is dat ook
was, deloo), wanneer men het bijz. geval heeft aan-
gegeven door enige entiteiten in betrekking als prima
span mitgang.

Voor een ontkennende praemisse geldt dat
nog relatief, b.v.

als er geen electriciteit is, is er geen magnetisme.

Wat duikt men bij die praemisse? Toch staats

(bij onjuistheid
wordt kan men
niet weten het encaden-
ment in de vraag
laten maar bij een
niet is onduidelijk,
dat het ook encaden-
ment is afgeleid.
al is dat ook niet zinnig

een vast, dat wel blijft, en ten opzichte
van Welk encadement Al geldt, dat, als dat encaden-
ment zonder electriciteit is, dan ook zonder magne-
tisme. Welk encadement dan weer alleen

dan scherp kan stemen tot verstandhouding
tusschen 2 menschen, wanneer men zich opgaat
tot het wiskundig abstract ervan.

M.a.w. het in voren der negatie (negatie m.a.
= a) in de logische algebra bepaalt die logies erst
recht tot toepassing op wiskundig gebouwen.

Waar logisch redeneert, redeneert men er wiskundig
geabstraherde aanschouwingen, volgens geheel
en deel. de algebra der logica is niet dan de algebra
van geheel en deel. En de directe aanschouwing van
geheel en deel geeft de algebra der logica. ~~directe~~
Want haar axioma's zijn niet de directe aanschouwing
geabstraherde

Daarom
 is ook
 combinalie
 bestaan
 Rev. 14. 2. p. 244
 in orde.
 hoe
 breuk
 bij
 het
 gebruik
 van
 het
 princ.
 van
 inductie.

Dit staat vast, redener ik over mijn opvatting,
 dan mag ik mijn formel verstand gebruiken;
 aan de andere kant, mag ik geen van mijn eigen
 fische formules toepassingen om zijn rigoureuze afleiding
 allen om de const. wisk. rigoureuze afleiding.

(Poinc. Rev. 13, 6 p. 834, 2e) dit wordt op
~~ge~~ heven door mijn opvatting.

(Cont. Rev. 14. 2. p. 240) Het is waar, dat
 het getal (het één individu), waaraan ^{voor} alleen de
 vormingsoperatie wordt gegeven (van n op $n+1$), ^{indien de}
 vormingsoperatie tevens een of andere betgovering
 van n op $n+1$ toelaat, met zijn definitie ~~af~~
 het principe van inductie meeslept. Toch blyven
 zoals Poincaré opmerkt, formeel defin.
 en principe v inductie twee ^{verschillende} ~~verschillen~~ dingen.
 De formule eenheid, die Cantor a ~~betreft~~
 kan alleen juist zijn indien ik a priori
 al mijn ~~dingen~~ ^{explicite classificering daarvan naar zijn betrekking} gegeven dacht, en te
~~verder~~ ^{verder} daarvan nu die dingen gij uitbreiden
 die den naam getal zonder ~~betreffende~~
 En werkelijk het is dat de foute suppositie
 van de heel klassenlogica van Russell te zijn.
 Want we moeten ons heel systeem zelf opbrengen
 met eend. getal, inductie, en continuum; en dat
 eenmaal in geschiedenis, heeft Poincaré gelijk.

(om a.w.
 als ~~de~~
 uit ~~van~~
~~reeds~~ ^{reeds} ~~be~~
 stand ~~was~~
 systeem;
 maar als
 ik dat dacht
 als bestaand,
 is daerby het
 princ. v. ind.
 al toegepast.

Wiel kan ik ieder reël getal aanwijzen (met een
eindig aantal getallen of klassen n.l.) door gebruik
te maken van de continuïteits-eigenschap, en daarop
een punt aan te wijzen

Maar ~~dit~~ kan ik werken met de machtigheid van de
keijzer-tallen, door niet te spreken van alle
belijping van alle eindige getallen \mathbb{N} met een eindig
getal b.v. 2, maar van:

Alsdit waar, dat: { als ik kies een willekeurig getal, ^(eindig) kies ik ed by

eender beide pt. 1 en 2 }? Nu: Als dat dan een tweemaal was is
het niet te verwachten dat het even is, of gelijk zijn of verschillend?

~~Wanneer ik nu een willekeurig getal kies, dan is het even of oneven, of geheel of onvolledig.~~
Op die manier moet de getal \mathbb{N} worden opgesplitst in alle groepen
(niet als klassen, maar)

machtigheden worden opgevoerd als proposities,
(die alleen met eindige inductie? - bestaan)
dit t.o.v. klassen ~~aan~~ behouden blijven moet

~~Wanneer ik nu een willekeurig getal kies, dan is het even of oneven, of geheel of onvolledig.~~
~~Op die manier moet de getal \mathbb{N} worden opgesplitst in alle groepen~~
~~(niet als klassen, maar)~~
~~machtigheden worden opgevoerd als proposities,~~
~~(die alleen met eindige inductie? - bestaan)~~
~~dit t.o.v. klassen aan behouden blijven moet~~

(De machtigheid van alle groepen niet ω is natuurlijk
2°; omdat ik van alle eindige getal heb te kiezen ten jaer
ten jaer 2 n.l. al of niet tot de groep behoort)

Dat de willekeurigheid van de keuze niet meer, dan de willekeurigheid volgt uit hieruit, dat je wilt, dat je van
0 niet direct op een punt van de reële lijn, met een grootte nemen ook, kan opringen!

Tuusschen nu dat t. als ik een eindig getal heb, kies ik 1 of 2
by is een begin der propositie, die alleen zin kan hebben in een af
ander mathematisch systeem! (welk systeem, kan ik dan in 1 of
2 middelen laten; by de onderhavige prop. gaat het, door het int. contin. te
nemen, en een punt daarop aan te wijzen, op die manier, als n.l. het systeem
van de prop. is - is het bekende systeem der \mathbb{R} uitkomstbaar, gelijk of
verschillend is; is de prop. mogelijk, dan is \mathbb{R} de versie die ik
momenteel benadert, kwalitatief
d.l. \mathbb{R} heb het cont. nood; kan niet zijn: ik kies ω maal 1 of 2, wat de
instructie inductie is alleen voor gelijk de groep, niet voor verschillende groepen)

(1) misschien is er
een math. systeem
te vinden, en dan
is het onmogelijk
(2) by cont. aanwijzen
van een punt, die
van het getal of van
het systeem, kan
geen punt van het
systeem zijn

~~Handwritten scribbles in the top left corner.~~

~~Handwritten text, heavily crossed out with a large X pattern.~~

~~Handwritten text, heavily crossed out with a large X pattern.~~

Alles dat het continuum is intuïtief, want ik
en punt bereikt, my niet om de denkweg met
de ook de rationale schaal als op de ginderen denken
in op de schaal. Maar ik denk dat het niet of in een
ik kan de schaal denken, dat is de manier, en de schaal
my gaat de ginderen my afspiegelen; en ook in de
de schaal denken.

Je zou zeggen: het cont. is intuïtief en
de rationale getallen zijn afleiden dus intuïtief,
dus ook het continuum met een rationale schaal
erop. Ja juist, maar als ik een punt op
het continuum aanwijs, kan ik niet zeggen of
het tot de schaal behoort.

Want vooral stelle men zich niet voor, dat
bij het benaderen van de twintigste decimaal
van het op het int. cont. aangegeven punt, de
rationale schaal er reeds op aangehouden staat
of zoo (dan zoude natuurlijk de rationale
punten ook zijn uit te vinden); maar dat
kunnen we ons niet intuïtief voorstellen. Men
we denken ons een physico. int. principe van
benadering, door b.v. te zoeken de verhouding der
massa's in de uitkinderen, opdat in het 1e kind
punt evenwicht zij (want lig ik in elk der uit-
kinderen één mespunt, dan in 7 een 1 en 7 ander
3, dan in 7 een 3 7 ander 5 of in 7 een 1 en
7 ander 7 enz.: zoo benader ik, verkerd met
ghele getallen, wat moet)

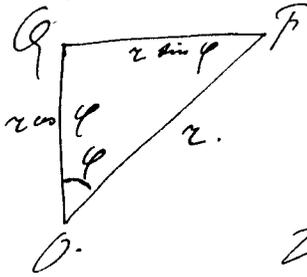
Bij een mis begrip (of) dat ik van alle andere om mij te verstaan
aan een enkel punt, niet van in
opmerking te zijn, en in mijn systeem, dat is hetgeen
opmerking te zijn, en in mijn systeem, dat is hetgeen

Cant. Princ. p. 33) „On est obligé de postuler,
par des axiomes spéciaux, l'existence de la somme
et du produit logiques ainsi définis pour toute une
classe de relations. „Maar hoe weet je dat dan?“
postuleren, en je zegt dat het is een ding, je tot
dat postulaat heeft je anders. ~~Er is een~~ ~~geleiding~~
~~van een systeem~~

De axioma's van Euclides zijn evident: voor het zelf
opgebouwd systeem, dat is al was, en dat de beweging
de vaste lichamen was. Dat men later bleef dat
wij dat systeem, die groep, kunnen op te bouwen,
zoodat er andere analogen groepen logisch mogelijke
bijeen, is iets toevalligs. Wij hebben volledig als
een - en ondeelbaar de ruimte - intuïtie: zoo weten,
dat wij haar mogen gebruiken als eenheid tot
opbouw van andere systemen, die daer ook
logisch mogelijk zijn. Dat de ruimte kan worden
opgebouwd uit andere ~~de~~ intuïtie is een paar toevallig
verschijnsel, zoo goed als dat je ~~met~~ koolen
kan maken uit kool en lucht. (en daer is het toch
eigelijk wat anders, dat andere koolen resp. die andere
ruimte.)

Het vast leggen van alle eendige geballe
door eendige definitie, wat Russell doet, is
niet bijzonder, en analoog aan het in stellen
van Cantor.

In hyperbolische maatbepaling.

Absoluut oppervl.

$$x^2 + y^2 + z^2 - 4k^2 t^2 = 0.$$

Voor $z = z \cos \varphi$ absoluut kegelomk.

$$x^2 + y^2 - (4k^2 \sin^2 \varphi) z^2 = 0.$$

Hyperb. lengte van QP : $\int \frac{2k}{i} \text{ by } \frac{i r \sin \varphi}{\sqrt{4k^2 - r^2 \cos^2 \varphi}}$
 of $\frac{2k}{i} \text{ by } \sin \frac{i r \sin \varphi}{\sqrt{4k^2 - r^2 \cos^2 \varphi}}$

In het vlak door $Q \perp OQ$ sluit men een middelpunt,

hoek in Q van dat een boogje bij P in van: $\int \frac{2k}{\sqrt{4k^2 - r^2}} \frac{r \sin \varphi dr}{i}$

Hyperb. Elliptische lengte van OP : $\frac{2k}{i} \text{ by } \sin \frac{i r}{\sqrt{4k^2 - r^2}} \sqrt{\frac{2k}{2k - r^2} \frac{\sin \frac{i r}{2k}}{i}}$

Verder: $ds_{OP} = 2k \frac{dr}{\sqrt{4k^2 - r^2}}$

En in het vlak van T en Q sluit men middelpunt,
 hoek in O van dat een boogje bij T in van:

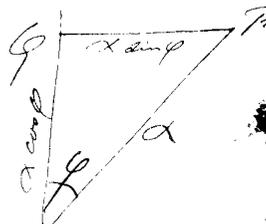
$$2k \frac{r dr}{\sqrt{4k^2 - r^2}}$$

Het eenvoudigst geven we de coördinaten in de
ell. of hyperb. ruimte t.o.v. den oorsprong door
den ell. of hyperb. afstand en de sferische coörd.
van de verbindingslijn.

De afstanden op den bol om O met niet. Eucl.
straal α zijn dan die op een gewonen Euclidischen
bol met straal $\sin \frac{\alpha}{2R}$ resp. $\frac{\alpha}{2R}$.

De Diff. Vgl. van Laplace
in elliptische coördinaten

$c = k \sin \varphi$
 Pluk lijn = $2k \sin \varphi$
 of $k = \frac{c}{2 \sin \varphi}$

of $k = \frac{c}{2 \sin \varphi}$
 $x^2 + y^2 + z^2 + 4k^2 \sin^2 \varphi = 0$

0. Voor $z = a \cos \varphi$ absolute bijdrake:
 $x^2 + y^2 + (4k^2 + a^2 \cos^2 \varphi) z^2 = 0$

Elliptische lengte van $Q P$: $\int_0^{\alpha} \sin \varphi \frac{d\varphi}{\sqrt{a^2 \sin^2 \varphi + 4k^2 + a^2 \cos^2 \varphi}}$ of $\int_0^{\alpha} \frac{a \sin \varphi d\varphi}{\sqrt{a^2 + 4k^2}}$
 In het vlak door Q en P staat nu een middelenvlak in Q

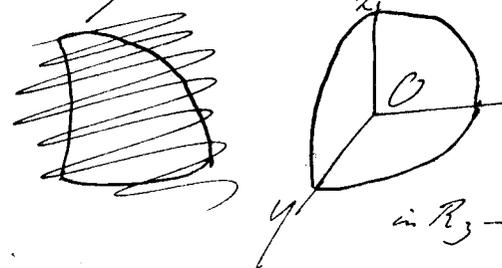
van d en Q op P in van: $\frac{a \sin \varphi d\varphi}{\sqrt{a^2 + 4k^2}}$ { stemmen van den straal van een hyperbolus van afbeelding $2k$ dan loopt in een factor $2k$ bij }
 Elliptische lengte van $P T$: $\int_0^{\alpha} \frac{a}{\sqrt{a^2 + 4k^2}}$

Opmerking als boven. Dus de $(O P)$ wordt: $\frac{2k}{\sqrt{a^2 + 4k^2}} d\alpha$

En in het vlak van tekening staat een middelenvlak te lood op O van d en Q op P in van: $\frac{a d\varphi}{\sqrt{a^2 + 4k^2}}$ { Opmerking als boven }

Op de hyperbolus met straal $2k$ kon hier telkens een factor $2k$ in den noemer.
 $\frac{dV}{d\alpha} = \frac{\sqrt{a^2 + 4k^2}}{a \sin \varphi}$
 $\frac{dV}{d\alpha} = \frac{a^2 + 4k^2}{2k}$
 $\frac{dV}{d\varphi} = \frac{\sqrt{a^2 + 4k^2}}{a}$

Dit blijft direct ook aldus: Laat het boloppervlak in R_4 wankelen om Q , dan beschrijft elke punt een cirkel met als straal $\frac{a}{2 \sin \varphi}$ loodr. afstand in R_3 van tot het vlak $Q O z$ d. i. $\sin \alpha$

Krachtbevoeren naar buiten in de α -richting.

$$\left(\text{mit: } dI dp \cdot \frac{\partial V}{\partial \alpha} \cdot \frac{\alpha^2 \sin \varphi}{2k} \right)$$

$$d\alpha dI dp \cdot \frac{\partial^2 V}{\partial \alpha^2} \cdot \frac{\alpha^2 \sin \varphi}{2k}$$

$$+ d\alpha dI dp \cdot \frac{\partial V}{\partial \alpha} \cdot \frac{\alpha \sin \varphi}{k}$$

Krachtbevoeren naar buiten in de I -richting

$$\left(\text{mit: } dp d\alpha \cdot \frac{\partial V}{\partial I} \cdot \frac{2k}{\sin \varphi (\alpha^2 + 4k^2)} \right)$$

$$d\alpha dI dp \cdot \frac{\partial^2 V}{\partial I^2} \cdot \frac{2k}{\sin \varphi (\alpha^2 + 4k^2)}$$

Krachtbevoeren naar buiten in de φ -richting

$$\left(\text{mit: } d\alpha dI \cdot \frac{\partial V}{\partial \varphi} \cdot \frac{2k \sin \varphi}{\alpha^2 + 4k^2} \right)$$

$$d\alpha dI dp \cdot \frac{\partial^2 V}{\partial \varphi^2} \cdot \frac{2k \sin \varphi}{\alpha^2 + 4k^2}$$

$$+ d\alpha dI dp \cdot \frac{\partial V}{\partial \varphi} \cdot \frac{2k \cos \varphi}{\alpha^2 + 4k^2}$$

Differentiaalvergelijking voor I constant:

$$\alpha \frac{\partial^2 (\alpha k^2)}{\partial \alpha^2} + \frac{4k^2}{\alpha^2 + 4k^2} \cdot \frac{1}{\sin \varphi} \cdot \frac{d}{d\varphi} \left(\sin \varphi \frac{\partial V}{\partial \varphi} \right) = 0.$$

waarmee de vergelijking voor de hoek φ overgenomen wordt, door een factor $\frac{4k^2}{\alpha^2 + 4k^2} = 1$ te stellen

Aan deze vergelijking voldoet:

$$V = \cot \alpha \quad \text{ell.} \quad V = \frac{1}{\alpha}$$

$$V = \cos \varphi \left\{ 1 + \cot^2 \alpha \right\} \quad \text{ell.} \quad V = \cos \varphi \left\{ 1 + \frac{4k^2}{\alpha^2} \right\}$$

Deze formules: $V = \cos \varphi \csc^2 \alpha$ ~~elk~~

~~en de andere formules van de potentiaaltheorie~~

~~de elliptische functies~~ heeft als agens een dubbelpunt en een magnetische schaal in het poolvlak daarvan, met maximumtekten in het verlengde van de magneten en van het dubbelpunt.

1
 Die singulariteiten, die wij met onze algebraïsche krommen krijgen
 te wijzen, hoe eelst wij die in hunne natuur met ons in beide
 twee le bouwen kunnen benaderen. (Althans niet die het absolute eenvoudigst punt is.)
 (wel open bijkomst) gebied men
 willen we het algemeen laten gelden, m.a.w. de inductie te passeren,
 dan staat het nu direct tegen singulariteiten.

Bij de algemeen bepalingen distict. met zijn vanden affel. in
 stit. Eukl. moet op analoge wijze als in distict pot. theorie
 de stelling van Green worden gebruikt.

Men bedenke, dat in R_n een V_p en een V_q twee producten
 hebben: een V_{p+q} (of als $p+q > n$: V_{2n-p-q})
 en een V_{n-p+q} (of als $n-p+q > n$: V_{n+p-q})

Bij de stelling van Green wordt gewerkt met $\int V V$ of
 voor een 'V'. dit nu eerst te veranderen voor een 'V'.

Moet ik hier mischien met het ω_n werken? M.a.w. met
~~het~~ product van die normaal (met V_p en V_{n-p}), die
 in hoofdzaak heeft te lagen product R_h ~~?~~?

Waarschijnlijk niet, want het ω_n is niet het prod. van 2
 planivectoren, maar van l_n - en planivector.

Hoe werkt de mistkruis op het ontbreken van? Als
 een riekelyk idee fixe, waaraan men veel menschen by den
 Man ook dat gericht van den arbeid is eevydyg, want by
 niet als zinnig leven dat van ons menschen in zijn vlyen tyd, en
 niet met den vlyen van den arbeid, die dreyft tot het
 zich opsluiten in een idee fixe (waar dan tege een wakke
 plek van het bestaan juist redus wordt.)

1) op inderhaast Dit het feit dat we met "alle eindsyfstellen" ⁽¹⁾ ~~alle eindsyfstellen~~ werken met de taal en kan volgt dat we impliciet al het werk der mathem. logica gedaan hebben, n. l. werken met in eenheden afgegrensd gedefinieerde axioma's, waar niets oneindigs meer in voor komt.

De hyperb. meetk. is de meetk. op de bol van de punten met zwaartez. roostermaal van uit de oorsprong.

Het volgt uit de afbeelding op Eucl. ruimte, dat hoort de hyp. R_2 es dooreel vector des tr. Raads rot. en dir. met eindsyfe energie zijn, als ji wilt. In hogere hyp. ruimte echter zijn ze er niet!

Heb een ^m element A en rot in elk punt ⁿ een ⁿ element B, dan komt een ^{m+n} element, waarna de begrenzing bestaat uit 1. alle elementen B, opgericht in de begrenzing van A. (aan een ^(m+n-1) ruimte) 2. de ^(m+n-1) ruimte, waarin men kan voortgaan in en de richting van A of langs een begrenzing van een der B's.

De beide lijn-afgeleiden van een Eucl. dist. (en dus ook de 2 soorten ^{hyperb.} dist. tr., die b. in een sferische ruimte duidelijk niet komen) door vectoren met negatieve (of aantal $> n$) dimensies aan de hand.

Kunnen de draaiingen van het plan dus tot
 niet het gevolg zijn van de geleidelijke om-
 keering der coördinaten bij rondgang ^{aan}
 de grond?

De determinanteninhoudsformule van het
 Simplex, d. w. z. de verbanding van de
 vectoren (de volgorde der hoekpunten) v. h.
 Simplex tot den vector $X_1, X_2, X_3, \dots, X_n, 0$.
 (als 1 2 3 ... n de volgorde der coördinaten
 in de determinantenformule is.)

De „Eendrachtmaking“ der hyperbolische methode
 van Hilbert en Schur gaat voor het platte
 vlak juist; omdat de Tweedegradsbeving
 hier homofon is met de ^(isodimensionaal) eerste
 (cirkel met rechte lijn) dus de projectie juist op
 bijt en analoge rol speelt. Maar dat
 gaat voor hoogen ^{rechten} niet te meer.

Wie heeft bedrogen — op zichzelf — leide
 minder van het centrum af, dan ^{kracht (omhoog)} natuur.
 Wie heeft bedrogen — op zichzelf.

Je komt voortuit in de wereld:
 1° door de rol van valsheid, kliché en vlieg
 2° door de rol van naive royale eerlijkheid.
 (die intelligen allen kan worden gebragt door
 een goed. algemeen valsheid, die men allen
 kan bestaan door een domme valsheid op
 zichzelf.)

Het jong. Grooten de Eendrachtmaking
 En ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~
 de ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~
 niet te meer bij
 Men ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~
 in alle ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~
 voor ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~
 dingend. Men is er met ~~...~~

11.11.11
 11.11.11

11.11.11

De Unversiteit dient de best te ^{naar henzelf} ~~zijn~~
 te zijn de wetenschap en haar doel voor
 de mensheid.

Ervoor
 gebede
 de voorwaarde
 van minimum
 energie.

aan aan v.d. veldingsschap de hyperbolische
 minn. Voor enige energie zou ook nog in
 uitrandingsovereenkomst kleinigheden van het
 boloppervlak de potentiaal anders dan 0 kunnen
 zijn. Maar neem we die functie D , dan gaat
 ook voor de D -functie door de stelling der
 pot.-functies, dat er geen mogelijk is
 met negatieve divergentie.

En die een mogelijke D -functie voorgewezen
 veld voor waarden van ~~potentiaal~~ U etc. in die. Blijft
 dan achteraf toch een met de veldingenschap
 te zijn.

Men beweert niet te leren in het dagel. leven;
 daar staat er.

Tot de vermitselking van jezelf door
 rechtlijnige daden, hoort het lichtstraling
 postulen van gewonten in de natuur (en wel
 dan in zijn attentie tot die dingen van de natuur
 te beperken), en toekennen aan die gewonten
 van wetten volgens je eigen vermitselking
 (evenlichtvoorwaarde, mechanische verklaring),
 om te op grond van die wetten te kunnen
 bespreken of behandelen.

die, dan je
 te wilt zien
 es natuurlijk
 zijn

H. van der Meulen
 in een stuk waarin
 een held vooruitzicht,
 wat niets is dan een
 die een stuk zijn studee;
 zoo rijk, ed. menscheit
 redding, te bevest in
 de wetten om dat te
 ontdekken dat zijn te
 enige deucht te zijn

De functies der natuur voortdurend en allen
waars en dat is minna menschen, vrom kely king

Maar dat kan bewezen met onze ege scheping;
de "analytische" functies, is ^{verader} physisch zonder
waarden.

Dats my merken, dat in de natuur in 'ouderij
kleine de continuïteit met $\frac{dy}{dx}$, doet is
mit toe. Om verandering is nu eenmaal,
ons geen plotselinge sprongen te kunnen
denken, maar continue sequente van veran-
dering en dimensie. Levens punten zonder
verandering. De oerend klein dultjes geven
my $\frac{dy}{dx}$ (toe) men op nieuw klein afmetingen
de continue verloop.

En axiomatic system is een wiskundig
systeem van combinatoriek. Men kan
intuïtieve mathematische systeem is veel
eenvoudiger.

(Hilbert Verh. d. V. § 3) Het bestaan van
het 3de punt moet toe eenal my
worden bewezen.

Er is een bewegingsgroep der rational
punten: neem maar die lineaire bewegings-
transformaties, die reële coëfficiënten hebben

Beschouw de moleculairhypothese als
middel om uit met verbonden relaties door
de wet der grooth getalle. eenvoudige af te
leiden.

In mijn ...
 alle ...
 ...
 ...

In het betoog van het krachtveld der hyperbolische ruimte ontbreekt een schakel, n.l.:

Heeft een Rot. de veld-eigenenschap, dan heeft ook haar $\int \nabla \cdot T_2(z)$ de veld-eigenenschap. Immers anders kon het door de rotatie een duidelijk bepaalde veld, wel iets anders zijn dan $\int \nabla \cdot T_2(z)$, die er door een inwendige bolfunctie van zou verschillen.

[Handwritten scribbles in a circle]

Waarom schakel is waarschijnlijk te licht, aan te vullen (zie 4e pag. verder).

~~Want een inwendige bolfunctie heeft een schijnlyk steeds minuscule energie. En een veld heeft eenzijdig energie. Het is te denken dat de energie als een veld voorwaarts naar ons 3-stellige alle kracht betrekkingen van lagere orde dan 2~~

Om de consequentie van rot. en div. voor de inn. balf der Euclidische ruimte te ontdekken, wordt er het best gesproken als limiet van een hyperbolische.

Was c met de 2 vloer experimenten van de
 om die c moet komen hier of of hetten met
 op de vloer van de vloer in de vloer. 906 sloepel
 van het gat met wat ik groot was 906 sloepel
 poverde die alle van de vloer van de vloer. 906
 de vloer, de vloer, die vloer, die vloer, die vloer
 en met van de vloer, die vloer, die vloer, die vloer
 en met van de vloer, die vloer, die vloer, die vloer

is af (door de math. inductie, die in ons is).
 Het bewijs (Cartes Begruining § 16 D) spreekt
 van afpe (inductie) fund. rekken: die alle hebben
 gvoelementen, & die ook tot T looren (§ 15, c)
 bij bewijs at allen: de afpe T kan niet door een
 afpe fund. rekken worden voorgesteld.
 Maar T is niet af, de bewijzen van dus over
 mit. afpe fund. rekken naech looren, maar
 die kennen wij niet, die staan buiten onze
 vermiterting.

~~In twijfel kan ik mij T afdenken, als ik de
 probat. bewijszaak voorgaats, dat ik een
 getal met T kan benadren, door acteren.
 volgens zijn daten van rekken naar links toe
 bepaalt, de weten wat het dal twijfel 1 en E₀,
 de twijfel E₀ en de E₀ van de machtigheid der E-gtallen
 zo krijg ik ~~acteren~~ acteren volgens T beadinge.
 Vermin.~~

Maar nu is der T niet men loopen gevonden,
 en jaat ook haan machtigheidsbewijs niet
 meer door.

Wij hebben in twijfel het "reken eingeke" van enige
 getallen in de simpelste ^{conditio} rechte, een
 "de" met "of ad in den by d."

Ik kan de punten v. h. continuum niet als gewoon
definieren, want het zijn maar enkele bepaalden
die ik zoo kan krijgen. (want er zijn dus ook nog alle bij
en bepaalden, met oppervlakte)

De mengmathematische werket in coörd. en coëff. met
intuïtieve continua, is dus de zuiver intuïtieve
grond voor de meetkunde.

Bewijs, dat elke ^{reële} telverv. v. h. cont. is op aftel-
baar, op v. d. machtheid C. Wat ik opbouw is
aftelbaar. Ja ik zie het continuum algemeen in
segmenten van niet en niet, dan moet ik een van
die segmenten uitslepen, b. v. A, opbouwen. B is dan
de rest. Hebben A en B beide een inhoud, dan heb-
ben de machtheid C. Maar heeft A een inhoud op
1° gewal. A is looppunt gereduceerd opgebouwd. Dan heb-
ben B de machtheid \aleph_0 of B, naarmate er geen of wel
inhoud hebben. (of naarmate er geen of wel
inhoud hebben) \aleph_0 is inderdaad dicht (opgebouwd). Dan is ook B
inderdaad dicht. Wat inhoud heeft, is ook van machtheid C.
Maar scheppen inhoud heeft, ~~kan~~ is als A van machtheid
 \aleph_0 , maar als B van machtheid C. (Zoumen ~~aan~~ B zijn
de ~~segmenten~~, die segmenten, die eerst bij de w. de
decimaal gemaakt worden bij opbouw van de
rationale schaal; al zijn dus die segmenten de
punten, hun machtheid blijft C; tenzij al aan A
alleen die segmenten komen, die ~~aan~~ bij een eindige
decimaal trap worden afgerond.)

Zakusfen kan ik, het op verschillende manier opvatten.
Wat ik in 't bovenstaande op: A zijn de segmenten,
die bij een eindige decimaal bereikt worden; B zijn de segmenten
die bij een ~~andere~~ oneindige decimaal, niet bereikt (al een positieve
term gekomen) worden. Zoumen ~~aan~~ die tweevouding van de oneindige
decimaal is het postulaat voor C. Maar de pht, die bij oneindig
die, "niet bereikt" of, "niet bereikt" worden zijn derzelfde. En ik kan
ze bij postulaat even goed bij A vragen. En dan wordt
B van machtheid \aleph_0 of B (naarmate ik het gewone punt van de segment
bij B tel of niet.)

Wachten in het continuum met zijn inhoud en punten
ik niet mogelijk ook bouwen in de w. zijn de kardinaal
die ik ook niet inderdaad kan ordenen. Maar die is het punt
niet; want er is inderdaad een laatste punt van de w. kan
het eindig aantal, de machtheid \aleph_0 of B, die niet
teel C.

[Cantor in zijn afleiding van: machtheid ont. = 2^{\aleph_0} vergeet, dat je niet alle rationale getallen mag afrekken van alle reële g. Tallen. Het zijn ongelijksoortige dingen: de eerste boundigheid, de laatste zijn haarm in de natuur. Er is dus een, waarvan ik vonds vermet. der machtheid bij de groep der rationale getallen plus iets nog veel een alle rationale getallen mag op tellen zonder verandering der machtheid: in dien zin kan ik niet met een machtheid van ont. denken.]

[Dat een rechtmatig woord. atiaal niet in elke Mannigfaltigheid mogelijk is, blykt b.v. uit Minding M.A. 55.]

(Poincaré Enseign. 16 p. 270) de optelling is niet te definiëren, wel de afbrekking optelling Hilbert klaagt (Eus. 7 p. 90) over de paradoxen gevolgen van Frege's opvatting van zelfdenkendheid (die overigen op een regulierheidsvervalst van ons niet bealy lozen). Hij zegt: de logica is zeker nog niet een genog. De fout hiervan is: de logica moet weten op de reële kanten; in toon, gheend.

(ib. p. 92) De definitie van = werkt niet gelijk herovername als de gewone begelijding van een formule met = is. Het is dus inder.

Van het bewijs van de prop. grondtally is noodig op het ex. Arch. (Klein, Een eerste verhaling der Lob. Pr.) of de axioma's der congruentie (Scher, M.A. 56); men in elk geval een van beiden. (Wilhelm Feys.)

~~De definitie van = werkt niet gelijk herovername als de gewone begelijding van een formule met = is. Het is dus inder. Van het bewijs van de prop. grondtally is noodig op het ex. Arch. (Klein, Een eerste verhaling der Lob. Pr.) of de axioma's der congruentie (Scher, M.A. 56); men in elk geval een van beiden. (Wilhelm Feys.)~~

de making, 3 maal achtereen, vertegenwoordigt een Frans
 formatie met de groep. De reële groep kan door ophaling van de
 macht nog iets worden voortgezet; als mijn knie is in Frankrijk,
 om er meer te werken, gebruiken we de continue eindige
 groep, d.i. de opstelling.

De groep met w is discontinu, onvolledig, omdat w niet naar de groep
 nog op allerlei andere manieren worden laat. Men bouwt de
 groep op; door een willek. element 1 te stellen; 2 het halve maal;
 3 van 2 enz.

~~Bestaat een de een dim. continue groep, dan is dit, als we het gebied~~
~~de 2 opvolgende constanten voor de opvolgende transformaties~~
~~indien constant. De opstelgroep is de een-eindige groep. Daar om een~~
~~menendige groep; waar de inf. transform. een macht zijn~~ ~~gaat om in~~
 dan heeft die onafgebroken groep de vorm: $g^{\alpha} g^{\beta} g^{\gamma}$ ~~inf.~~ $g^{\alpha} g^{\beta} g^{\gamma}$
 in a.w. het gebied \rightarrow heeft een eindige groep, die identiek is met
 het gebied wegschijft. Zoo is b.v. de groep $E_3(e^2 - 6)$. ~~Waarom is~~
 ook wel een ~~schakel~~ te construeren, maar onder de opstel-
 groups verstaan we die van het aan bereik zijden open constructies
 gebul in verband, dat de een-eindige groep.

Letten zijn gebaat. Definieren wij de groep afgehoort ook met. ~~De~~ De wiskunde kent
 niet ook de grond. ~~van~~ ~~de~~ ~~afgehoort~~ ~~Objecten~~, dan de zelf opgebouwd; en de definitie mag allen ~~zijn~~
 van ~~aan~~ ~~afgehoort~~ ~~waarna~~ ~~de~~ ~~intrinsic~~ ~~op~~ ~~beleid~~ ~~men~~ ~~naght~~ ~~naek~~ ~~word~~ ~~Voor~~
~~Waarom~~ ~~is~~ ~~de~~ ~~intrinsic~~ ~~op~~ ~~beleid~~ ~~men~~ ~~naght~~ ~~naek~~ ~~word~~ ~~Voor~~
 bouw afgehoort.

Schamplis Prinses p. 13 St. II.

Alle aangegeven reële getallen zijn ophalbaar onaf.
 Als dat menier om de praktische onnutbare getallen op het
 cont. in te voeren, is mis schien alder, steunend op het int. cont.
 Er zijn allerlei stellingen opbeelden van C in verband, die we kennen,
 en ~~men~~ ~~is~~ ~~aan~~ ~~de~~ ~~voor~~ ~~een~~ ~~stelt~~ ~~van~~ ~~C ~~een~~ ~~een~~ ~~duidelijk~~ ~~zijn~~
 en nu zien we direct, dat aan elk punt van C overeen komt van
 de afbeelding moet beantwoorden. (v. op f. 100)~~

Zoo ligt het met een schakel, dat is het teken σ , ~~missen~~
 teken definiëren, d.i. een punt op C beantwoorden laten.

Wij als door een
 afgehoort in
 de afgehoort
 de afgehoort
 de afgehoort
 de afgehoort

De wiskunde systemen ~~van~~ ~~werkingen~~ ~~van~~ ~~onver~~ ~~naek~~ ~~beiden~~, daarvan
 herinneren we ons die volkomen exacte; in tegenstelling met de onduidelijke
 in werkingen van de buitenwereld op ons.

Twee zaken van iets met
 belang, o.v. om wilke
 eenig, dat alle twee
 te het systeem, gebouwd uit met
 terugpaas, met en het
 met zelf

Als men een combinatie van zaken bij defin. door
 een nieuw teken vervangt (in de logische), kan
 men ook met zo goed $1+1+1 = 3$ stellen en dat
 is een veel primitief, dus geschikt symbool, als die
 [van Peano.]

De reële ruimte is intuïtief, maar de mathematische
 ruimte, die ook intuïtief is, is opgebouwd uit de unidi-
 mensionalen bij distributie.

(dus van Pean kan allen spreken van alle t.o.v. de reeds
 machtheid in gewone in infeerste eenheid, en zoo komt men voort boven
 (want in de defn. daarvan komt "alle voor")
 een aftelbaar rek: men kan er een lijst van
 maken. Want verschillende dingen kan ik maar een eendij
 [aantal nemen]

Aftelbaar ont-
 ring is mijn eenig
 middel tot in
 dichtheid van
 Van het aant. kan
 ik ook alle andere
 (gemeenschappelijk)
 (nummer 1 dan tot
 mijn best. een eendij
 aantal zaken en af-
 telbaar aantal in (een)
 en gezamenlijk kan ik
 allen werken met
 "een willekeurig
 punt" en van.

~~Het is niet mogelijk om te spreken van alle dingen
 die er zijn, want dat is onmogelijk. Het is niet
 mogelijk om te spreken van alle dingen die er zijn,
 want dat is onmogelijk. Het is niet mogelijk om te
 spreken van alle dingen die er zijn, want dat is
 onmogelijk. Het is niet mogelijk om te spreken van
 alle dingen die er zijn, want dat is onmogelijk.
 Het is niet mogelijk om te spreken van alle dingen
 die er zijn, want dat is onmogelijk. Het is niet
 mogelijk om te spreken van alle dingen die er zijn,
 want dat is onmogelijk. Het is niet mogelijk om te
 spreken van alle dingen die er zijn, want dat is
 onmogelijk. Het is niet mogelijk om te spreken van
 alle dingen die er zijn, want dat is onmogelijk.~~

Al kan ik me nog niet een materiele operatie
 denken, die de "functie" x in x^2 overvoert, ik
 kan een indispensable free transformatie frey's v. b. ont-
 nemen zoo opstellen.

~~Deze willekeurig gekozen punten (A, B, C, D, E, F, G, H, I, J, K, L, M, N, O, P, Q, R, S, T, U, V, W, X, Y, Z) zijn in de rechte lijn, van links naar rechts, geplaatst. De afstanden tussen deze punten zijn verschillend. De afstand tussen A en B is 1, tussen B en C is 2, tussen C en D is 3, tussen D en E is 4, tussen E en F is 5, tussen F en G is 6, tussen G en H is 7, tussen H en I is 8, tussen I en J is 9, tussen J en K is 10, tussen K en L is 11, tussen L en M is 12, tussen M en N is 13, tussen N en O is 14, tussen O en P is 15, tussen P en Q is 16, tussen Q en R is 17, tussen R en S is 18, tussen S en T is 19, tussen T en U is 20, tussen U en V is 21, tussen V en W is 22, tussen W en X is 23, tussen X en Y is 24, tussen Y en Z is 25.~~

Ook Lobatch. en Bolyai behyven bij de meetkunde van den bol niet te staan, niet van pl. vlakken v. lgn

(Cantor) Je ontdekt de intuïtie? En toch zeg je dat de 4-geom. rekenk. v. Padoa derhalve is als de rekenk. v. Russell; wat is dan derhalve dat je toch voelt?

~~7+5=12~~ ~~wilt zeggen: 7+5=12~~ ~~7+5=10+2~~

(Cantor p. 54) Dans l'ordre nous avons pas eu l'occasion de distinguer les nombres finis et infinis. Alas ~~en zoudt onder verhouding getallen waren (d.w.z. koudt voorproeven?)~~

En opbouw abstr. in "orde", dus Frolo Cont. p. 61
is de ordinaal theorie vóór de cardinaal theorie.

Conturat neemt eigenlyk als entiteit, vager
fysische dingen, en bouwt ^(dij lefghend, axiomatisch en dan) een
logisch systeem: dan vind je het getal
door abstractie, als nieuwe entity.

Maar ik bouw het getal op, als eerste
opbouw: heb ik er 3, dat noem ik drie.
(moment van mijn bouwen) dan is het getal
dat primair ^{En in andere lessen kan ik dan zeggen dat zij met mijn primair getal 3 overeenkomt}

(1) dan heb ik
afgeteld een
3 second.

De mathem. logica is te verklaren als de
domme waar meningen van een persoon A, die
B, die raief wil te bouwen, galeslaak.
^(die zelf niet kan bouwen men)

(2) <sup>(Cont bij
reële fysieke
klassen, b.v.
de menschen en
hun neuzen)</sup>

Twee equivalente klassen; als de klassen gegeven
zijn, hoe maak ik uit of de biniiforme relatie bestaat?
Ik kan soms inmaken dat hij bestaat als hij
in mijn systeem gegeven is, maar ^{(zomaar als die klassen niet geteld zijn) is niet uitmaken}
bestaat. En zijn bekende klassen m. a. w., die nog
niet geteld zijn, b.v. de aantallen 2. Lijven op de
Wolfs-oppervl. ^(biniiforme) En ~~ind~~ ^{zoon} relatie
niet gegeven, dan is de abstr., waarop wij haar zelf
heffen voor eenige getallen het tellen, d. w. z. een en of
reus, en later concept. met 1, dan de reël tellen, maar bij
het eerst afgeroom getal zetten 2, een.

Opg. abstr. meth., dat aan reken. meth. bij problemen

Het is duidelijk
 dat de relatie, die men in
 de bouw in het algemeen

vier punten voldoen, dan mist ik vooraf nog
 niet eens, of ik een enkel of oneindig getal zou
 krijgen, maar ik kom er op een of twee manieren
 bij, en telkens (door een voor een door een
 factor te delen), heb ik gemerkt, dat daaraan 4
 wortels voldoen. (1)

~~Wanneer men de relatie~~

Het ^(willen) stellen van zulke dingen hoort tot
 de ruimtelijke kennis van de mens (is een juistelijk
 beeld daarvan) en ook in de verwerking
 er van: (Bouwen van huizen) zetten ze zulke
 dingen naast elkaar.

Het woord R in de logica is op te vatten als relatie
 zonder meer (is geen physisch gekleurde relatie)

Bij een ^(punt) indicatrix op een convexe kromme
 R_p in R_n hoort een vectorindicatrix u_1, \dots, u_{p+1}
 voor het R_{p+1} -element binnen R_p , waar u_1, \dots, u_{p+1}
 de positieve zinn de kromme coörd. in R_{p+1} zijn.
 De indicatrix is dan op het gedr. van R_p , dat
 voor alle coörd. u aan de pos. kant is:
 u_1, \dots, u_{p+1} .

Opdrassing 1. In ell. R_3 het veld: $\begin{matrix} 0 & \text{(I)} \\ 1 & \text{(II)} \\ 0 & \text{(III)} \end{matrix}$

Eerst Gedachte. Het zoeken van het ~~...~~ elementairveld (I), behoort bij

We vinden: $\cos \varphi \times T_1(\alpha)$. De eerste afgeleid is een $(p+1)$ -vector, waarvan p -richting lijnen loodrecht met B_2 , de laatste in het meridiaanvlak. In ons geval dus een lijnvector in het meridiaanvlak. ~~...~~ $\frac{dT_1}{d\alpha} = -\sin \varphi \frac{T_2}{\sin \alpha}$. Hiervan de tweede afgeleide, een scalaïsche waarde:

$$\sin^2 \alpha T_1'' + 2 \sin \alpha \cos \alpha T_1' - 2 T_1 = 0 \text{ gesteld.}$$

En de partikul. oplossing, die voldoet voor de ell. ruimte (niet hyperbolisch), is $\frac{1}{\sin \alpha} \times \text{tg}(\beta)$. (De andere partikul. opl. is $\cos^2 \alpha$, d.i. die geldt voor hyperbolisch, met in antipodische punten tegen gest. lading.)

Tweede Gedachte. Het zoeken van de vormplankingswiff $\frac{d^2 f}{d\alpha^2}$ van III naar I voort.

Daar B_2 een eenvoudig dubbelpunt is, ~~...~~

~~...~~ $\frac{df}{d\alpha} = T_1$ ~~...~~ vinden

we bij integreren omgiff over B_2 : $\frac{df}{d\alpha}$. Dus wordt

af gevonden uit: $\frac{df}{d\alpha} = T_1$.

Opdrassing 2. In ell. R_3 het veld: $\begin{matrix} 1 & \text{(I)} \\ 2 & \text{(II)} \\ 1 & \text{(III)} \end{matrix}$

Eerst Gedachte. Het zoeken van het element. veld (I), veroorzaakt door (III), die

We vinden: $\sin \varphi \times T_1(\alpha)$. De eerste afgeleid is een planivector, die we voorstellen, door zijn in meridiaan vlak volgens normaal. De richting (dansen) van die normaal worden: $\frac{\partial T_1}{\partial \alpha} \sin \alpha \sin^2 \varphi$ en $\frac{\partial T_1}{\partial \varphi} \sin \alpha \sin \varphi$. $\frac{\partial T_1}{\partial \alpha} \sin \alpha \sin^2 \varphi$ en $\frac{\partial T_1}{\partial \varphi} \sin \alpha \sin \varphi$

We denken uit, dat de tweede afgeleide van de planivector, door de eerste afgeleide van de lijnvector 0 wordt. Stellen we dan nog $T_1 \sin \alpha = T_2$, dan

1. 1. 1. 1. 1.

geeft de konische vergelijking:

$$-2r + \sin^2 \alpha r'' = 0,$$

met algem. opl. $c_1 \tan \beta + c_2 \{1 + \beta \tan \beta\}$.

Twee onafh. partikuliere oplossingen gelden voor hyperbolen en ell. ruimtes. Voor ell. ruimte komt: $1 + \beta \tan \beta$.

$$\text{Dus } r_1 = \frac{1 + \beta \tan \beta}{\cos \beta}.$$

Tweede gedeelte. Het zoeken van de voortpl. coeff. $f(\alpha)$, die van

(III) naar (I) voort.

B_2 is een cirkelgelyk: we kunnen echter ook integreren over een bolwerveling van uit het draaipunt P .

P . Dan vinden we: (op beide manieren)

$$-f + \frac{df}{d\alpha} (f \sin \alpha) = r_1 \sin \alpha = r =$$

$$f = -\frac{\beta}{\cos \beta} - \frac{\frac{1}{2}\beta^2}{1 + \sin \beta} = 1 + \beta \tan \beta.$$

Onderzoek de argumenten ~~der~~ van een vectorveld, om een bepaald punt, op welke wijze kan ik nu een begrip van opp. ^(I de vector) elementen door definiëren? Een oppervlak is in 't algem. onmogelijk.

Ik kan ook in R_n Langramerhand opschrijven, als ik ~~stapel~~
 Ly n vectoren wil ga. ~~stel~~ ik heb gevonden

$$\text{elem. } B_2 \text{ van } {}^{p+1}V \rightarrow \text{veroorzacht } {}^pV \rightarrow \text{potentiaal } {}^{p+1}V \quad (1)$$

en dan daaruit: entiteit ${}^pV \rightarrow$ veroorzaakt ${}^{p+1}V \xrightarrow{H}$ voortgeplante pV .

dan volgt daaruit:

$$\text{elem. } B_2 \text{ van } {}^{p+1}V \rightarrow \boxed{} \rightarrow H = \text{vectorpotentiaal} \\ \text{(eerst afgeleid van)} \quad \text{van de elem. } B_2 \text{ van} \\ \text{de geïsoleerde } {}^pV \quad {}^{p+1}V.$$

Dus is nu bekend:

$$\text{elem. } B_2 \text{ van } {}^{p+1}V \rightarrow \text{veroorzacht } {}^{p+1}V \rightarrow \text{potentiaal } {}^{p+1}V.$$

maar nu ook:

$$\text{elem. } B_2 \text{ van } {}^{p-1}V \rightarrow \text{veroorzacht } {}^pV \rightarrow \text{potentiaal } {}^{p-1}V. \quad (2)$$

[uit zijn afgeleide lichte
minuten.]

Zoo verschilt (2) t.o.v. (1) alleen doordat de p een is afgenomen
 de $n-p$ is dus een for genomen, en dat moeten we hebben.

Het weinig aantale en omvang waren zijn hebben, blijft ook
 hieruit, dat de mannelijke impuls tot het ontstaan van een een
 en een g veldin draaft is. De dynamen van het laatste half tracht
 dan ook maar alleen handig te manoveren zoo, dat de groote om-
 rang telken daar is, waar de ~~schale~~ schaal naar hen overlaet. L
 opten in f groote, en laten zich p bukten in f klein. Maar
 ze vergeten, dat ze offeren aan en waan, en daar door in het
 werkelijk groot verliesen.

Zoo ligt
 Europa vlak
 bij Chicago.

Alles is vlak bij elkaar: kan onverschillig zocht nuith van
 de een tijns telling in de ander vallen. "Alleen hindernissen",
 versterkingen, vermindern dat. Het is dat, dat die hindernissen
 er zijn; het meten der materiele hindernissen is de geometrie.

De symbolen levert zich slechts met zeer bijzondere functies
 bezig, de analytische; maar dat hindert niet; het is streng,
 d.w.z. een vrij zelfgeschapen bouw-waardig, dat een gebouwt
 van de natuur veel nabouwen, om er vastop te hebben,
 waarbij men echter niet eys te een gracie in rooveren, dat men
 zich in absoluut niet recht heeft; onafhankelijk van een deel, waarom
 | reestrikt

[Cantorat p. 52 onderaan] „classes disjointes”, maar kan ik
 bij elk paar cardinaalgetallen volgens zijn definitie
 geschieden klassen vinden? Neen, ook dan maar
 een b.v. de som van het cardinaalgetallen van alle
 sterren, en van alle sterren, kleiner dan 1000^0 ?
 Het cardinaalgetal daarvan zouji niet kunnen
 definiëren.

Zekent het alleen, als ji van de getallen
 volgens Cantor een „freie Schöpfung des
 Geistes” maakt; dan kan ik ze naar wille
 keur gescheiden buiten elkaar plaatsen.

Zoo min als wij de natuur kunnen nabouwen, zoo min
 kunnen wij ^{logisch} het inzichtieve continuum nabouwen;
 alleen kunnen we — natuurlijk — van beide nabouwen
 dat, wat we er zelf mee doen.

(Naar anal. v. Cantorat p. 74 midden) Verdachtig liever niet:
asymmetrische relatie onder men is asymmetrisch zinnig
 aan beide termen ervan kan dan zij de waarden
 worden gegeven.

Standaard kan men ook anders X_{ppq} verslaan X_{opqr} , en dan met een opp. - ⁿ indicatrix $(1, 2, \dots, n)$ dan in $(n+1)$ indicatrix afleiden door de 0 er voor te zetten, dus $(0, 1, 2, \dots, n)$; en dan gebruiken die $(0, 1, 2, \dots, n)$ -inband:

$$\begin{pmatrix} 1 & (x_1)_{p+1} & \dots & (x_n)_{p+1} \\ 1 & (x_1)_1 & \dots & (x_n)_1 \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ 1 & (x_1)_{n+1} & \dots & (x_n)_{n+1} \end{pmatrix}$$

of, als men het $(n+1)$ ^{geindig} punt in de verspreng zet:

$$\begin{pmatrix} (x_1)_1 & \dots & (x_n)_1 \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ (x_1)_n & \dots & (x_n)_n \end{pmatrix}$$

Dit is de methode van Verslaggen Mij (Holl.), alleen had daar voor de uitdrukking van L nog een - Factor moeten staan.

Naar anal. van de afleiding der elementaire velden.

Verdeel de R_n in n kubusjes, en zet in elk kubusje overal den vector van het middelpunt. Der geven de elementaire velden. Maar men heb ik in elk kubusje als overtuiging een lineaire vektor \vec{v} . Maar de afleiding daar van bestaat uit vijf of een tegengestelde paar ~~van~~ het, geen dus een oorspronkelijk klein potentiaal geeft (b.v. het elementaire veld n. l.)

- Te „Bepreinden“ is de intuïtie van continuïteit, niet dan:
- 1° te behylen als tegenhangen van de discontinuïteit, die door vermindering king is.
 - 2° als de waarschijnlijkheid ^(die studie men bij elke volgende decimaal voor het opp. vijf te kanseng geeft) Maar het is te veel, dat de opp. stemt niet aan als natuurverschijnsel. Men kan het met opbouwen met onze discontinuïteit overnemen.

17

[Alle te vormen nieuwe symbolen in T zijn het
 aantal groepen van een oftelken oorsprong H .
 Hierin komen we dus overeen met de elementen van de
 getheven C . H alleen komt er nu voor elk
 nieuw symbool van T nog een ^{eindelijk aantal} ~~...~~
 elementen van den normaalvorm bij]

dit is
 de oors
 de dichte Menge
 v.d. eerste
 machtigheid

R de liberall dichtte oftelken Punktmenge; neem
 er alle bekende paar bij (\mathbb{R}, \mathbb{I} en), dan blijft
 het dezelfde Menge; pas later weer en weer en \mathbb{I} maal
 die toevoeging op toe; we houden dezelfde Menge.

~~...~~ de "perfecte" Menge is dus
 niet op te bouwen, bestaat dus niet: alleen
 in de physica der intuïtie zijn we haar, en we kunnen
 er axioma's van stellen ^{van} ~~...~~ waarschijnlijkheid.

We postuleren dus de "perfecte" of "volstain"
 "dij" (Hilbert) Menge maar om dat ze ^{niet individueel} ~~...~~
~~...~~ kunnen we
 niet van haar machtigheid spreken.

En nu T , ~~...~~ bij het opbouwen van T merken we,
 dat we nooit klaar komen, ook niet na \mathbb{I} operaties.
 We moeten dus erkennen, dat het klaar komen m.a.w.
 de Menge T niet bestaat. Want een ^{individueel} ~~...~~
 grond, om de Verijgheden van te postulieren, zoals
 bij C , is er niet.

Zijn de dienst op te bouwen hoofdsymbolen van T niet overal dienst te ordenen?

~~De dienst op te bouwen hoofdsymbolen van T niet overal dienst te ordenen?~~

De op te bouwen hoofdsymbolen van T moeten systematisch worden onderzocht

~~De dienst op te bouwen hoofdsymbolen van T niet overal dienst te ordenen?~~

De materie zou alleen uit punten bestaan? Waarom blijven dan die punten geïsoleerd? Door de spanning van iets is T gesloten; maar het "iets" is dan toch continue. En was een gas alleen vlieg de punten, hoe zouden die dan als vast lichaam toch op elkaar werken, als er niet T gesloten was? Trouwen de theorie van Maxwell zelfde de dienst de T een wintings theorie.

Obstakelen wij bij de "king" van onderlinge doorbrenging, draagrijke T de wintings.

De postulaten in de materie exactheid en regu. Context van de functies en differentiaalvergelijkingen, die waarmaking echter is inexact, zijn onze mis kenstige nabootsing. Galt dan singulariteiten, wordt dus t.o.v. de materie altijd inexact.

En de dissertatie is meer afbouwen, dan opbouwen; maar bouwen is in de wereld het meeste.

Kom in de materie dan een oorspronk. die voor T zijn, maar die een x zijn door als ingevoerd. T is inderdaad, behoort als T nabootsing. T is inderdaad, behoort als T nabootsing. T is inderdaad, behoort als T nabootsing.

9

~~Dit is de laatste reden waarom de wetten der natuur
niet kunnen worden opgevat als een reeks van
gevoelens, of als een reeks van oorzaken die
samen een bepaald resultaat voortbrengen.
De wetten der natuur zijn niet afhankelijk van
een bepaald oorzakelijk verband.~~

Omdat ik niet kan spreken van alle punten v. h. continuum,
zij ik voor Stetigheid niet: alle tusschenwaarden worden
bereikt, maar: als ik, een tusschenwaarde geef, wordt
het bereikt (de plaats waar, is door opvolgende benaderings-
meding te vinden.)

De "Satz vom Widerspruch" laat men alleen gelden
omdat het "zelf opgebouwd."

en evenzo alle logische wetten. Alleen hoort de
continuitet tot hetgeen men bij de opbouw gebruikt.

De wiskunde is het vermogen tot welke onder-
nigende aanvallen, ~~door~~ de structuren van de
natuur met de vanden tijens handelen. (Om een
boom te vellen, een ring van zijne schors te willen) de
lis gebied en verstand van welke volken is
het primitieve stadium hiervan.

~~Het is niet te zeggen van het coëfficiënt, dan met
 behulp van een op geenszins in de intervalle dichte
 schaal. (Dit schaal drukt het heel even van het
 C. uit.) Dus ook elke deelverz. moet te abtten
 met zoon schaal zijn uit te drukken. En dat
 kan dan maar zijn op 2 manieren;
 1^e direct gedefinieerd. Da is de verz. op de baan.
 2^e met behulp van een omevinding. Da is de
 verz. van de machtheid van C.~~

En is niet te zeggen van het coëfficiënt, dan met
 behulp van een op geenszins in de intervalle dichte
 schaal. (Dit schaal drukt het heel even van het
 C. uit.) Dus ook elke deelverz. moet te abtten
 met zoon schaal zijn uit te drukken. En dat
 kan dan maar zijn op 2 manieren;
 1^e direct gedefinieerd. Da is de verz. op de baan.
 2^e met behulp van een omevinding. Da is de
 verz. van de machtheid van C.

~~De machtheid van C. is gedefinieerd op de baan van C.
 De machtheid van C. is gedefinieerd op de baan van C.
 De machtheid van C. is gedefinieerd op de baan van C.~~

De opbouw van het andere oneindige, dan ω , van C dus, is onafschiedelijk verbonden aan de "overal dichte" schaal.

W. Kramers 200
Zijf: "Kramers
kan niet welkom
kinnen, maar een
"belichtig gevoel"
eindig (aanstel)

Als ik alle rationale getallen of alle getallen der overal dichte reeks van definieer door de benadering $\frac{p}{q}$, dan $\frac{p}{q}$ "eenvoudig" zijn, als alle reële getallen, dan C (immers al benaderen $\frac{p}{q}$ — en dat is de enige manier om "al de reële getallen" te dekken — kan ik beide groepen een en dezelfde op elkaar afbeelden.)

Wij spreken echter af, dat, zoo nog een andere definitie mogelijk is, dan die door de benadering $\frac{p}{q}$ (dat dan die andere definitie ten fronde lag zal liggen aan de machtsverhef bepaling. Die andere definitie moet dus een dichte definitie zijn, geeft dan altijd een eindig of aftelbaar machtsverhef.)

Als god en slecht nu eens berustte op beweging en delfje, nog veel kleiner dan electronen?

De ruimte-intuïtie is een van exactheid en continuïteit, wij beherrschen haar echter door er "schalen", dat is exacte discontinuïteit op te appliceren.

Men bedenke steeds, dat w alleen zin heeft, zoolang het leeft, als de groenst, bewegende indertien als stilstaan en abstract iets is het zin loos;

Zoo mag w nooit af gedacht worden, om met behulp van het geheel als nieuwe uitheid te werken; wel mag het af denken in den zin, van je er van af te hebben, Henry C het doorloopt, en die te nieuwe te jaan denken.

W. Kramers 200
Zijf: "Kramers
kan niet welkom
kinnen, maar een
"belichtig gevoel"
eindig (aanstel)

W. Kramers 200
Zijf: "Kramers
kan niet welkom
kinnen, maar een
"belichtig gevoel"
eindig (aanstel)

In elk geval is een zeker bestaand Meng: C^8 , waar op elke volgende decimaal in plaats van een cyfer een wilkeurig punt v. h. en tinnem valk. Maar de machtigheid daar van is C .

Daarentegen de machtigheid $T = C^C$, die van alle functies, bestaat in C .

Wil ik alle mogelyke "Mengen van groeuelen" zoeken, die niet te v. h. te vormen, dan moet ik alle mogelyke oneindige groepen en uitvormen, of hier toe maar alle mogelyke groepen; en dit geschiedt door de benadering in het tweestellig getal, die als soorten van groepen dus allen geeft, van machtigheid E (eindig), A (C) en C .

Het beugje van de 2-vertakkingen, gaat ook door van 3- en 4-vertakkingen, zelfs van w -vertakkingen. De eis is wordt da echter, dat elke tak, niet altijd door moet splitsen, nu niet in tweeën, maar in hetzij w , hetzij een wilkeurig eindig getal vertakkingen.

Wil ik w afkellen, dan kan ik dat doen op gewoon, of gebruikte makkel van het eindig getal, dat ik telken al heb; het een of ander geeft de loopende ordening, het tweed de inderall dichtte. Niets wijzen kunnen worden vermengd.

(constante)
 Het irrationale punt is meer de limiet van een
 strek "het irrationale continuum" of "het rationale racht
 punt in het voort." of de relatie van 2 punten in het
 continuum, dan van een punt. Maar het bekende is,
 rationaal punt, b.v. $\sqrt{2}$ is wel deelyk een punt.

~~Waarom de reële getallen, is er voor de reële
 niet de laatste punt, en differentieel, de reële
 Waarom de reële getallen, is er voor de reële
 De differentieelbaarheid van de reële
~~Waarom de reële getallen, is er voor de reële~~
 anders behel
 2 gelijke gestemde, "inval dichtte" schalen op de
 2 variabelen; en dan komt als ik functie gaf
 voor eindig schaalstukken het constante cliff
 gewent voor den opriest ~~van~~ van de beschouwd
 oneindig klein schaalstukken.~~

(Klein princ. p. 262) Wij wil hebben, dat de psychologen
 de kwestie zullen gaan onderzoeken. Hoop dat
 iets aan de zaak kan afloven!

(ib. p. 264) ~~Waarom de reële getallen, is er voor de reële~~ Er zijn natuur-
 lijk veel heel andre groepen van krommen, waar het
 kleinste stuk het geheel bepaalt.

(ib. p. 275) "Wil men bij de methode van gebroekte maken van
 de getallen, dan moet men als axioma nemen: Een oneindig
 kleinwordend stuk van een oppervl. of een ~~lijnstuk~~
 definieert een punt."

In de wis kunde is vaak de limiet van een ~~analytisch~~ analytisch
 (functie) ~~limiet~~ een niet-analytisch (de niet-analytische blyken
^(Strooming de analytische op door een ee dy aa tal staken tegepalen)
 dus by het bouwen secundair.) daarom kan vaak in
 de physica zyn limiet-functie dienst doen, b.v. by
 electronen beweging. Maar haer in de natuur al wente
 lyke aannemen, ^(Wiel een gen discontinuïteit wilken we ons denken)
 dat kunnen we ons niet denken.
 Ons hele maat idee verzet er zich tegen, Zoo goed,
 als we echter met discontinuïteit werken, kunnen we met niet-anal. functies
 werken.

(Prege Jaarboeken, XIII) by heeft tegen Hilbert in rooven
 p. 370, 374) dat die axiomatische onderzochtingen alleen moog-
 worden opgevat als onderboding van een intuitief gebouwd
 in een meer algemeen intuitief gebouwd. En Schopenhauer heeft
 hierin gelijk, dat elke menschenstelling niet is dan een
 "midden" of gebouwd in een gebouwd."

Dat er zyn "asymmetrische relatie" of "asymmetrische
 relatie" een-eenduidig, of een-tweeduidig, bestaat is
 een primair wonder, een intuitie by de bouw-activiteit.
 Frege heeft tegen Hilbert gelijk, waar wettelijk by Hilbert
 de axioma's geen ^(geen) grondslag der beschouwing kunnen worden
 gevonden.

En gedachte is het begin van een daad

En begrip is het begin van een voorstelling van een voorwerp,
 (doch alleen de projectie van dat voorwerp op een bepaald
 wilsvorming) ^{generaal metaal en van de samenleving, wat}
 begripen woord behelst niet veel.

Het is nog zoo dwaalachtig, dat de mens hen op zyn eigen gebied
 terrein doen. daarop is ten minste wederzijds ^{omgang mogelijk}
 zonder dat de onderlinge verhouding gemiddeld heeft te weten
 het praktische verkeer heeft en hoe laag toe niet is, die onnatuurlijk
 behelst te houden. ^{op het gebied is die laatste volkomen.}

De "maiorum", waarvan by de eerste drie syllogismen
 woordt geb. gemaakt, mogen niet anders zijn dan tautes,
 logieën, d. i. verschillend verklarungen ~~van~~ (samenbouwen
 van partikul. gerichtspunten) van eenzelfde mathematisch
 intuïtief gebouw.

Zoo ook de axioma's. De wiskundige stellingen zijn
 dan samenbouwen ~~van~~ in het groote gebouw, waarvan
 de een van elkaas verwijderde delen niet zoo direct
 intuïtief zouden zijn te overzien; zijn dus zelfgebouwd
 negatief reus in dat gebouw.

Daar we nu volen wigtigens roopty te hebben,
 willen we gaan redeneren, en maken een begin,
 dat op de axioma's. We leren die dus eerst
 eenigzins van lichteingzigt ons gebouw af. Van

Waarlijkspunt kunnen die axioma's volledig zijn of niet, d. w. r. het
 kan zijn, dat er nog andere gebouwen mogelijk
 zijn, die aan dezelfde axioma's voldoen, of niet.

~~het laatste~~ Het laatste is het geval, als ik
 met de axioma's trouw het bouwen zelf heb gevolgd.
 (Bv. "tussen" versta ik dan het wiskundige, d. i. geen minverstaand
 kennis gevome "tusschen" de relatie zonder men.) Het is dat
 niet gedaan, dan kan ik voortrekken of het stil volledig
 is ook al is ik het bouwwerk en het axioma's al naast elkaaf.
 Het moet en open vray blyven; de volledigheid postuleren
 van natuurlyk ~~geheel~~ (geen loopfd.), welken ik soms
 rekken, dat het ~~volledig~~ is, doordat ik een ander
 gebouw aanwy's d. w. r. een gebouw, dat duntlyk verschillen
 heeft met het gegeven (d. w. r. ~~het~~ ^{het} ~~is~~ ^{is} ~~we's~~ ^{we's} ~~reus~~ ^{reus} ~~willt~~ ^{willt} ~~helder~~ ^{helder}, dan kan ik
 hebben een aanvullend axioma formularen), en welk aan de axioma's volk.

en dit is een klein ind.
 wiskundig is op te bouwen,
 kan niet door postuleren
 worden gedekt.

Welke is de
 cont. de bouwde
 bouwen d. w. r. de
 na, hebt, welke ook
 niet is.

Op. Coest. princ.
 p. 132. 20:
 "Om de reis om
 2 en om 1/2 q. u."

(1) Welke natuur
 lyk kan, uitgaande
 van een gegeven
 intuïtief gebouw
 de wiskundig van
 een gebouw in
 alle gebouwen
 worden bevestigd
 Maar alleen ~~al~~
 in een gebouw
 is er bouwde weg

die is door het althuis herhaald richtingoverspring
niet lang illusor geworden. (in afgegrindheid)

Men kan kennis "niet anders bezien, dan als
slechts gewoonte van den geest, dus als in alle
opzichten niet den Boere. (afgegrind, dus)

~~De "Wetenschap" is niet een continuüm van
de "Kunst", is slechts een afleiding van de
Wetenschap.~~

Bij ^(individueel) ^(nuttelrijke n. dim.) ~~Top~~boenen van het Continuüm boenen van
eigelyk slechts een steeds aangewinchte afstapen
Trekkingen in dat en Kinnem op Maar intusschen
[is het ook niet individueel.]

Bij het besdy, dat Ten looper dan de machtyghed
wis — in tyndt. met het besdy, dat w van
looper dan eendyge machtygh. is — geeft de suppositie,
die ongeschikt blykt, dat de groep van zyn af te
stellen, geen veel beeld van een rangschikking
volgts w aan; men supponeert de rangschikking van alle,
maar men kan dat alle niet denken.

Algemental in Mathem. ams. 61 ^{niet afgegrind en} ~~apart~~ waersta. ^{veelde ronden}
rot. in dit in Feinslye, niet alleen voor pot. 0 in 4 onied, maar voor nuy
ruimer voorwaarden. (den is dus ook een wild door zyn rot. in dit in 4 eendyge ^{apart}
[Maar volgt u daermit door de yenen ^{permuties} ^{dit en} ² en ²]

De vraag: "Kan de Tweede getaltheorie worden
afgeleid?" moet waarschijnlijk geen "ja" of "nee" als
antwoord hebben, maar als zinloos worden te
beschouwen.

En de stelling: "Z kan niet worden afgeleid"
moet aldus worden gelezen: [Niet is waar:
"De afleedbaarheid der Tweede getaltheorie is
1° denkbare en waar."]

(Zijn l. niet een denkbaar; want de Tweede getaltheorie
is als geheel niet te denken.)

Analogie de stelling: $\overline{a} > \overline{p}$. (als $\overline{a} > 1$), moet
aldus worden gelezen: [Niet is waar:

De beleggingsgroep is af te denken, en zoo, dat
aan elk element van \overline{p} een enkel van de beleggingsgroep
correspondeert.]

2° [Wel is waar:

Met elk element van \overline{p} is een bepaalde en unieke
beleggingsgroep in correspondentie te brengen]

Berstein in Mathem. Annalen 68 gaat ten overvloede
meer van het bestaan van \overline{p} , uit.

Of ook: Ik stel 2 onafh. punten op; neem de
 elementen van de een punt, van de andere lijn; zeg
 dat de punt v.d. ene ruimte en de lijn v. d. andere
 in elkaar liggen, als $\Sigma x, y, z = 0$. En neem lijn van de
 eerste ruimte alle punten die ruimte, die in een lijn
 der tweede ruimte liggen.

Het beste bewijs, dat het continuüm in beschouwing is, is
 wel, dat een kind overal de en op bestemming
 hebben reden eringen hem hoort, maar ze toch
 zonder aarzelen direct zinnen depaas

*Dit argument
 wordt niet
 opgedrongen, maar
 misschien kan men wil
 neem het*

Men heeft de rationale reaal, en in het ^(daarin) stetige
 bewerkingen daarin. (B.v. ~~wordt telkens~~)

~~Men definieert...~~
~~Men definieert...~~
~~Men definieert...~~

Men definieert ^(op grond van de bekende bewerkingen) de bekende irrationale getallen
 (op grond van het ^{tot een} ~~postulatu~~ ^{stetigheids} postulat
 "totaal") als limieten van bekende reellen. (aan
 welke limieten dan de bekende orde relatie wordt
 toegepast.)

Of ook men definieert de onbekende irrationale
 getallen als limieten van onbekende reellen.
 Men kent in de bekende orde relatie aan toe, en behoeft
 eerst aasdring, om bewerkingen \rightarrow met de irrationale
 te kunnen uitvoeren, het stetigheids postulat in te voeren

(matheematisch aantal naar en om.)

Men kan ~~stetige~~ functies ook alken de samen-
hang (of aan) om elk punt is een eendige segment van de rechte,
waarin de ordenaten van functies en argumenten gelijke
zijn.

(matheemisch) Canal. (aan een punt elke lijn)
Het postulaat der diff. vgl. der tweede orde
Bepert de natuurlijke ^{antwoordende} ~~functies~~ ~~functies~~ tot
enkel weinige functies.

Daarby kom dan nog de statische functies
der evenwichtsfiguren. Deze bemote op een
variatioprobleem van een integraal. Dat zulke
variatioproblemen voor de natuur werkelijk zijn
lebben — wat zou zijn tot de twee feiten, omdat
ze alleen een klein ^(een natuur groep) ~~van~~ "vermoeftige" functies
leuen doen — zou ^{zou moeten} ~~zijn~~ ~~van~~ te verklaren.

1. Op grond van ^(inveranderende werkingen) ~~thermodynamische~~ wetten,
die maken, dat de in de variatie integraal op
Tredende diff. quotienten werkelijk moet
bestaan.

2. Op grond, dat er in variabele kleinste deltyes zijn,
zoodat — elk probleem de limitis van een discontinuïteit
probleem. (functies, die in bepaald argumentpunt alleen waarden
hebben, die in het vraagstuk op treden naar hun verschillen van
verschillend ord.)

Voorbeeld. Het is bewezen te worden, dat by
enige molculen zoo klein mogelijk tracht te zijn
op de distributie van de afstanden tusschen
moleculen op een gebied.

~~Wanneer~~ dat de limiet van 200 is

de continuïteitsoplossing, althans onder zekere omstandigheden

~~Wanneer~~

even voorwaarde, die, in de laatste gevallen, is een
(zal dat in 't algemeen nog vrij leeftig zijn)

„vermindering“ functie, (Welke functie we echter
nooit zullen vinden als limiet van de discontinuïteit,

maar dient door de variatie; vooral we ook
de zgl. - Logica in de mechanica dient op te wijzen,
mits uit de massapuncten.)

Intusschen zegt H. S. Bernstein in Math. Ann.
p. 434, Bewezen te hebben, dat alle oplossingen
van variatievraagstukken analytisch zijn. Dat na
D zoeken.

Men bedenke ook
struikelwachten
vraagstuk is een
dynamisch vraagstuk,
en een dynamisch
vraagstuk is een
mathematisch vraagstuk
dat men opstellen
te hebben opgesteld.

Soms kan ik aan bekende irrationale bepaalde
irreguliere (nietstijg) waarden ~~voor~~ een functie geven,
de waarden der onbekende irrationale. Blijven dan
echter altijd nog bepaald door het stetigheidspostulaat.

(Continuat, p. 91) „L'irrationnel ne peut donc
être qu'à priori, et indépendant de toute induction.“

Men bouwt, geheel onafhankelijk van elkaar op,
de iib. dichte geheel en de onbekende irrationale
punten. Men kan twee den bidd. groepen geven

144
Het aantal wiskundige stellingen is o.a. ook een
Menge, die aftelbaar is, maar nooit af.

(cont.)
Het continuum als inderdaad dichte Menge met

De groep afgevoerd
als we willen
maar nooit aftelbaar.

De groep afgevoerd
als we willen
maar nooit aftelbaar.

zijn geen punten is primitief, maar de arithmetische
hoofdbeweringen is niet, behalve de axioma's
van Hilbert of Burali-Forti, want hier ligt de
"beweging" in de domein in elk geval ten grondslag.

Voor het stationaire continuum hebben we geen beweging
noodig; immers om een willekeurige afgevoerd punt
te benaderen, werken we steeds met rijk in deelen verdelende
gepunten, maar dat is geen beweging in 't algemeen,
doch slechts gelijkwaardig deprecie van schaalstukken
voor eindelijk bepaalde rationale getallen.

(Hoewel we hier niet zo op bouwen)

Toch kunnen we ook met de definitie als limiet van
bewerkingen met rationale getallen (die niet de
theorie der getallen omv. v. continuum volgt)

De groep afgevoerd
als we willen
maar nooit aftelbaar.

maar dan moeten we opmerken, dat de rijk
dichte schaal in C op allerlei wijzen als
getallenschaal kan worden opgevat
(de getallenschaal is rijk in alle
wegen distribueerd)

De wetten van de gewone logica (syllogisme enz.) zijn
in principe ~~onveranderlijk~~ ~~onveranderlijk~~ ~~onveranderlijk~~ ~~onveranderlijk~~
maar voor wiskundige klassen, n.l.
eindige en aftelbare.

(d.i. studiegevoel opbouw)

Kan ik met uit de wijzen opbouw van alle typen van 8, met behulp van T (zelfgevoel) en iib. dacht, laten zien, dat ik een veel typen krijg, als, wanneer ik met het iibrall dicht gebruik? Kan ik de opbouw van dicht met tot een w maal herhaald keuren terug brengen? Staanlijkt, wat er op 20 segment, die ik verwacht iib. dicht mag maken.

oneffen van den formele groeiing; plus in kritiek!

alleen door dat verband kunnen die oorzaken, als niet onvrijwillig worden gedaakt?

Als ik sprak van de de Mogen aller enkelg. gevorderde typen van machtsgr. 20; moet ik mij eerst vragen, "kan ik mij dat denken?", en is het antwoord "ja" geweest, dan is het ook gelijke Drijns als een opbouw, baartypen volgens T of c. 200 in dit geval: Orden de machtsgr. als w; wch de eerste meer; de tweede er voor of er achter (2 keuren); de derde geeft 3 keuren voor planting en. Zoo binnader ik Lagrange'sche tot een machtsgr. 1.2.3.4. ... = c. (1)

~~... dat opbouw ...~~ ~~... val het Bernsteijn op in Math. Ann. 61 p. 140 vff.~~

Maar het is niet waar, dat men 200 ordetypen ^(alle naast elkaar) kan groeien; hoe ver men ook voortgaat met het proces, nooit doch

verschillende voortgang verschillend ordetypen ontstaat! Dat komt eruit doordat wetten vooraf worden geformuleerd.

Maar dan komt over het bezwaar, dat men van alle wetten niet kan spreken. Wil men dus het antinomen

(1) Bij het geven van. (in bekent) Kan ik de ^{oorzaken} machtsgr. 20, dat ik een naam vind met uit ^{als de deinstige} rekenen. - Maar hier bestaat dat verband niet; ik kan mij dus niet al de laatste rekenen, maar niet de oorzaken rekenen denken.

(2) Het is niet ook een voorb. signaal; nog niets weet ik omtrent het gevoel ordetypen.

Het Peirce'sche Equivalent-bewijs heeft geen zin, als het niet meteen het middel geeft, om de equivalentie werkelijk aan te geven. (op te bouwen.) Immers de $M_{\infty} > \delta_0$ is niet af te denken. Kan ik dus de equivalentie niet aangeven, dan zou ik te moeten denken als steunpunt te bestaan (onbetreft voor ons), maar de M_{∞} zelf bestaat niet, want dus de equivalentie.

Die ontbrekendheid van het bewijs zal zich hierin toonen, dat er nooit een toepassing op werkelijk problemen rondal kunnen worden gemaakt.

Beschouw de miskenak als deuk. L. of brenningheid; de fysica en techniek als daad brenningheid.

Ik kan ik niet spreken van alle gevallen T, daarom kan ik wel een groep definiëren, die alle gedefinieerde groepen van T bevat, maar bovendien nog wat anders, n.l. C.

~~Ik kan niet spreken van alle gevallen T, daarom kan ik wel een groep definiëren, die alle gedefinieerde groepen van T bevat, maar bovendien nog wat anders, n.l. C. Het is niet mogelijk om te zeggen dat de groepen van T alle gedefinieerde groepen van T zijn, want er zijn ook groepen die niet gedefinieerd zijn, maar die wel bestaan. Dit is het probleem van de equivalentie. Het is niet mogelijk om te zeggen dat de groepen van T alle gedefinieerde groepen van T zijn, want er zijn ook groepen die niet gedefinieerd zijn, maar die wel bestaan. Dit is het probleem van de equivalentie.~~

Maar dat geldt niet voor de M_{∞} of Peirce'sche, als welke, M_{∞} is opgevat, (wel als metten M_{∞} , da is er in e bevak.)

(Wat is er anders bekend als de M_{∞} met de δ_0 is, of het is een van de δ_0 over rest δ_0 , met de δ_0 is, of het is een van de δ_0 op welke wijze is het met δ_0 af te maken.)

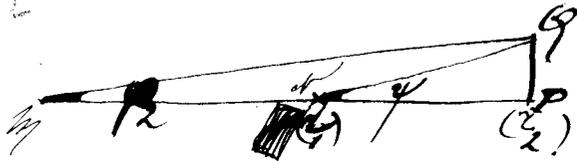
De Peirce'sche equivalent-bewijs kan ik niet spreken van alle gevallen T, daarom kan ik wel een groep definiëren, die alle gedefinieerde groepen van T bevat, maar bovendien nog wat anders, n.l. C.

Ga naar de Hillbrosche M. S. - Grondslag met punt
 van coördinaten, maar nu een stelsel wikkels
 om een punt in straten met dat punt, welke
 (maar niet bij draaiing in elkander overgaan.)
 straten fun recht. lijn-eigenschappen hebben), Publikation
 van het gedrag van geometrische lijnen Jordansche
curven ~~curven~~ (Postuleren, dan dat het 1ste Case ^(cirkels)
 een ander punt te openicht naar het eerste Jordansche
curven zijn, dan kan ik er ook altijd een stelsel straten,
 die Jordansche curven zijn, bij construeren.

alle jordan lijnen
 zijn topologisch
probleem zal
 veel te de re en
 zijn, re als
toord de stelsel en
de bevestiging met de
probleem

Es nu niet meer van die cirkelstelsels de
 mekkende niet op te bouwen ly, met hun stelsel
 eigenschappen n.l. van rotatie, in tweeën te de ly?
 Waarschijnlijk niet, men zal veel de axiomatische behandeling
 van Hilbert M. S. moeten bij behandelen, d.w.z. na het
beleg, dat de cirkelstelsels beide elkaar lijnen Jordan
kringen zijn. Maar men kan niet gaan van een cirkelstelsel
na straten, en dan de andere stelsels Jordan stelsels
in dat eerste stelsel zijn, op grond van de stelling, dat
Jordan stelsels in een gegeven 2. y. vlak ook Jordan
stelsels ten opzichte van elkaar zijn.

Ik kom altijd onderscheid het 1/2 des mathem. publicaties,
 niet enkel naar in wisk. o totaal journal in Math. Am., en de 2
in bevestiging, die iets verre de wil vertoonen, dat men te
zonder belang is.

Ja nu legt goddelijke l'gn. v'g,
die een klein hoek maakt met

den straal MP . dan is ϵ een klein; en

$$\psi = \frac{f(\epsilon)\psi}{ds} = f(r_2) \frac{c}{f(r_2)^2} = \frac{c}{f(r_2)}$$

$$\text{Vanda: } \psi_2 = c \int_{r_2}^{\infty} \frac{dr}{f(r)^2} = c \int_{r_2}^{\infty} \frac{dr}{f(r)^2}$$

$$PQ = c f(r_2) \int_{r_2}^{\infty} \frac{dr}{f(r)^2}$$

Van de homogeniteit maken we:

$$PQ = \psi f(r_2 - \epsilon)$$

$$\text{Of: } f(r_2 - \epsilon) = f(r_2) f(r_2) \int_{r_2}^{\infty} \frac{dr}{f(r)^2} \quad (p.)$$

~~... is een klein waarde, dan:~~

$$\int_{r_2}^{\infty} \frac{dr}{f(r)^2} = \frac{f(r_2 - \epsilon)}{f(r_2) f(r_2)} = \frac{f(r_2 - \epsilon)}{f(r_2)^2}$$

~~$$\int_{r_2}^{\infty} \frac{dr}{f(r)^2} = \frac{f(r_2 - \epsilon)}{f(r_2) f(r_2)} = \frac{f(r_2 - \epsilon)}{f(r_2)^2}$$~~

~~$$\int_{r_2}^{\infty} \frac{dr}{f(r)^2} = \frac{f(r_2 - \epsilon)}{f(r_2) f(r_2)} = \frac{f(r_2 - \epsilon)}{f(r_2)^2}$$~~

$$\text{dan } \int_{r_2}^{\infty} \frac{dr}{f(r)^2} = \frac{1}{f(\epsilon)} - \frac{\epsilon}{f(\epsilon)} \cdot \frac{f'(r_2)}{f(r_2)} + \frac{\epsilon^2}{2f(\epsilon)} \cdot \frac{f''(r_2)}{f(r_2)} - \dots$$

$$\int_{r_2}^{\infty} \frac{dr}{f(r)^2} = \frac{1}{f(\epsilon)} - \frac{\epsilon}{f(\epsilon)} \cdot \frac{f'(r_2)}{f(r_2)} + \frac{\epsilon^2}{2f(\epsilon)} \cdot \frac{f''(r_2)}{f(r_2)} - \dots$$

~~$$\int_{r_2}^{\infty} \frac{dr}{f(r)^2} = \frac{\epsilon}{f(\epsilon)} \left\{ \frac{f'(r_2)}{f(r_2)} - \frac{f'(r_2)}{f(r_2)} \right\} = \frac{f(r_2) f'(r_2)}{f(r_2)^2}$$~~

Maar ook: $\int_{r_2}^{\infty} \frac{dr}{f(r)^2} = \frac{f(r_2 - \epsilon)}{f(r_2) f(r_2)}$. Uit beide volgt:

$$f(x_2 - \epsilon) = f'(x_2) f(x_2) - f''(x_2) f(x_2) \quad (1)$$

Wanneer niet tel. van: $f'(0) = 0$; $f''(0) = 1$, immers $f(x) = e^x + \dots$

~~Wanneer $x_2 = 0$, dan $f(x_2) = f(0) = 1$, $f'(x_2) = f'(0) = 0$, $f''(x_2) = f''(0) = 1$, dan wordt (1) $f(x_2 - \epsilon) = 0 \cdot 1 - 1 \cdot 1 = -1$, dat is niet juist.~~

~~$$f''(x_2) f(x_2) = f''(0) f(x_2) = 1 \cdot f(x_2) = f(x_2)$$

$$f'(x_2) f(x_2) = 0 \cdot f(x_2) = 0$$~~

Stel in (1) $x_2 = \epsilon$, dan wordt:

$$f(x_2) - \epsilon f'(x_2) = f(x_2) + \epsilon f''(0) f(x_2) - \epsilon f'(x_2) \quad (3)$$

uit (3) volgt: $f''(0) = 0$; ~~Wanneer $x_2 = 0$, dan $f(x_2) = f(0) = 1$, $f'(x_2) = f'(0) = 0$, $f''(x_2) = f''(0) = 1$, dan wordt (3) $f(x_2) - \epsilon f'(x_2) = f(x_2) + \epsilon f''(0) f(x_2) - \epsilon f'(x_2) = 1 + \epsilon \cdot 1 - \epsilon \cdot 0 = 1 + \epsilon$, dat is niet juist.~~

Differentieer (1) naar x_2 :

$$f'(x_2 - \epsilon) = f'(x_2) f'(x_2) - f''(x_2) f(x_2) \quad (2)$$

Stel hierin $x_2 = \epsilon$, dan wordt:

$$f''(x_2) - f''(x_2) \epsilon = f''(0) f'(x_2) + \epsilon f''(0) f'(x_2) - f''(0) f(x_2) - \epsilon f''(0) f(x_2)$$

$f''(x_2) = f''(0) f(x_2)$ Stel $f''(0) = a$, dan geldt dat voor f de diff. vgl.

$$\frac{d^2 f}{dx^2} = a f$$

3 groepen

n.l. $f = c_1 \sin(\alpha x + c_2)$ (I) $f = c_1 (x + c_2)$ (II). $f = c_1 \sinh(\alpha x + c_2)$ (III)

Wegens $f(0) = 0$ en $f'(0) = 1$, wordt dit:

$$f = \frac{1}{\alpha} \sin \alpha x \quad (I) \quad f = x \quad (II) \quad f = \frac{1}{\alpha} \sinh \alpha x \quad (III)$$

en dan drie of losjes blijven ook allemaal (p) te voldoen en ook aan den eisch, waar het hogste q-mit laag m is, maar onder een hoek wordt

Op te berekenen dient slechts allen de projectie van een punt in de ruimte op een vlak, met een hoek θ .

met name allen als ~~in~~ in de projectieven of axonometrisch, want sprekend schijnt er niet te weten. In dien zin heeft de Russell in zijn Fundamenteles nog gelijk.

De vroegere andere afleiding van voor 2 dimensies; maar
 hiermit volgt voor 3 dimensies de methode op de bol.
 Dus ook het lijnelement voor vrij bewegelijkheid op de
 bol $= \sqrt{dr^2 + r^2 d\theta^2}$, waarin de meth. v. 3 dim. (en ook door
 voor hooger dim.) ook bepaald is.

Op ook en hem zelf voor
 3 dim. in 4 oneindig klein gedeeltes
 d. bol. methode; dan bij de
 beweging v. d. Geodesieken of de Beweging
 geodesieken Geodesieken in de bol. d. bol.
 moet dus de 2. dim. methode gelden.

Wille we niet van het Riemannsche lijnelement wijzen,
 dan moet men stellen $ds = \sqrt{f(r, \frac{dr}{dq})} dq$ met functie van
 $\frac{dr}{dq} = 0$, moet worden: $f(r) dq$, en voor $\frac{dq}{dr} = 0$ moet worden dr .
 Verder moet $Q = C$ de diff. vgl. der extremen dan identiek
 worden. Waarmee ik in hoedanigheid voorloopig nog niet te
 bereikbaar zijn. Ik moet dus de opbouw van de
 methode met beweging aan uit de cirkel als nog niet
 gelukt beschouwen. (immers het Riemannsche postulaat
 van het boogelement blijft altijd ~~is~~ wettig; of
 anders hebben we de alles - behalve - opbouw (immers
 niet synthetisch, maar analytisch) anders van Helmholtz - Lie - Hilbert)

14
 Zoo goed als het fundament der Geometrie in den
 drie Geraden die kiezeste, heeft men dat naar de
 Geometrie in den de Kreis het max. opp. by
 constante omtrek heeft. Zoo blijft men ~~op~~ ^{geeft} van de
 [uitdrukking der rechtlijnige was die
 Hoogte met die cirkels.]

an Euclides ook
 beide zijn alleen
 in den zin, ook
 bouwbepaling
 (aktionale) niet wil
 te spreken.

Bolyai - Triebhauf is ook een Duitsch van "niet anders dan", een
 "uniciteitsbewijs" in den zin van Helmholtz - Lie - Hilbert, maar
 waarschijnlijk is dat van Bolyai ~~zelf~~ ^{gevoerd}; ten minste Triebhauf
 (39), dat de cirkel en rechtlijnige
 randige gesloten kromme is.

Ik kan erst spreken over die Philozofie, die betrekking
 de vermetelyk ingeschaad der menschen, voorzover die bestaat
 in de wisshende (welke betreffende ook een vermetelyk heijg⁽¹⁾)
 daad is, wat de ommege betyft gelyken eijne en andere doorzichtigheit⁽²⁾
 (sinn het filosofieum)
 gancien niet is: hetgeen niet is te verstaan met 25
 ruffen: ik betyft de categorieën ~~in~~ aan anderen, wat by hem
 onderzoekingen hebben en geen ander materiaal, dan
 te hebben in zichzelf.) en daarvoor ik en heyl
 en Mannoury wis tenzoo deudelykheid vragende, wat
zij bewyzen zich allen op dat gebied. Daarna
 kan ik spreken over de plaats van de wijsheid
 in de wonder, en daarover is niet anders dan
 my, te spreken, of liever te zwijgen.

(1) d.w.z. zonder
 dat het anders,
 zekere wordt
 vastgehouden

pag. 154 wil. Contentant den schryver geven, alsof
 de dualiteit eenmaal deudelyk wordt door de logische

de logis hier bouwen niet te meens (hem symbolisystem
 in oppien van hem dat assing, eenvoudige in staten
 alles behalve ingewikkeld), maar goien de eenvoudige dat
 der wisshende door elkaar en vertoone door sommig taalgebruik⁽¹⁾
 gekomen nieuwe combinatie, die zoals ingewikkeld
trout.

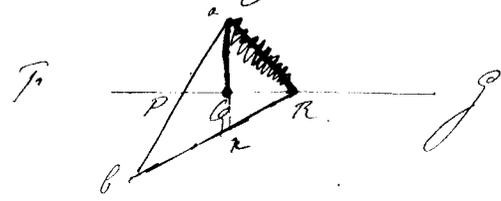
(1) splitsing van en
 beeld in de taal
 door de taal

(Cont. p. 150 p. 2de al.) Als of hi hier niet peritlyk moet

~~... (crossed out text) ...~~

Metasoma 16 (Cont. p. 167) heeft de afbeelding, de
 ruimte tot 3 dimensies \mathbb{D} beperken. Want verder is het
 zelf heraanliggend met het analoge 2-dim. asoma, en dat
 volgt uit de asoma's 13 en 14.

de dimensie gesteld voorkomt bij de ontwaarten T, Q , in Q en R ,

en stel Q tussen P en R .
 (andere voorl: P tussen Q en R .)
 isochone Δ a $\mathbb{D}R$, en pas zally

13 toe. P ligt tussen a en b.
 Q " " " P en R .
 dan ontwaart a Q het segment $\mathbb{D}R$.

Maar dat moet zijn het punt x , het snijpunt van a en b in $\mathbb{D}R$.
 Dus x tussen P en R , dus bx ontwaart T Q met.

En dat een lijn door T Q R of Q en of bx moet
 onder \mathbb{D} ligt hiermit, ~~dat~~ dat het vlak, waartoe de lijn behoort
 bestaat uit $P(a_n) + P(b_n) + (a_n)P + (b_n)P$.

~~... (crossed out text) ...~~

65
[Mechanis van axioma 13. (Boekert p. 164)] Als ik a overeenig
met alle punten van bc , zou ik voor al die punten ad
nog kunnen kiezen twee of twee projectieve segmenten.
Het axioma zegt nu, dat ik voor al die paren de
analoge moet kiezen. [Maar of nu 14 onafh. is van 13, ?]

Causaliteit in het leven is de zondige splitsing in
twee van een eenheid, opdat op een der deelen de
Begeerte door het intellect, kunnen werken.

Causaliteit in de wetenschap is een ~~in tegenstelling~~
~~of splitsing in een systeem in tweeën~~
van opgebouwd systemen, tot een nieuw systeem; het
woord betekent hier niets, dan het primitieve, relatie
"ander meer".

Vakken is de wet, die de representatie der levenswijzen
bevat binnen de congruenten om.

In de hyperbolische meetkunde hebben 2 versch.
punten in ∞ omringelen geen bepaalde maat.
(zoals in de Euclidische), alleen in betrekking tot een 3^{de}
gegeven punt of "einde".

(M.T. 57)
De Euclidische wet van Hilbert is de juiste structuurwet
van Schoen (Math. Ann. 55.)

Het was alleen gelukkig, zichzelf. ^{De menschen zijn in}
 dood, ^{of die menschen in, het is een} ~~als een menschen~~
 intellect; maar het is de moraal van de wereld,
 de lieve bevestiging, zichzelf niet te mogen zijn.

Je kunt iemand niet ~~beten~~ overleggen, dan door
 hem gelijk te geven.

Het is een (vondt in intellect) van Paradise was
~~een~~ universele vermindering; de Heer van Mamell
 daarentegen is een val, want afgegraven in Fibrofol.

Klein recht (M. A. 55) In de Mathematische getal
 is keimen Königsweg; juist daarom is het te verordelen.

Scherp geloof (M. A. 55) met, dat Pappus is afge
 leden met vlakke assen (dus ook onder het punt,
 congruentie - aanhangel daarvan van de Heer) onder
 het parallelogram.

De sterke toepassing van Logica in wetten - (H. A. 1786)
 is dit is de noot; waar de intuïtie te zwak wordt
 om het gebouwd te zetten; zo is het in het wetten
 spoor. Maar het is overigens ten oordele de grondlagen
 van de wetten in die logica te willen gaan zoeken.

Hilbert (p. 68-72) Het zal wel genoeg zijn, hier voor
"en punt en een lijn ^{die} zich resp. parallelle lijnen op te
stellen (Vollst. pag. 101 § 33.)

Hilbert (Ers. 7) bij het opbouwen van de logica,
gebruikt steeds logica (zoft b.v. telkens: En, over,
zamen - -).

(ibid.) Hij vergeet helemaal, dat zijn laatste
ook tekenen zijn. Of mag hierin de intentie helpen, om de laatste
[te plaatsen? Hoorn is dus bij de plaatsingsdaad?]

Het principe der inductie is niet, dat: "als
stelt, geldt voor 1 en voor $n + 1$ als voor n , dan
voor elk getal", maar de mogelijkheid, om
niet en gelijksoortig ding altijd door herhaald
te denken, dus ook gebouwen, dus ook en
poging om te bouwen, die bij elk getal op
nieuw zijn naar staat door de Satz vom
Widerspruch.

De Hilbertsche logica is een hol gebouw van een
schil van getalende steensoorten, waarbij bij
de authenticiteit der getalgetallen (inductie inductie)
schil van fund gebruikt; maar dat niet

In het leven — en vooral in de filosofie, die het leven is,
 in een wiskundig dus logisch systeem order te brengen — is
 alle "uitgesproken" ^(a en b) stelling en aanschouwing (aangeteld met
 en geplaatst in 2 aanschouwingen, die beide kunnen voortgaan
 zoo, dat het conglomeraat niet meer als een verzameling
 van e kan worden gezien. Zoo is het met alle
 "uitgesproken" waarheden en ook moraal waardeningen en
 geboden.

W.E. 1)

Wij hebben allen miskenning met ops wat af uit over de elementen (d. z. vaste stoffen) zelf
zouden kunnen hebben opgebouwd; daarom trachten we daarop alle physica te herleiden.

Alle statige functies zijn derhalve, want ze zijn als de kans,
 rij van e te zien. In de natuur denken we ze overal te
 lyk; en ook allen op die voorwaarde gelden de wetten der
 waarschijnlijkheidsrekening. (Poisson)

De anal. diff. vgl. der 2de orde (kracht ~~anal.~~ anal. van stand, en stand
 van kracht afhankelijk) zou mij een niet. anal. begrip te
 bestaan, waartoe dan ook niet. anal. verder studeeren zoude
 volgen.

2
2

Heeft de moleculair hypothese iets te maken met niet.
 functies? (Poisson, men zegt wel, slechts zulke combinaties met
 de grootheden discontinu te nemen, dat over nieuwe analytische
 functies voor den dag komen. Dat de aard der functies in f een
 klein gebied gaat veranderen, doet er niets aan af, of
 die aard blijft analytisch, zoo gaud ik in f onvoldoende klein
 als wiskundig zegt gaud
 dat veranderen.

3)

wiskunde van de 2de orde te beschrijven (met behulp van logica als leidraad)
is analoog te beschouwen evenals axiomatiche onderzoekingen,
die niet bouwen, maar logica drijven op zichzelf.

De dieren, die „door onderzanding leren“, zijn het eerste
stadium van het hogere denken van de wiskunde in de stichting
van de natuur. Het is het interesse bij het denken aan de natuur
van de wiskunde te ontdekken; door het afgeven van een
deel krijgt men de wiskunde, het bij herhaling te
vullen zijn, de lichte tusselbaarheid in de andere middelen

(1) Herinnering is dus
alles behalve primair
Herinnering, die alle
herinnering moet dragen
is toch primair? Nu,
want daar is de kern
nering en wil men, maar
niet de iets onderscheiden
„onder meer“ (herinnering,
is dus secundair en niet
primair als bij Boland.)

opfeuring, zoo gaud die nog eens als middel (al herinneren),
Herinnering door associatie. [Het is in herhaling die, kan
natuurlijk te ook en oordel zijn, d.w.z. een opfeuring
van eenige partreuringen en daarvan kunnen wij
delen bij de herhalingverandert zijn, over herhaling slant
op het gelyk te gelyken]. Het eerste stadium is,
dat ~~de wiskunde~~ hele klachten
herhaald worden, en door middel daarvan getallen.
Getallen zonder hulp uit de klachten van klachten
worden niet licht herhaald, als en groter dan
zijn zijn.)

(2) waardoor men in de
herinnering als iets
gewaagt constant
vast legt de relatie
in gelykheid van aantal
en of minder van de
beweaten hoeveelheid
tot alle mogelijke
andere hoeveelheden.

(1914 B. 39)
Schon heeft aangetoond, dat als de proef axioma's
zijn vervuld, altyd door invoering van ideale elementen

Het ellipsisch vlak is te voltooien.

(hier)
(maakt)

Men bedenke, dat een proj. vlak met rechte lijnen binnen een willekeurige conveex sittaal (n. l. een opp. van de bereikbare punten) iets anders is, dan een binnen een kegelomeer. (Binnen verschillende ellipsen is het rechte sittaal hetzelfde.) Men kan zelfs de graad van een kromme ^(sittaal) beschouwen als een maat voor het bedrag van de opp. van rechte lijnen (want hieruit volgt dat de bereikbaarheid op de rechte lijnen is.)

De "opbouw" der proj. methode van Russell bestaat allen in het overnemen der symbolische eischen zoo helder mogelijk en het hoogst eenvoudig lettersysteem vormen.

Als je handelt van handreikingen, dan kan dat zijn, van de rechte inhoud, die je ~~in~~ ⁱⁿ de macht van de vers. handreikingen wordt gevonden en je zou kan worden aan-gevoerd; of ook van de filen inhoud, het pleisier, om die macht van de categorieën te handhaven, en er alles, dat de hoogte en diepte dingen toe, in te vagen (zo zou te kunnen bekijken, dat ze zich laten "zeggen".)

3
 Onder welke voorwaarden volgt het groep begrip

de relatieve verschillen beaantwoordt men de elementen der groep? Voor de Bewegingsgroep heeft Hilbert dat aangehouden.

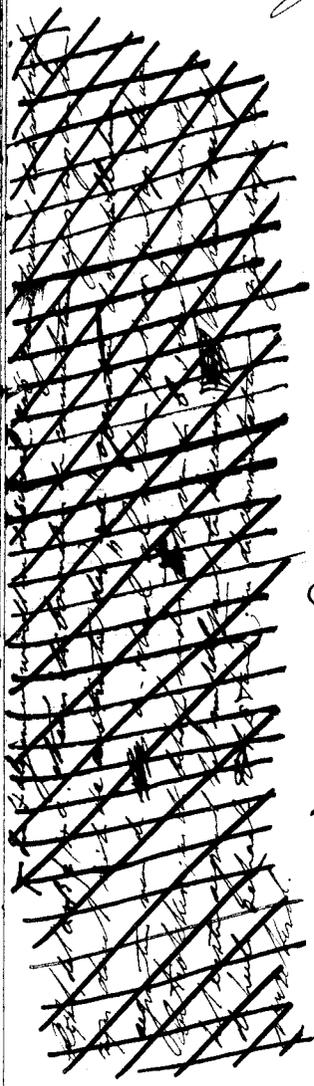
De theorie van Hilbert heeft ten eerste ^(volgens Liu niet eens) welke groep met de projectieve groep moet worden gekozen. Het is de meest bekende.

De eerste Bewegingsgroep, waaraan de optelling moet worden aangehecht. Men moet een enkelvoudige verandering (defin. de operatie "+ a")

Daarvoor is een schaal van eenheden bepaald. Het volgt uit de associativiteit, dat, als $b + b = a$; dat dan de operatie "+ b" tweemaal herhaald, moet geven "+ a". M.a.w.

de schaal door de operatie "+ b" bepaald, ligt op de a-schaal. Enkel is het halfpunt in het 2^e vak dat nu tevens "+ a" is, want het is $a + b = (b + b) + b = b + (b + b) = b + a$. Dus volgt uit de associativiteit de commutativiteit en dan nog in elke tussenruimte van die a-schaal een punt.

Men kan het meten van een optelbewegingsgroep overeen met de constructie van een i.v. lichte schaal. Analogy voor vermenigvuldiging. Het kan de operatie als opt. of verm. beschouwen; maar bij de laatste beschikking dank ik in elk geval de schaal van 2 punten open (versch. eindpunten, ∞ en $+\infty$); bij de optelling kan ik ook problemen denken. (de beide in verschillende eindpunten laten samen vallen.)

Schur: Mathem. Annalen 27; 55; 39; 18;

Poincaré: L'enseignement mathém. t. 6. 1904 p. 257.

Schroeder: Nova Acta d. Leop. Carol. Acad. d. Nat. Bd. 71.

Jahrbuch. Bd 5. S. 11.

The Monitor, October 1898. S. 44.

P. Borel: Jahrbuch. XIV "Die Theorie der Zahlen".
(vgl. v. h. in diesem problem).

A. Korselt: ibid. "Über die Grundlagen der Arithmetik."

Hardy: Quarterly Journal of Math. 1903. P. 27

Huntington: Transactions of the American Math. Society. 1902.

Hölder: Sächsisch Berichte 1901. (253.)

Jürgens: Jahrbuch. Bd. 7.

Klein: Neuere Geometrie. (Vortrag am Lie.)

Enriques: Rendicanti Palermo. XII (1898.)

Le Roy: Revue de mathématiques 1905, 1901.

Cipolla: Periodico di Matematiche, anno XX, serie 3, vol. II.

Frischauf: Elemente der Absoluten Geometrie p. 125

Klein: Math. Ann. 4; 6; 7; 17. ~~18; 19; 20; 21; 22; 23; 24; 25; 26; 27; 28; 29; 30; 31; 32; 33; 34; 35; 36; 37; 38; 39; 40; 41; 42; 43; 44; 45; 46; 47; 48; 49; 50; 51; 52; 53; 54; 55; 56; 57; 58; 59; 60; 61; 62; 63; 64; 65; 66; 67; 68; 69; 70; 71; 72; 73; 74; 75; 76; 77; 78; 79; 80; 81; 82; 83; 84; 85; 86; 87; 88; 89; 90; 91; 92; 93; 94; 95; 96; 97; 98; 99; 100; 101; 102; 103; 104; 105; 106; 107; 108; 109; 110; 111; 112; 113; 114; 115; 116; 117; 118; 119; 120; 121; 122; 123; 124; 125; 126; 127; 128; 129; 130; 131; 132; 133; 134; 135; 136; 137; 138; 139; 140; 141; 142; 143; 144; 145; 146; 147; 148; 149; 150; 151; 152; 153; 154; 155; 156; 157; 158; 159; 160; 161; 162; 163; 164; 165; 166; 167; 168; 169; 170; 171; 172; 173; 174; 175; 176; 177; 178; 179; 180; 181; 182; 183; 184; 185; 186; 187; 188; 189; 190; 191; 192; 193; 194; 195; 196; 197; 198; 199; 200; 201; 202; 203; 204; 205; 206; 207; 208; 209; 210; 211; 212; 213; 214; 215; 216; 217; 218; 219; 220; 221; 222; 223; 224; 225; 226; 227; 228; 229; 230; 231; 232; 233; 234; 235; 236; 237; 238; 239; 240; 241; 242; 243; 244; 245; 246; 247; 248; 249; 250; 251; 252; 253; 254; 255; 256; 257; 258; 259; 260; 261; 262; 263; 264; 265; 266; 267; 268; 269; 270; 271; 272; 273; 274; 275; 276; 277; 278; 279; 280; 281; 282; 283; 284; 285; 286; 287; 288; 289; 290; 291; 292; 293; 294; 295; 296; 297; 298; 299; 300; 301; 302; 303; 304; 305; 306; 307; 308; 309; 310; 311; 312; 313; 314; 315; 316; 317; 318; 319; 320; 321; 322; 323; 324; 325; 326; 327; 328; 329; 330; 331; 332; 333; 334; 335; 336; 337; 338; 339; 340; 341; 342; 343; 344; 345; 346; 347; 348; 349; 350; 351; 352; 353; 354; 355; 356; 357; 358; 359; 360; 361; 362; 363; 364; 365; 366; 367; 368; 369; 370; 371; 372; 373; 374; 375; 376; 377; 378; 379; 380; 381; 382; 383; 384; 385; 386; 387; 388; 389; 390; 391; 392; 393; 394; 395; 396; 397; 398; 399; 400; 401; 402; 403; 404; 405; 406; 407; 408; 409; 410; 411; 412; 413; 414; 415; 416; 417; 418; 419; 420; 421; 422; 423; 424; 425; 426; 427; 428; 429; 430; 431; 432; 433; 434; 435; 436; 437; 438; 439; 440; 441; 442; 443; 444; 445; 446; 447; 448; 449; 450; 451; 452; 453; 454; 455; 456; 457; 458; 459; 460; 461; 462; 463; 464; 465; 466; 467; 468; 469; 470; 471; 472; 473; 474; 475; 476; 477; 478; 479; 480; 481; 482; 483; 484; 485; 486; 487; 488; 489; 490; 491; 492; 493; 494; 495; 496; 497; 498; 499; 500; 501; 502; 503; 504; 505; 506; 507; 508; 509; 510; 511; 512; 513; 514; 515; 516; 517; 518; 519; 520; 521; 522; 523; 524; 525; 526; 527; 528; 529; 530; 531; 532; 533; 534; 535; 536; 537; 538; 539; 540; 541; 542; 543; 544; 545; 546; 547; 548; 549; 550; 551; 552; 553; 554; 555; 556; 557; 558; 559; 560; 561; 562; 563; 564; 565; 566; 567; 568; 569; 570; 571; 572; 573; 574; 575; 576; 577; 578; 579; 580; 581; 582; 583; 584; 585; 586; 587; 588; 589; 590; 591; 592; 593; 594; 595; 596; 597; 598; 599; 600; 601; 602; 603; 604; 605; 606; 607; 608; 609; 610; 611; 612; 613; 614; 615; 616; 617; 618; 619; 620; 621; 622; 623; 624; 625; 626; 627; 628; 629; 630; 631; 632; 633; 634; 635; 636; 637; 638; 639; 640; 641; 642; 643; 644; 645; 646; 647; 648; 649; 650; 651; 652; 653; 654; 655; 656; 657; 658; 659; 660; 661; 662; 663; 664; 665; 666; 667; 668; 669; 670; 671; 672; 673; 674; 675; 676; 677; 678; 679; 680; 681; 682; 683; 684; 685; 686; 687; 688; 689; 690; 691; 692; 693; 694; 695; 696; 697; 698; 699; 700; 701; 702; 703; 704; 705; 706; 707; 708; 709; 710; 711; 712; 713; 714; 715; 716; 717; 718; 719; 720; 721; 722; 723; 724; 725; 726; 727; 728; 729; 730; 731; 732; 733; 734; 735; 736; 737; 738; 739; 740; 741; 742; 743; 744; 745; 746; 747; 748; 749; 750; 751; 752; 753; 754; 755; 756; 757; 758; 759; 760; 761; 762; 763; 764; 765; 766; 767; 768; 769; 770; 771; 772; 773; 774; 775; 776; 777; 778; 779; 780; 781; 782; 783; 784; 785; 786; 787; 788; 789; 790; 791; 792; 793; 794; 795; 796; 797; 798; 799; 800; 801; 802; 803; 804; 805; 806; 807; 808; 809; 810; 811; 812; 813; 814; 815; 816; 817; 818; 819; 820; 821; 822; 823; 824; 825; 826; 827; 828; 829; 830; 831; 832; 833; 834; 835; 836; 837; 838; 839; 840; 841; 842; 843; 844; 845; 846; 847; 848; 849; 850; 851; 852; 853; 854; 855; 856; 857; 858; 859; 860; 861; 862; 863; 864; 865; 866; 867; 868; 869; 870; 871; 872; 873; 874; 875; 876; 877; 878; 879; 880; 881; 882; 883; 884; 885; 886; 887; 888; 889; 890; 891; 892; 893; 894; 895; 896; 897; 898; 899; 900; 901; 902; 903; 904; 905; 906; 907; 908; 909; 910; 911; 912; 913; 914; 915; 916; 917; 918; 919; 920; 921; 922; 923; 924; 925; 926; 927; 928; 929; 930; 931; 932; 933; 934; 935; 936; 937; 938; 939; 940; 941; 942; 943; 944; 945; 946; 947; 948; 949; 950; 951; 952; 953; 954; 955; 956; 957; 958; 959; 960; 961; 962; 963; 964; 965; 966; 967; 968; 969; 970; 971; 972; 973; 974; 975; 976; 977; 978; 979; 980; 981; 982; 983; 984; 985; 986; 987; 988; 989; 990; 991; 992; 993; 994; 995; 996; 997; 998; 999; 1000~~

Mach: Erkenntnis und Lernen.

Klein: Enlarger Program.

Poincaré: Bull. de la Soc. Math. Bd 15.

Pasch: Math. Ann. 32.

De taal is niet kloppend, maar een verstandhouding door klanken
 in grof. materiele dingen, door gewoonte gevormd. Nu
 komt zij niet bij bestaan en toevallig in de taal niet
 alleen wiskundige termen ^(B.v. 20), die in 'dag. leven overal noodig
 zijn, om de verstandhouding samen te houden, maar ook
 wisk. redeneringen in de boeken, die wiskundige bewees,
 proeven begeleiden, en merken, dat sommige bewees
 niet mogelijk zijn. Voor wie nu die taal wiskundig
 bekijkt, schijnt, dat zij niet aksioma's logisch afleiden
 (wie die taal bekijkt, niet wiskundige figuren, die bij
 logische figuren noemt) onmogelijkheid van andere
 relaties. Maar het is ~~de~~ de spreker nam geen aksioma's
 aan; hij ging niet van enkel direct te construeren
 en te overzien gebouwen, en merkte, dat verdere
 constructies soms struikel. De logische figuren komen
 door de onvolkomenheid der taal, die het tekenen
 door spreken moet trachten te verhelpen.

De taal kan men allerlei ^(toehouwen) in mijn geval; ik
 bouwde systeem op, maar trachtte te ^(te merken) ~~op~~ ^{tot} herinnering,
 die in onduidelijkheid mogelijk was (ook geboden) ook o. a.

(1) redeneringen
 of we wist evenveel
 diegheid en niet om
 beschikbaar
 hebben.

Begleiden heb zoeken trachten te bouwen voor een stuk.
 (Tot verstandhouding en voldoende bij denken) (zoeken
 merkelykheid en wisk. systeem) (fysische hypothesen)
 ook tellen van een bek eruten.)

Maar het is ^(wiskundig) over, je eigen taal te betekenen; dat doe je
 alleen het anderen, waartoe je rechten moet. En de con-
structie der taal van anderen te betekenen, is ook over; want
^{die constructie heeft niet}
~~zijn taal open~~ (zijn gedachten niet te maken; en is in elk
 geval juist het gemeenschappelyk (en niet vryandig)
 ten opz. van zichzelf.

Wolff kan zich dus in Eu. 7, 2 voort aan de inductie ont-
 trekken; maar aan het continuüm schijnt het hem ge-
 lukket te zijn. (Behalen natuurlijk, dat toch elke „zin“ over
 niet een Existentiebewijs moet blyken.)

De figuren der Klassieke Logica komen bij den wiskundigen
 taalbouw der wereld voor, echter niet in de eerste plaats; een
 veel belangrijker rol vervullen zy bij het wiskundig be-
 kyken der taal, n.l. der wiskundigen taal.

Als min. eigenschap voor het pl. vlak door 3 punten van
 of S^2 d.l. B.v. te nemen zijn: het minimum oppervlak ^{(binnen een conca-}
^{af S^2 p. 1)} ^{af S^2 p. 1)} ^{af S^2 p. 1)} ^(een intrinsieke eig. v.d. kromme) kromme door de 3 punten.

Zijn dan bij de minimum constructie van Hamel misschien de platte
 vlakken ook van uif minimum-oppervlakten?

En Krommingsblad heeft altijd en karakter. diff. vgl., is dan ook altijd als opl. van een variatieprobleem te beschouwen.

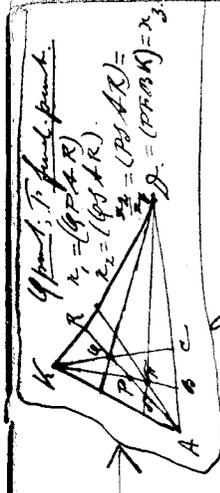
[De wiskunde is niet zo erg ingebreed; hier verduj je komt, dus te overzichtlijker en beknopter wordt alles]

De reiner variatietoepbouw (d.i. oorsph. van verschillen; aanbaarheid) heb ik van de optk. en reem. groep geyen. Van de complexe groep zal wel lantigen zyn, want die omvat nog meer dan de Hilbertsche planaire bewegingsgroep, waar het al lantig genog wordt.

De reiner variatietoepbouw van Reus ten opzichte van verschillen; aanbaarheid; zijn fundamen hoor ook voor 2 platte vlak reus, na dat hij te reem heeft hij al en alle groepen v.h. platte vlak opgevoerd heeft; immers hij moet dan toch noe al die groepen op hun realiteits gedrag onderzoeken.

~~De groep van Reus is als een rechte lijn te beschouwen.~~

(Eerst is te bewyzen (Möbi. trans.), dat een punt op intervalle overblijven.)
(Klein, Abh. Math. Phys. Kl. I, p. 319) Uit de transform. formule $\frac{ax + b}{cx + d}$ volgt, hoe elk punt op de lijn als som van anderen punt is te beschouwen (Möbi. trans.). En niet het door projectie

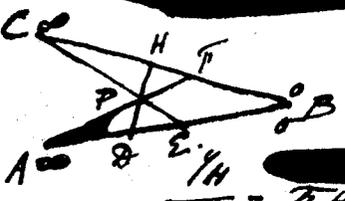

invar. Blyven der harmon. betrekking volgt voort vanzelf, dat ~~de getallen~~ de dubbelverhouding (de "invariant" ~~getallen~~) onveranderd blyven bij projectie. Der invariabiliteit der ingevonden getallen is opzichzelf niet voldoende, om de lineaire vgl. voor de rechte lyn te bevestigen (immers ook elke "functie" van de dubbelverhouding $\frac{AP \cdot BQ}{AQ \cdot BP} = \frac{AB \cdot PQ}{PB \cdot QA}$ is invariant); men moet er bij nemen de transformatieformule,

voor de dubbelverhouding van 3 punten, die ook altijd het quotiënt der beide eerste is (de tweede is 3de van de eerste).

in de vorm: $\frac{AP \cdot BQ}{AQ \cdot BP} = \frac{AB \cdot PQ}{PB \cdot QA}$. Dan gaat het echter vanzelf, althans:

Als de lyn, en we nemen als coördin. de y van de proj. met A tegenover C en B en de x van de proj. met C tegenover A en B .

Dan is

$$\frac{y_p}{y_h} = \frac{FHCB}{CHFB} = \frac{EDAB}{EDAB-1} = \frac{\frac{ED}{EA}}{\frac{ED}{EA}-1} = \frac{\frac{ED}{EA}}{\frac{ED}{EA}-1}$$

of korter

$$\frac{y_p}{y_h} = \frac{HFCB}{HFCB} = 1 - \frac{HCFB}{HFCB} = 1 - \frac{DEAB}{DEAB} = 1 - \frac{ED}{EA}$$

waarmee de lineaire vgl. voor x_p en y_p is niet geschreven.

Projectiviteit met dubbelelementen kan zijn tegenovergesteld of gelijk gericht (al naarmate de beide segmenten worden omwisseld of niet.) Proj. zonder dubbelelementen is altijd gelijk gericht.

Onderzoek heeft geen anderen wiskundigen zin, dan anders.

Van de opvatting de wijsheid als „boom tot den levensboom“ is na,
tenzij de Karlsruher opmerking slechts een bijzonder geval.

Wat nog niet gedaan is in de literatuur, is de Mengen-theoretische
constructie der „Pascalsche Geometrie“.

Men kan de H. Heibohrs „Grundlag. Postscript“ beschouwen, en
het eind van de discussie over den projectieven Tred. Satz,
begonnen door Klein in Math. Ann. 6.

En dit geheel is een ander geschiedtje geweest, die allen zoo
grooten omvang heeft aangenomen, omdat men de wijsheid
axiomatisch in plaats van ^{Men lath op het logisch ontbraut van het bouwen, in plaats van op het bouwen zelf.} vrij bouwde op.

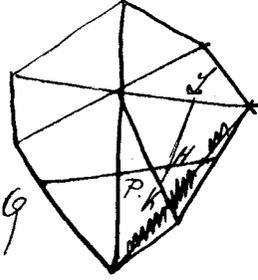
Die niet-Pascalsche methode krijgt pas licht, als ze
Mengen-theoretisch is opgebouwd, maar dan spreken haar
wetten ook van zelf; en, zoo min als de quaternaire, heeft
ze dan wat aan de axiomatische grondslagen te danken.

De Strecken-rekening in Heibohrs Postscript is niet een van
niet-geometrische Strecken (van de Eukl. meth. komt ze evenwel
meer overeen), maar van Wierfer. Ze is precies dezelfde als
zijn Endrechnung in Begründung der Post. Lob. Geometrie.

In het algemeen van \mathbb{Z} is direct gevolgd, dat de gresp
van de \mathbb{Z} Lijnen door O een convex ovaal vormen. Men kan

kan niet van PQ : P is grespunt \mathbb{Z} (binnen
het ovaal n.l.) Zoodat H een eigenlyk punt
was; immers H ligt op het eigenlyke gebied
van de eigenlyke verbindingslijnen der \mathbb{Z} her
eigenlyke punten K en G .

Hiervan is bewezen, dat een snijpunt van 2 Lijnen steeds voor beide
typisch gresp is.

Op Verknijpingsvraagstukken onder Aardingsvraagstukken
bestaan kunnen, wordt nog eens onderzocht (cf. III 55.)

Het bewijs Schenflins Beweis ^{p. 46} is onvolledig.
~~Wanneer men in p. 46 de \mathbb{Z} Lijnen~~
~~aan \mathbb{Z} was groot, dan de \mathbb{Z} getallen~~
Stomen van E de K ken, waarten van komen door van uit
1, 2 -- w tellen de beide Errengingsprincipien tot
te passen, en L de tweede gebaltkeken, dan
wil Schenflins Bewegen, dat elk getal van \mathbb{Z} ook
tot E hoort. Hij beweegt echter slechts, dat elk
getal van \mathbb{Z} , ~~van~~ (van de laatste element n.l.) grespunt
van een punt. wks van getallen \mathbb{Z} is. (maar niet van
getallen E ; Cantor van dat laatste ook in de Grundlagen,
maar in de Begründung heeft hij zich voorwachten)

Als voorwaarde voor werkelijk minimum komt dan:
 w pos. voor alle x, y en d ,
 en het sterken monotonieaansluit;

a) eenduidigheid van w .

$$b) \frac{\partial u}{\partial x} = \frac{1}{2} \int_{d_0}^{d_0 + \pi} \sin \tau \cdot w(\tau) d\tau$$

$$\frac{\partial u}{\partial y} = \frac{1}{2} \int_{d_0}^{d_0 + \pi} \cos \tau \cdot w(\tau) d\tau$$

Deze wordt het beoogdelement te allen tijde:

$$\frac{d\delta}{2} \int_{d-\pi}^d \sin(d-\tau) w(\tau) d\tau + \alpha w(d) + \beta \sin d$$

Stel beoogdelement alleen afhankelijk van τ , zwaart monotonieaansluiting

dan komt uitdrukking $\int_{d_0}^d \sin(d-\tau) w(\tau) d\tau + \alpha w(d) + \beta \sin d$

$$\text{dus } \frac{d^2(\delta)}{d\delta^2} + \frac{1}{2} = w(d) = \text{Kromtestraal} \times \text{pos.}$$

De minimumvoorwaarde geeft dus: Kromtestraal evenaar.

Wilbert heeft als meet genomen de ligg D. V. binnen een conca kromme, en met daarbij de minimumen gevonden, scheps aangetaand. Kromme heeft aangetaand, hoe ze uit de algemene formule kan worden afgeleid.

Wij rukt (Fisio. p. 24), de functie W en te bepalen zo, dat $\int_{x_1}^{x_2} dx \int_{y_1}^p dy \int_{z_1}^p dz W + u(x, y, z) - u(x, y, z) = \log \frac{(x_2 - y_1)(x_2 - z_1)}{(x_2 - y_2)(x_2 - z_2)}$ en vindt: $W(p, y - px) = \frac{d^2(y_2 - y_1)}{d\delta^2}$ (wanneer bij den ligg aantant, dat W over d scheps of $\frac{3}{2}\pi$ en 2π positief is; w is dus in elk geval positief). Verder volgt er als:

$$\log \frac{x_2 - y_2 (c, y - cx)}{x_2 - y_1 (c, y - cx)}$$

Minkowski'sche metrische (q_{hom} (ds))

Wolterboke: $\frac{ds_1}{s_1 - s_2} + \frac{ds_2}{s_2 - s_1}$

Stemmen nu dus als gevolg. de Wolterboke metrische een reus goed van de vgl. q_{hom} (s₀) = const., dan komt ~~de Minkowski'sche~~ de Minkowski'sche.

De diff. vgl. voor ϕ opdat ϕ de langs de rechte lijn min. maal wordt, is: $\frac{\partial^2 \phi}{\partial x^2} = \frac{\partial^2 \phi}{\partial x \partial y} + y' \frac{\partial^2 \phi}{\partial y^2}$. Hierin wordt een functie van y en $y - x y'$ te kunnen volken, maar wel een: $x - y$.

Zimmers stel maar $\phi = \frac{1}{\rho}$, dan komt in ϕ de diff. vgl.: $\phi \left\{ \frac{\partial^2 \phi}{\partial x^2} - \frac{\partial^2 \phi}{\partial x \partial y} - y' \frac{\partial^2 \phi}{\partial y^2} \right\} + 2 \frac{\partial \phi}{\partial y} \left\{ \frac{\partial \phi}{\partial x} + y' \frac{\partial \phi}{\partial y} \right\} = 0$.

Zal $\phi = x - y$, dan komt in ϕ de diff. vgl.:

(1) ϕ kanel dings. p. 24 met formule. $\phi \frac{\partial \phi}{\partial x} = \frac{\partial \phi}{\partial y} (x - y)$ als functie van y' en $y - x y' = \alpha$.
met oph. $\phi = f(\alpha + y \cdot y')$,

op abscis X en Y worden de op de lijn (α, y') te kiezen basispunten voor de dubbelverhouding op die lijn:

$$\begin{aligned} X &= f(y - x y' + X \cdot y') \\ X &= f\{y - y'(x - X)\} \\ X &= f(Y) \end{aligned}$$

m.a.w. die basispunten liggen op een enkele kromme.

Zijn de imaginair proj. transformatie met op een hyperoefen van 4 dimensies te beelden (die dan door 3 punten wordt aangebracht).

in een transformatie

ligt op de lyn. Maar de proj. hoofdstelling luidt: Zullen
~~aan~~ harm. elem. steeds meer 4 harm. elem. behooren, dan in
die transformatie door drie van 3 der punten bepaald.
 Klein dacht om, het Euclidische bewijs dien te vervangen
 met het postulaat: "4 opeenvolgende elementen blyven
 na de transformatie 4 opeenvolgende elementen." Alleen
 zo dacht bij de transformatie ook voor de overige
 punten te kunnen dwingen. Daarboven toeke echter
 aan, dat dit nieuwe postulaat reeds uit de
 oorspronkelijkheid der harmonieën volgt.

De stelling van de eenduidigheid van het punt door
 de quadrilatera const. bepaald, bewijst Klein in een
begrensd gebied voor den bundel. (En dit uit
 de stelling van een punt bij ABC, waar de volgeren
 de aangegeven is, en gezocht wordt D, het harm. punt
 van C t.o.v. AB.)

De proj. hoofdstelling volgt direct, als men met kromme lynen
 (waars ter dan met de quadrilatera in trinitie hebben)
 werkt, en daardoor dan volgens Klein de getallen gaan in,
 naeren. Aldus: Vooruit kan ik ∞ veel Pun. raken om,
 en 200 ~~en 200~~ ook ∞ veel gruppunten. Gesteld
 om, die lagen niet in b. d. d. k. t., m. a. w. er was een weg
 in b. v. o. l., v. y. m. gruppunten. Men zij P_1, P_2 en P_3

geen punten in de aan gegeven rechte, en P_1, P_2 een vrij interval,
dan is de harmon. tussch. van P_3 t.o.v. P_1 en P_2 (immers ook die
t.o.v. twee punten resp. vlak by P_1 en P_2) weer een groep.

Hilbert laat niet zien, welke geometriën onafhankelijk
van het dualiteitsaxioma nog mogelijk zijn; hij geeft allen
een voorbeeld van niet-Pascalsche meetkunde. Daar
men wordt dus niet geneukt de boord. der omg. v.h. duali-
teitsaxioma verbleed.

Hilbert (Par. 7.) mag niet werken met het Existentiebewijs,
dat hij geeft, de number, deen; want hij weet niet,
dat zijn systeem iets met het wettelijke getal te
maken heeft (anders althans volmondig noorf te
zeggen: ik vooronderstel de miskenst, en betragt ~~de~~
miskenst; maar hoe weet ji, dat die taal gehoorzaam aan
miskenst metten? dan moet ik eerst in twiëf mis-
kenst die taal zeggen wistkenst te houden, en als
ik achteraf (dwan het inzicht der inductie o.v.) merk,
dat het gaat, kan ik pas beginnen met mijn Logisch
systeem, dat het moet dekken, maar onafhankelijk kan
ik niet, dat dat Logisch systeem wettelijk "niet-
contradictor" is, en dat er contradictien in zijn systeem
niet zou moeten dekken met een onmogelijkheid in de reeds
betreft meetkunde.

Pag. 90^e postuleren bij Ten bezigt met. contractantiteit van δ , en c.
de „gelede getrippelde leeuwheid.“

Ten slotte bezigt bij de met. contractantiteit van δ , en c.
Waarmet niet volgt, dat die symbolen mathematisch
zijn hebben, m.a.w. de machtigheid over de mathematische
isop te lossen. (misschien kan hij overigens wel symbolisch,
de met. contractantiteit kunnen gelijkmatig over
aan staan, met ook meto van bezigen.)

Waarom ontbreekt de symbolen wel contractantiteit,
toen, dan hadde u allen geen zijn als de betekenis van
mathematische taal. Maar daarom kunnen de in het
dingen, die je bedoelt, misschien toch wel mathematisch
bestaan, was allen de taal met taalholpen er van
gebruikt.

Derhalve als $10 + 3$ is een mathem. gebouwd: , dat
ons helpt, die laatste groep te beheersen, en ons
er relaties te herkennen.

Minste zelf. contractantiteit? Ja, in zoverre, dat het op zich,
zelf mit is, maar de taal toch wel denken wil en het
wel verminkelykende subject; dus nooit kan gebruikt
worden, om die buitenwereld onafh. te omvatten, nog minsten
buiten wereld en subject samen.

De topassing van wiskunde op "aardige zaken" (want dat is het om althans, wat Hamilton wil verdedigen) eischt, behalve wiskundige vorming, handigheid en ^{veel} wenschbaarheid. (om brutaliteit is b.v. de voorv. rek. en wisk.)

De wiskunde bestaat zoo uit 3 deelen:

1. Het uitbreken en ontrollen (rekenen van antwoorden ja of nee). Hierin komt ook de logica. Dit geheel doet zelfs (John Peirce) zooals Hamilton "brecht opmerkt, weinig educationale waarde."
2. Het inzicht geven van nieuwe gebieden in de wiskunde. (Hierin is de wiskunde het meest nuttigelyk zekere is. Zoo niet de wiskunde nuttelijk is, omdat de anderen het vaak zijn.)
3. " " " " van wisk. substrukturen van de

natuur en het leven. (Psychica en magie)

Alle drie (maar vooral het eerste) zijn zeer nutbaar voor nabootsing en herhaling (en zijn zoo vaak voldoende.)

De wiskunde zit in 'a'fgegenschiktheid; door wiskundige reactie is voortopstaan, dus voortaan.

Siemand die wisk. werkt, ontkeut allerlei doelen (ze innend als relatief); zijn werk is zelfs, voort, depend op relativiteiten te jaagen.

Evenzo de literatuur en kunstzinn.

Toch kunnen zij allen althans werken, door in

19

doel hardnekkig blind voor oog te handen.

De „various grounds of an opinion“ van Hamilton (Lec. p. 433) in het practische leven, behelzen het telken voor zamen. bestaan van fantastieën, of het aetynoyctum niet aetynoyctig is in zichzelf. (Logische controle; zij voor anders telken een alles samen uitwendig wijs, kennis system, wat fout is). Maar dat is de goede manier; ^{ij moet dat onderscheiden door concentrering naar het middel.} ~~Den misbraking teing (constrakte mijn redeneringen te egn)~~ ^{aan alle wijskunde.}

(Astronomie)

Loop hier twee contradicties zijn onderscheidingen van verschillende systemen naar eenzelfde aenschouwing.

Wiskunde op gebied van werkdruk of operationen heeft niet met zinnigheid daarop te maken.

Wiskunde gaat voort? of natuurlijk heet dat zoo, omdat het andersdud, waarop de conclusie in een rekentijd de geleuget is, natuurlijk in angewaakte eenigheidsproeven.

Zedek ~~antwoord~~ vermitselking heeft haar wiskunde: de handel het rekenen, de Physica de potestias.

De vraag ^{is} „Is niet herhaalbaar“ herhaalbaar? kan niet worden beantwoord, want wil ik dat aan onderscheiden, dan merk ik, dat ik het antwoord op die vraag noodig zou hebben.

Wat men bedenkt wel; en vraag kan en antwoord; ja eischen
 of neen of ook ~~ander~~ dan hoorden zonder aandoening van
 xien laten. En het laatste was bij de vorige vraag het
 geval. Zoo ook bij de vraag: „Is ik rijk?”

Zoo ook de vraag, of iemand, die zegt: „Ik lig” liegt.
 Een vraag ^{moet hem antwoord} ~~moet hij~~ hem beantwoordig antwoorden,
 die stellen.

En evensoo mag ~~het~~ ~~opgevoerd~~ bij een samenvatting
alle die samenvatting zelf met me zijn inbegrepen.

Want zoowel vragen als samenvattingen hebben in
 de logische taal (d.i. wiskunde) betrekking op het
 reeds opgevoerd of op wat verondersteld wordt
 opgevoerd te zijn.

Wij denken de natuur bescouwende naar wiskunde
 (d.i. volgens óre vermitselghing) opgevoerd, en
 ook naar mechanica volgens óre vermitselghing
 (inertie van spierveerd en rigide lichamen.)

Wij zoeken de natuur willen vangen, en omdat onze
 Cognitive functies daartoe het hoofdradicallyte
 middel zijn, hebben we altijd reiging, om ook
 de evenwichtfiguren zoo te willen denken.

(1) dat een functie zich in punten vlakke bij-ellipsen
analyse moet gedragen, waaraan dan volgt het bestaan van $\delta^2, \delta^3, \delta^4, \dots$

21

(Chwintz) misschien gelicht door een idee, dat de ruimte
een absolute maat is, en een soort ⁽¹⁾vergelijking
die altijd met ~~|||||~~ terugvoeren tot een evenwicht,
toestand, die analytisch is.

Maar nu blijkt nu dat niet altijd te
~~by een bepaalde gegeven omliepige hypothesen~~
kunnen volhouden; zoo bij de niet-differentieer-
bare potentiaal van Hilbert.

En bij het vragen van de natuur door
kleine rigide dultjes (wat ook een zeer "bewijs-
te" methode is), zal ook niet altijd de limiet
der mathematisering een analytische functie
geven.

(Poincaré) Heb je iemand, dat de functies der
natuur eenige malen differentieerbaar zijn,
dan kun je de betrekkingen door invoering
van nieuwe variabelen altijd tot diff. vgl.
der 2de orde terug brengen. ("inverteerbaar.")

Het Hegelianisme heeft in zijn eendracht van tegen-
delen allen betrekking op de applicerbaarheid
der taal (d.i. wiskunde) op de werkelijkheid, niet
op de werkelijkheid zelf, of de wiskundige geïm-
pliceerde werkelijkheid zelf.

Het reageren op de natuur, door haar wis kundig ant-
 stroom te zien, leidt natuurlijk aan al de nadelen
 der stiel-middel-gebruiking.

De uitbreiding der wis kunde maakt hem aan raking
 met het leven pol.: dienstbaarheid als medium (tegen
 actieprijstels en reactieprijstels) natuurlijk ook een
 lange een uitgebreid.

(1) immers afgepand
 heft de panch pra-
 misseten grondslag
 de kennis zijner
 "Loo is hch."

De praktijk van een universiteitsfaculteit is de stand-
 (gluuten loon!)
 der toezien van de wis kunde op een levens deel. Die
 praktijk dient echter aangevuld door de hereniging
 van de stand naar het centrum (zo goed als in de geografie
 van "of hand" ook het algemeene
 centrum in de hereniging dicht bij
 handeld.)

Van een begint zijn "instinctieve opbouw" geheel voort in
 dermin, dat hij ook over "denken" en "in den gedanken
 entwerpen" spreekt, welke dingen geheel buiten de
 wis kunde hooren te blijven.

(vraag of uitvraag)
 zeg ik b.v. "ik herinner mij dit", dan heeft dat allen een
 als een wis kundig uitpraak (reken of oraken) over het mecha-
 nisch wereldsysteem in der tijd.

(wiskundig)
 die waan, om te denken over "reken" of "eigen herinnering"

is de grond van alle phil. verandering.

(Goethe an Eckermann) „Wohin darf man sich in Schriften aus-
sprechen kaum anmassen.“

De philosophische speculaties mogen dat allen zijn, om steeds
groter centraliseerd kennis systeem in de afwijkingen te brengen
menschen te brengen: niet, om een kennis-systeem onafhankelijk
van die afwijking te willen opbouwen, dat dan later alleen mischien
op die afwijking zou kunnen worden "toegepast."

Ein vermenigvuldig. ^(voor x) ook x^k , laat zich dus combineren
met elke groep $x^k = x^k + c$. (c de parameter.) Laten nu twee
van die laatste groepen zich mischien met de vermenigvuldig.
groep tot een drievoudig combineren? Ja, als $k_1 = -k_2$, n.l.
tot de projectieve groep. We stellen dan $k_1 = 1$; $k_2 = -1$.
En elke 3. liddige groep geeft een der infinit. transf. der proj. groep.

Differentieerbare functies zou men kunnen kenmerken door
te eischen, dat in 'oneindig klein' de projectieve
methode geldt.

Axioms, die niet meer mogen betreffen, dan de ervaring?
Och, dat kan nooit, we vullen altijd de ervaring
aan, wat heet de ervaring b.v. over het oneindig klein?
Het blijft ju. altijd een theora, dat om aanvullende
hypothesen wettelijk in de empirie uit komen.

Soe heeft Klein ongelijk, als hij zegt, dat die
niet tot analytische functies moet beperken, omdat
elke kromme met voldoende benadering door een analyt.

tische functie kan worden voorgesteld. Het zou heel mogelijk
 zijn, dat er niet-analytische groepen bestaan zó, dat de
 re breedste analytische transformatie geen groep vormden,
 (al vormden ze dan ook "bijna" een groep, "nadruk" ze tot de
 groeps-eigenschap.) Men, de enige rationaal empirische
 grond voor de meetkunde, is en blijft het waag-
 nemen rechtshoekig Cartesiaans coördinaatstelsel,
 met de invariant $x^2 + y^2$.

Bij de niet-Pascalsche projectieve meetkunde kan ik niet zegg-
 $q_1 - q_2$ verkouden zich als $q_1 a_1 - q_2 a_2$ (wel als $a q_1 - a q_2$); even-
 wigvaldig ik m.n.w. de eenheden op de schalen der "fundamenteel"
 punten elk met eenzelfde getal, dan krijgen de punten met
 gegeven coördinaatgetallen een andere coördinaatverhouding.

Te onderzoeken wat, voor niet-Pascalsche getallen
 wordt van de projectieve groep, die een reprojectief
 oplosstelsel invariant laat. (dit is nodig voor juist
 verstaan der Nöblersche
 niet-Euclidische affiniteit.)

Het is stemmen als onminnelijk voor loopende kansen,
 zij is onmin, want als onminnelijk voor loopende kansen.
 Bron krijg ik allen 2^{ω} , nooit 2^{ω} .

Men zou kunnen zeggen: Is het niet te maken, of een

betreffende op het continuüm dicht is, of niet? M.a.w. is het karakter van den voortzetting altijd niet te maken? In elk geval kan ik zeggen: heb ik het nog niet uitge-maakt, dan kan ik de completering tot continuüm niet niet toepassen; noch dus weten tot en af, welke hoeverheid beperkt blijven.

Sticht uniform groepen op de rechte lijn zonder ∞ of te leiden met uniforme groepen in het platte vlak door Poincaré afbeelding.

Het op bouwen van de rij "één, twee drie" met de "overinstructie", gebeurt aldus:

- (O) 1e: één - twee (geschiedt door $\frac{1}{2}$ doervloeiing)
- (O) 2e: twee - drie (geschiedt door $\frac{1}{3}$ doervloeiing)

De rij wordt ^{aan} toegevoegd bij het tellen van punten, door middel van de overinstructie:

- (O) 1e: " één - gericht op aanwezig van een (enke) punt.
- (O) 2e: " twee - " " " (twee) " "

"Continuüm-instructie" "één, twee, drie, vier, vijf, zes, zeven, acht, negen, tien".

Te zeggen: Er is geen functie, ^(geschiedt) op opp. en in omlin 0, en daar hoort men nergens divergenten.

Die functie van dus allen div. hebben in 'eindige binnen een zeker gebied; maar niet zulke divergenties is een functie op te bouwen, in 'oneindige van arch $\frac{1}{2}$. Was er nu ook nog een van lager arch in 'oneindige, dan zou hem verschil zonder divergentie zijn, en in 'oneindige 0. Blijft dus

Tekenzijn. Er is geen functie in 'oneind. 0 met negens duers, functie.

Dit volgt uit de afleiding in elementair veld van de gradient. die gradient wordt in 'oneind. 0; daarmede volgt dat zowel de rot. als de div. in 'oneind. geen krachtverandering in 'eindige geven, ~~daar~~ en daar die ~~gradient~~ ^{heeft} geen verdere rot. en div. is die gradient in 'eindige overal 0. Dus de pot. een constante, maar daar v in 'oneind. 0 is, is ze overal 0.

Dat veld ~~wordt~~ ^{is} rot. en div. slechts kunnen zijn ^(in wissel) sommen van velden van bolfuncties, volgt daar in verband hiermee: dat velden met slechts een enkel punt, waar div. in mag voorkomen en die in 'oneindige een constante potentiaal hebben ~~is~~ ^{slechts kunnen} zijn sommen van velden van inwendige bolfuncties omdat punt

28

Als men welkvinger stellingen terugzet over een willeken,
zij punt of een welkvinger getal, dan duikt men
lichtlyk het willekenige punt veranderlyk en achteren,
volgens alle waarden van zijn gebied doorlopend, terwijl
de demonstratie voore al die waarden (hetzij continue,
hetzij discontinu verloopend) geldig blyft.

Russell - Poincaré. (Rev. d. M. 1908, 5 en 6). Russell
geeft de logische betekenissen van het transfinitie, die
by Poincaré ook b.v. tot een trachtte werden) weg, men
betreft de ^(Gemein-)infinite opbouw van Cantor zelf bij,
en maakt er de fouten van Cantor weer opzien.
Poincaré wil echter ten overvloede niet alleen de logische,
maar ook alle Cantorsche infinite betekenissen
weggeven.

Van de ontwikkeling der oph. van Legendre,
die men krijgt doordoorlopend van Laplace op niet-
Euklidische ruimten niet te breiden vindt men
de oplossing, door de potentiaal van niet-Euk.
Lidische magneten van verschillend orde niet
te hebben (analog met de Maxwell'sche afleiding
der polynomen voor de Euklidische ruimte.)

19

N. B. de propositie Jacobson'sche van 1920. (zie Math. Aard)

Met zijn - van de wijskunde is geen val; wel de haas tempo,
enkele doel-middel - parabeering. Maar de maatschappelijke
beoefening der wijskunde is een opgeofferd zijn aan en dienen
van anderen, die op je parabeeringen.

dat de ruimte van ons leest, wil zeggen, dat onze spier,
beweegingen ~~de~~ zoo lewend zijn.

De zucht is alleen op te bouwen op de continue Hydrodynamiek

Verstandhouding: Met een woord rijst een geheel gebouwd
met al zijn ondergebouwen, en als gevolg daarvan een
heel een geheel (wijskundig samenlevende) reuks van
gedrageregels (op grond van doel-middel) ^{de} zoo'n door
inductie aangehouden stelt volgreuken voor elk der
individuen berust op terugvoering daarvan op het
(hooftwerk met het hoofdel geheel) industriegebied
der hoofdbewerkingen met getallen.

^{de}
leiden de afwijkingen van de wet van Boyle met zijn
de verklaren met de elliptische riempunctant?

4
 Zijn er ∞ veel cijfers 4 in de ontwikkeling van π ?
 Is een eindig aantal contradictoer, dan zijn dus alle stellingen
 voor een eindig aantal cijfers 4 met tussenin elke twee een
 eindig aantal andere cijfers contradictoer. Die omgkeerde
 heid van elk eindig aantal cijfers 4 bevoelt ons vanzelf
 het oneindige aantal.

Is een oneindig aantal contradictoer, dan hebben we een
 eindig? Althans we kunnen dat dan veilig aannemen
 zonder jeraan voor contradictoer, want kwam er een,
 dan hadden we een oneindig, het oneindige aantal van
 dus niet contradictoer kunnen zijn.

Of zijdelijk is de voorjaars redenering mij geheel zinnig.
 Immers de contradictoeriteit van "eindig" bevoelt omgkeerdheid
 van $4 \rightarrow$ in maal, met "4", ook van $4 \rightarrow$ eindig maal, met "4" $\rightarrow 4 \rightarrow$ in maal, met "4".
 Maar we besluiten daarmede tot $4 \rightarrow$ eindig maal, met "4" $\rightarrow 4 \rightarrow$ eindig maal, met "4" $\rightarrow 4 \rightarrow$

Maar dat besluit leidt op het pr. bet. veel., dat geen derde
 verband maakt $4 \rightarrow$ in maal, met "4" en $4 \rightarrow$ eindig maal, met "4" $\rightarrow 4 \rightarrow$

Maar we kunnen aldus bestygen, dat toepassing van
 het p. t. e. nooit tot contradictoer kan voeren.

Immers contradictoeriteit van oneindig maal 4 (bet. w. r. van
 afwezigheid van het laatste 4 cijfers ^(met zeffen getalshouding - zeffen) ~~aan~~ ^(elk elk) "in maal met 4",
 en contradictoeriteit van eindig maal 4 met zeffen contradictoeriteit
 van "in maal met 4". Beide contradictoeriteiten kunnen niet
 samen gaan.

De eigentijke wiskunde werkt met ω , heeft dus ^{haar essentie} ~~alleen~~ buiten de toepassingen.

De theorie der eindige groepen heeft allen daarom belang, omdat ze op oorzakelijke verbanden (algebraïsche vergelijkingen) kan worden toegepast.

Wiskunde kan beoefend worden in Verrekening en in Begrijping des Willems. Eigen aanschij, dat allen de eerste de best voorrecht bereijgt.

De onverbeeldelijklheid van de wiskunde is een kenmerk; die van de werklijklheid der kracht van het andere.

|| Een willekening getal der kunst gebalklassen kan ik al-
leen denken, omdat ik het ofbeeld op ω , en als zoodanig
denk ik het ook.

2) Van de Structuur der perf. puntree. II eerst ingaan op
Boire (Fonct. disc. p. 101-105, dat wil het afapl. prous volgt en feiteljk
van Ω onafh. is; het volgt ook over het hooftheorema der grondgedachte als ik,
is alleen noodloos wij sloegij, stouderat mit ~~de~~ met de afapl. tein papwet, dat
mit de resten wordt gewerkt), Mahlo (Leipz. Ber., 09) en Denjoy (C. R., 09)
dan het vlak in ∞ geb. met gemens. grens verdelion; ~~de~~ de con-
van § 3 (Schouff. II Kap. V) in de structuur der Kurvenbogen.
Laama, Over transform. van oppervl. III

(Vrij. 2 van
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534
 535
 536
 537
 538
 539
 540
 541
 542
 543
 544
 545
 546
 547
 548
 549
 550
 551
 552
 553
 554
 555
 556
 557
 558
 559
 560
 561
 562
 563
 564
 565
 566
 567
 568
 569
 570
 571
 572
 573
 574
 575
 576
 577
 578
 579
 580
 581
 582
 583
 584
 585
 586
 587
 588
 589
 590
 591
 592
 593
 594
 595
 596
 597
 598
 599
 600
 601
 602
 603
 604
 605
 606
 607
 608
 609
 610
 611
 612
 613
 614
 615
 616
 617
 618
 619
 620
 621
 622
 623
 624
 625
 626
 627
 628
 629
 630
 631
 632
 633
 634
 635
 636
 637
 638
 639
 640
 641
 642
 643
 644
 645
 646
 647
 648
 649
 650
 651
 652
 653
 654
 655
 656
 657
 658
 659
 660
 661
 662
 663
 664
 665
 666
 667
 668
 669
 670
 671
 672
 673
 674
 675
 676
 677
 678
 679
 680
 681
 682
 683
 684
 685
 686
 687
 688
 689
 690
 691
 692
 693
 694
 695
 696
 697
 698
 699
 700
 701
 702
 703
 704
 705
 706
 707
 708
 709
 710
 711
 712
 713
 714
 715
 716
 717
 718
 719
 720
 721
 722
 723
 724
 725
 726
 727
 728
 729
 730
 731
 732
 733
 734
 735
 736
 737
 738
 739
 740
 741
 742
 743
 744
 745
 746
 747
 748
 749
 750
 751
 752
 753
 754
 755
 756
 757
 758
 759
 760
 761
 762
 763
 764
 765
 766
 767
 768
 769
 770
 771
 772
 773
 774
 775
 776
 777
 778
 779
 780
 781
 782
 783
 784
 785
 786
 787
 788
 789
 790
 791
 792
 793
 794
 795
 796
 797
 798
 799
 800
 801
 802
 803
 804
 805
 806
 807
 808
 809
 810
 811
 812
 813
 814
 815
 816
 817
 818
 819
 820
 821
 822
 823
 824
 825
 826
 827
 828
 829
 830
 831
 832
 833
 834
 835
 836
 837
 838
 839
 840
 841
 842
 843
 844
 845
 846
 847
 848
 849
 850
 851
 852
 853
 854
 855
 856
 857
 858
 859
 860
 861
 862
 863
 864
 865
 866
 867
 868
 869
 870
 871
 872
 873
 874
 875
 876
 877
 878
 879
 880
 881
 882
 883
 884
 885
 886
 887
 888
 889
 890
 891
 892
 893
 894
 895
 896
 897
 898
 899
 900
 901
 902
 903
 904
 905
 906
 907
 908
 909
 910
 911
 912
 913
 914
 915
 916
 917
 918
 919
 920
 921
 922
 923
 924
 925
 926
 927
 928
 929
 930
 931
 932
 933
 934
 935
 936
 937
 938
 939
 940
 941
 942
 943
 944
 945
 946
 947
 948
 949
 950
 951
 952
 953
 954
 955
 956
 957
 958
 959
 960
 961
 962
 963
 964
 965
 966
 967
 968
 969
 970
 971
 972
 973
 974
 975
 976
 977
 978
 979
 980
 981
 982
 983
 984
 985
 986
 987
 988
 989
 990
 991
 992
 993
 994
 995
 996
 997
 998
 999
 1000
 1001
 1002
 1003
 1004
 1005
 1006
 1007
 1008
 1009
 1010
 1011
 1012
 1013
 1014
 1015
 1016
 1017
 1018
 1019
 1020
 1021
 1022
 1023
 1024
 1025
 1026
 1027
 1028
 1029
 1030
 1031
 1032
 1033
 1034
 1035
 1036
 1037
 1038
 1039
 1040
 1041
 1042
 1043
 1044
 1045
 1046
 1047
 1048
 1049
 1050
 1051
 1052
 1053
 1054
 1055
 1056
 1057
 1058
 1059
 1060
 1061
 1062
 1063
 1064
 1065
 1066
 1067
 1068
 1069
 1070
 1071
 1072
 1073
 1074
 1075
 1076
 1077
 1078
 1079
 1080
 1081
 1082
 1083
 1084
 1085
 1086
 1087
 1088
 1089
 1090
 1091
 1092
 1093
 1094
 1095
 1096
 1097
 1098
 1099
 1100
 1101
 1102
 1103
 1104
 1105
 1106
 1107
 1108
 1109
 1110
 1111
 1112
 1113
 1114
 1115
 1116
 1117
 1118
 1119
 1120
 1121
 1122
 1123
 1124
 1125
 1126
 1127
 1128
 1129
 1130
 1131
 1132
 1133
 1134
 1135
 1136
 1137
 1138
 1139
 1140
 1141
 1142
 1143
 1144
 1145
 1146
 1147
 1148
 1149
 1150
 1151
 1152
 1153
 1154
 1155
 1156
 1157
 1158
 1159
 1160
 1161
 1162
 1163
 1164
 1165
 1166
 1167
 1168
 1169
 1170
 1171
 1172
 1173
 1174
 1175
 1176
 1177
 1178
 1179
 1180
 1181
 1182
 1183
 1184
 1185
 1186
 1187
 1188
 1189
 1190
 1191
 1192
 1193
 1194
 1195
 1196
 1197
 1198
 1199
 1200
 1201
 1202
 1203
 1204
 1205
 1206
 1207
 1208
 1209
 1210
 1211
 1212
 1213
 1214
 1215
 1216
 1217
 1218
 1219
 1220
 1221
 1222
 1223
 1224
 1225
 1226
 1227
 1228
 1229
 1230
 1231
 1232
 1233
 1234
 1235
 1236
 1237
 1238
 1239
 1240
 1241
 1242
 1243
 1244
 1245
 1246
 1247
 1248
 1249
 1250
 1251
 1252
 1253
 1254
 1255
 1256
 1257
 1258
 1259
 1260
 1261
 1262
 1263
 1264
 1265
 1266
 1267
 1268
 1269
 1270
 1271
 1272
 1273
 1274
 1275
 1276
 1277
 1278
 1279
 1280
 1281
 1282
 1283
 1284
 1285
 1286
 1287
 1288
 1289
 1290
 1291
 1292
 1293
 1294
 1295
 1296
 1297
 1298
 1299
 1300
 1301
 1302
 1303
 1304
 1305
 1306
 1307
 1308
 1309
 1310
 1311
 1312
 1313
 1314
 1315
 1316
 1317
 1318
 1319
 1320
 1321
 1322
 1323
 1324
 1325
 1326
 1327
 1328
 1329
 1330
 1331
 1332
 1333
 1334
 1335
 1336
 1337
 1338
 1339
 1340
 1341
 1342
 1343
 1344
 1345
 1346
 1347
 1348
 1349
 1350
 1351
 1352
 1353
 1354
 1355
 1356
 1357
 1358
 1359
 1360
 1361
 1362
 1363
 1364
 1365
 1366
 1367
 1368
 1369
 1370
 1371
 1372
 1373
 1374
 1375
 1376
 1377
 1378
 1379
 1380
 1381
 1382
 1383
 1384
 1385
 1386
 1387
 1388
 1389
 1390
 1391
 1392
 1393
 1394
 1395
 1396
 1397
 1398
 1399
 1400
 1401
 1402
 1403
 1404
 1405
 1406
 1407
 1408
 1409
 1410
 1411
 1412
 1413
 1414
 1415
 1416
 1417
 1418
 1419
 1420
 1421
 1422
 1423
 1424
 1425
 1426
 1427
 1428
 1429
 1430
 1431
 1432
 1433
 1434
 1435
 1436
 1437
 1438
 1439
 1440
 1441
 1442
 1443
 1444
 1445
 1446
 1447
 1448
 1449
 1450
 1451
 1452
 1453
 1454
 1455
 1456
 1457
 1458
 1459
 1460
 1461
 1462
 1463
 1464
 1465
 1466
 1467
 1468
 1469
 1470
 1471
 1472
 1473
 1474
 1475
 1476
 1477
 1478
 1479
 1480
 1481
 1482
 1483
 1484
 1485
 1486
 1487
 1488
 1489
 1490
 1491
 1492
 1493
 1494
 1495
 1496
 1497
 1498
 1499
 1500
 1501
 1502
 1503
 15

Phygen is bestending in een
rusten in de water. De haren.
Wat lgt dus over de haren,
dan de ingesikkelde over die
rusten in in de stof van de
toe brengen met de haren
n. l. de ripide of aminen?
Het, en anders is de mechanische
phygen niet.

Dr. M. P. M. MOESMAN,

ARTS,

Overtoom 251,
AMSTERDAM.

L. S.

Wederom heb ik u een
recept voorgedragen, Mr. My.
Brouwer, door Dr. Gantvoort
gepasteerd. Zy is lid van

de Ziekenged. Rotterdam en
de geef u in overweging dit
voorschiet af te nemen.

Met de ch. w. w. d. t.

J. Moerman

25. 2. 7.

From - Mrs - M. ...

... (unclear) ...

about

... (unclear) ...

Stelling 1. Een R_p in R_n kan altijd worden uitgebreid tot een R_q in die R_n .
 $(p < q < n.)$

Stelling 2. Een R_p is in richthoek of te beelden een binnenvorm en een lijn, waarbij een bepaalde R_p kan gevolgd worden over te gaan in een bepaald ander R_p . $(p < n.)$

Stelling 3. (volgt uit 1 en 2). Twee R_p 's in R_n ($p \leq n$) kunnen in een bepaald puntcorrespondentie in elkaar worden overgevoerd zoo, dat alle punten der R_p langs een enkele parameter λ in R_n overgaan.

Stelling 3a. Bij een beweging van een, in de R_n in R_n bewaard, R_p naar R_q , $q > p$, zal de R_p van R_q voortvloeien in R_n en zal de R_q van R_p voortvloeien in R_n .
Stelling 4. Wordt een R_p geheel overgevoerd met een afbeelding, dan projectie van R_p 's, dan kunnen die R_p 's genoemd worden als

parallellen van coördinaatruimten bij zekere coördinatenstelsel.

Stelling 5. Laat een systeem van R_p 's in R_n zich binnenvorm en een lijn laten afbeelden op een R_m , dan vormt dat systeem een R_{p+m} , en dus volgens stelling 4 zijn daarvan de R_p 's parallellen van coördinaatruimten. Het bij zekere coördinatenstelsel.

in een voor
 afbeelding op R tot p
 is de te vinden afstand
 der elementen
 van R in R gelijk $\frac{1}{2} p$

1/2 m. is de
 afstand van R
 heeft minstens
 in punt van R
 dat op $\frac{1}{2} p$
 en van is $\frac{1}{2} p$

Bewijs van stelling 4.

Trakt een willekeurige kromme en zet daar langs de R_p 's, die over-
 gaen met behulp van de overige stellingen. We gaan tevens, dat
 we zoo een R_{p+1} krijgen, waarin de gegeven R_p 's kunnen worden
 genoemd als parallellen van coördinaatruimten.

Wanneer daartoe twee der R_p 's, α en β zoo, dat α op β af-
 beeldt, α en β op elkaar af, en verbindt ze door een ξ -ketting van R_p 's, d.w.z.
 alle overeenkomstige punten hebben afstanden $\leq \frac{1}{2} p$ van elkaar, waarin

afstanden $\leq \frac{1}{2} p$ verdragen, en alle overeenkomstige opvolgende punten hebben
 afstanden $\leq \frac{1}{2} p$. Het is dus, dat als volgt is: We nemen twee α en β van de
 R_p 's in zoo, dat de afstanden niet groter zijn dan $\frac{1}{2} p$ en de laatste afstanden met alle de
 $\frac{1}{2} p$ tusschen de overeenkomstige punten. Dat doet men, volgt uit stelling 3a. Op elk

van die R_p 's stellen we een afbeelding van α en β in, dat elk punt van het
 overeenkomstige punt is $\frac{1}{2} p$ van α en β en $\frac{1}{2} p$ van β (het punt van het
 hebben alle overeenkomstige punten in die R_p 's van elkander een afstand $\leq \frac{1}{2} p$.)

Op β hebben we een ξ -ketting van R_p 's. Die ketting ξ verbindt in elkaar
 over te nemen, dat α met β met behulp van ξ opvolgende overeenkomstige punten $\leq \frac{1}{2} p$. Hier
 zijn $\frac{1}{2} p$ in die R_p 's $m+1$ R_p 's van, die niet op β laten afbeelden met veel afstanden

van overeenkomstige punten $\leq \frac{1}{2} p$. Zullen dan de afstanden op de wijze van volgend op de
 $m+1$ afbeeldingen, die we op β hebben aan ξ -afbeelding hebben gevonden.
 De ξ -ketting loopt dan van α naar β over de $m+1$ tusschen- R_p 's, en is voort van
 $\frac{1}{2} p$ lang. Tusschen de ξ -ketting ξ en tusschen alle twee omliggende ξ -
 ketting in $\frac{1}{2} p$ is $\frac{1}{2} p$, daartusschen een ξ -ketting $\xi_2 = \frac{1}{2} p$ enz. We krijgen nu een

R_{p+1} . Het lang van een kromme R is ook de R_p 's uit, dan krijgen we een kromme
 R_{p+1} . Trakt in beide in kromme, die uit elk der R_p 's slechts één punt bestaat. En bij twee
 der beide krommen R_{p+1} R_{p+1} , die twee punten met de R_p 's genoemd heeft.
 Trakt dan tusschen α en β krommen met veelde, opvolgende afstanden $\leq \frac{1}{2} p$, dat de R_{p+1} 's ξ en ξ_2
 geheel tusschen elkaar liggen. Dit kunnen we doen, door de eerste kromme ξ op een ξ_2 te laten

~~Van de stelling van het uitgesloten middelen.~~

Empirische wetten is wett of niet wett, d.w.z. bij het alyken der wetten is het of niet mogelijk een wetenschappelijk systeem te projecteren, dat aan de andere wereldgebruikelijke systemen gebonden is door benaderd analoge betrekkingen van "zoo's" of "zoos".

Dit zijn in de empirie (d.w.z. bij experimenten) niet te maken oordelen (verkeerd slechts wetenschappelijk systeem) van welke aard ook (causale verhoudingen) reeds strikt streng analoog met de klanting van "zoos" die waarbij voort op wetenschappelijke oorzakelijkheid wordt gesluit. Het kan zijn, dat door reeds gewaarde hypothese die te verrichten experimenten een samen gesteld worden; dat doet aan de zaak niet af, het ja of nee, dat vast wordt bevestigd heeft de plicht voor een benaderd betrekking van de onderzochte vraag. De een zal ja, de ander nee kunnen zeggen, maar zeker niet een van beide. Tezamen de experimenten onbetrouwbaar worden, zonder zekerheid, ook uit anderen te zullen zijn. Dan geldt de stelling niet.

Wetenschappelijk. Hier geldt de stelling in (algemeen) alles behalve. Immers bekend dat problemen (in het algemeen) in allen in sommige gevallen is te worden door inductie, d.w.z. overzigt van de feitelijke dingen te bevestigen. Het ja of nee is dan in het algemeen niet op te lossen (b.v. bij de ontwikkeling van de kennis meer cijfers 3 dan 4 of 5). In de stelling van het uitgesloten middelen geldt niet. Ook is niet elke wet of wettigheid of ding juist zinnig uitgedrukt: of convergent of niet convergent. Het wetenschappelijk

Men wil de stelling van het uitgesloten middelen niet toepassen op de wetten van de natuur, maar op de wetten van de menselijke maatschappij.

~~De stelling van het uitgesloten middelen is niet toepasselijk op de wetten van de menselijke maatschappij. Het is een wetenschappelijke stelling die alleen van toepassing is op de wetten van de natuur. De menselijke maatschappij is te veel te variabel en te veel te afhankelijk van sociale omstandigheden om aan deze stelling te worden onderworpen. Het is een wetenschappelijke stelling die alleen van toepassing is op de wetten van de natuur.~~

Verbeteningen.

Hoofdstuk 1.

Deur de deurt
in de theorie van
de projectieve meetkunde
Hilbert'sche axiomen
van de meetkunde
zijn juist ontworpen.

De Hilbertsche „Basismetrische Driehoek“; it schouft een
hoek laat zich wel ontwerpen, en gelijkb. driehoek met; en
is verantwoordelijk keuken opdraken in het platte vlak; it met
dus een ongelijke hoek keukmaal met opdraken, en verant
gelijkb. driehoek gevoen zullen, dat zijn basismetrische ongelijk zijn.
Toevolgen bij de inleiding tot Hilbert'sche Grundl. d. M. A.: ook
al is het misschien niet aanvaardbaar tegelijk, dat maakt de diff.
Hilbert verwacht overigen ook de diff. verantwoord
verantwoordelijkheid met de prospectieve voortgang. door uniformiteit

Toevanging bij Hamel: ben ik in 4 algemeen met een Cart. met thuis
abstrakte probleem rechten lynen tegen.

Continuum, niet te denken door discrete woorden, want die geven discrete
voorstellingen, ting zijn door het woord, continuum verboden.

Continuumprobleem door Cantor reeds in 1873 gesteld.
Klein an gelijk, maakt te recht, dat die reeds tot maal. functies
moet opgeven. (IX, op. 100, pag. 1)

Onderscheiden in Cullen 70, 71, 72 (1879, 1880), of thuis.
Wiffel's en Lipschitz's ondersakingen werkelijk kunnen
worden verworden.

van de en op te bouwen punten, is dus ook heel iets anders dan de verzameling van die punten; immers dan zou zijn schepping op die van de punten volgen.

Men gaat niet, behalve van diezelfde dingen, van relaties daartusschen, en alle verschillende relaties zijn slechts verschillig op grond van de oer-relatie, de asymmetrische band door het topocontinuum. Het is de woorden die u sprake, door allerlei relaties oordelig gebonden, zijn in de eerste plaats door de topocentrische samenhang van de vlakken; niet meer dan dat zij de ~~de~~ opvolgende vlakken in, twee, drie

Het is al van het mogelijk zijn, in de taal der wiskunde het woord continuum verwijst te worden, wat een laag onsdingen zou noodig maken, en waardoor om niet zou moeten beperken tot zijn scheppen van reeds geschapen punten en niet eigenschappen om nieuw te scheppen punten zou anticiperen, dan wijf zou men het begrip continuum, vooral waar men eerder dingen tegelijk beschouwt, dus in relatie tot elkaar beschouwt, m.a.w. vooral waar men wiskunde doet, met zich mededragen.

Dat me wordt twee zonder men denken maar altijd twee gebonden door een continuum, maakt ook dat men in het cardinaal getal twee ransly tot het cardinaal getal drie komt; op 200: één - twee

op 200: één - twee
 één - twee - twee

Anders zou het na de mogelijkheid van het denken van twee men een nieuw woord zijn, dat ~~men~~ ook drie kan denken.

